

T.C.

AMASYA ÜNİVERSİTESİ

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ OYUN VE FİZİKSEL
ETKİNLİKLER DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI İLE
ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ GENEL YETERLİLİK ALGILARININ
İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Şule ÖĞÜT

Tez Danışmanı

Prof. Dr. Resul ÇEKİN

AMASYA

TEMMUZ 2023

**T.C.
AMASYA ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI**

**SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ OYUN VE FİZİKSEL
ETKİNLİKLER DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI İLE
ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ GENEL YETERLİLİK ALGILARININ
İNCELENMESİ**

Şule ÖĞÜT

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Tez Danışmanı
Prof. Dr. Resul ÇEKİN**

**AMASYA
2023**

ŞULE ÖĞÜT tarafından hazırlanan, “**SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ OYUN VE FİZİKSEL ETKİNLİKLER DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI İLE ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ GENEL YETERLİLİK ALGILARININ İNCELENMESİ**” adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından OY BİRLİĞİ/OY ÇOKLUĞU ile Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü **Beden Eğitimi ve Spor** Ana Bilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Danışman: Prof. Dr. Resul ÇEKİN

Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Amasya Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum.

.....

Başkan: Doç. Dr. Mehmet KARGÜN

Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum.

.....

Üye: Doç. Dr. Kurtuluş ÖZLÜ

Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Amasya Üniversitesi

Bu tezin, kapsam ve kalite olarak Yüksek Lisans Tezi olduğunu onaylıyorum.

.....

Tez Savunma Tarihi:22 /05/2023

Jüri tarafından kabul edilen bu tezin Yüksek Lisans Tezi olması için gerekli şartları yerine getirdiğini onaylıyorum.

.....
Prof. Dr. Ayşe ŞAHİN YAĞLIOĞLU
Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü V.

ETİK BEYAN

Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tez Yazım Kılavuzuna uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada;

- Tez içinde sunduğum verileri, bilgileri ve dokümanları akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Tez çalışmada yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi,
- Kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- Bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu, bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

22/05/2023

Şule ÖĞÜT

TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın hazırlanmasında emeği geçen, bilgi ve birikimini benden esirgemeyen her zaman yol gösteren danışmanım Prof. Dr. Resul ÇEKİN'e, bana inanan ve destekleyen yol arkadaşım Erdinç'e, değerli aileme ve emeği geçen sevdiklerime teşekkür ediyorum.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	i
İÇİNDEKİLER.....	ii
TABLolar DİZİNİ.....	iv
SİMGELER ve KISALTMALAR DİZİNİ.....	v
ÖZET	vi
ABSTRACT	vii
1. GİRİŞ.....	1
1.1. Problem Durumu.....	1
1.2 Problem Cümlesi.....	3
1.3 Alt Problemler.....	3
1.4 Araştırmanın Amacı.....	4
1.5 Araştırmanın Önemi.....	4
1.6 Araştırmanın Sınırlılıkları.....	5
1.7 Araştırmanın Varsayımı.....	5
2. GENEL BİLGİLER.....	6
2.1 Eğitim.....	6
2.2 Beden Eğitimi	7
2.3 Fiziksel Aktivite.....	9
2.4 Spor.....	9
2.5 Oyun.....	10
2.5.1 Oyunun çocuk gelişimine etkisi.....	10
2.5.2 Oyunun fiziksel gelişime etkisi.....	11
2.5.3 Oyunun duygusal gelişime etkisi.....	12
2.5.4 Oyunun psikomotor gelişime etkileri.....	12
2.5.5 Oyunun zihinsel gelişime etkileri	13
2.6 Oyun ve Fiziksel Etkinlikler	13
2.6.1 Beden eğitimi ve oyun dersinin önemi	14
2.6.2 İlkokul dönemi beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının amacı....	15
2.6.3 İlkokullarda beden eğitimi ve oyun dersi öğretimi	16
2.6.4 Fiziksel etkinlik kartları (fek)	17
2.6.5 Oyun oynuyorum derleme kitapçığı	17

2.6.6 Lisans programında okutulan oyun ve fiziki etkinlikler öğretimi dersi.....	19
2.7 Öğretmenlik Mesleği	20
2.7.1 Türkiye’de öğretmen yetiştirme tarihçesi	20
2.7.2 Öğretmenlik mesleği genel yeterlilikleri.....	23
2.8 Sınıf Öğretmeni.....	25
2.8.1 İlkokul dönemi beden eğitimi dersi öğretmen yeterlilikleri.....	25
2.9 Tutum.....	27
2.9.1 Oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum	28
2.9.2 Bilişsel tutum	29
2.9.3 Davranışsal tutum	30
2.9.4 Duygusal tutum	30
2.10 İlgili Araştırmalar.....	30
3. GEREÇ VE YÖNTEM.....	37
3.1 Araştırmanın Modeli	37
3.2 Evren ve Örneklem	37
3.3 Veri Toplama Araçları	38
3.3.1. Demografik Bilgi Formu.....	38
3.3.2. Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği.....	38
3.3.3. Sınıf Öğretmeni Adaylarına Yönelik Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlik... Algısı Ölçeği.....	39
3.4 Verilerin Toplanması	39
3.5 Verilerin Analizi	39
4. BULGULAR.....	42
5.TARTIŞMA.....	50
6. SONUÇ ve ÖNERİLER	62
6.1 Sonuçlar	62
6.2 Öneriler	63
7.KAYNAKÇA.....	65
Ek 2. Etik Kurul İzin Belgesi	76
Ek 3. Anket Uygulama İzinleri	77
EK 1. Kişisel Bilgi Formu ve Ölçekler	84
ÖZGEÇMİŞ	86

TABLOLAR DİZİNİ

Tablo 4.1. Cinsiyete Göre Bağımsız Örneklemeler İçin T-Testi Sonuçları.....	42
Tablo 4.2. Sınıf Düzeyine Göre Bağımsız Örneklemeler İçin T-Testi Sonuçları.....	43
Tablo 4.3. Ailede Öğretmen Olarak Çalışan Ya Da Bu Meslekten Emekli Olan Birinin Olma Durumu Göre Bağımsız Örneklemeler İçin T-Testi Sonuçları.....	43
Tablo 4.4. Lisans Eğitim Sürecinde Sınıf Öğretmeni Adaylarının Aldığı Oyun ve Fiziksel Etkinlik Derslerini Yeterli Bulma Durumuna Göre Bağımsız Örneklemeler İçin T-Testi Sonuçları.....	44
Tablo 4.5. Kendini Oyun Ve Fiziksel Etkinlikler Dersi İçin Yeterli Bulma Durumuna Göre Bağımsız Örneklemeler İçin T-Testi Sonuçları.....	45
Tablo 4.6. Öğretmenlik Mesleğinde Yeterli Olacağını Düşünme Durumuna Göre Bağımsız Örneklemeler İçin T-Testi Sonuçları.....	45
Tablo 4.7. Düzenli Spor Yapma Durumuna Göre Bağımsız Örneklemeler İçin T-Testi Sonuçları.....	46
Tablo 4.8. Geçmişte Spor Yapma Durumuna Göre Bağımsız Örneklemeler İçin T-Testi Sonuçları.....	47
Tablo 4.9. Anne Eğitim Düzeyine Göre Bağımsız Örneklemeler İçin Tek Yönlü ANOVA Sonuçları.....	47
Tablo 4.10. Baba Eğitim Düzeyine Göre Bağımsız Örneklemeler İçin Tek Yönlü ANOVA Sonuçları.....	48
Tablo 4.11. Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutumun Yordanmasına İlişkin Hiyerarşik Regresyon Analizi Sonuçları.....	49

SİMGELER ve KISALTMALAR DİZİNİ

Bu çalışmada kullanılmış bazı simgeler ve kısaltmalar, açıklamaları ile birlikte aşağıda sunulmuştur.

Kısaltmalar

Açıklama

MEB

Milli Eğitim Bakanlığı

YÖK

Yüksek Öğrenim Kurulu

SPSS

Statistical Package for The Social Sciences

FEK

Fiziksel Etkinlik Kartları

t

T Değeri

p

Olasılık Değeri

ss

Standart Sapma

sd

Serbestlik Derecesi

n

Toplam Frekans Sayısı

ÖZET

SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ OYUN VE FİZİKSEL ETKİNLİKLER DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI İLE ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ GENEL YETERLİLİK ALGILARININ İNCELENMESİ

Şule ÖĞÜT

Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans, Nisan 2022
Danışman: Prof. Dr. Resul ÇEKİN

Bu çalışmanın amacı sınıf Öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğretmen adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarının ve öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algılarının incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda kesitsel araştırma modeli kullanılmış olup, Amasya Üniversitesi, Bülent Ecevit Üniversitesi, Giresun Üniversitesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Ordu Üniversitesi ve Gaziosmanpaşa Üniversitesi olmak üzere 6 üniversitenin Sınıf Öğretmenliği bölümü 3.ve 4. Sınıf Öğrencileri şahsi olarak ziyaret edilmiş ve gönüllülük esasına dayanarak katılım sağlamışlardır, araştırmanın örneklemini 402'si kadın 130'u erkek toplam 532 sınıf öğretmeni adayları oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında sosyodemografik bilgi formu, Hazar ve Tekkurşun Demir tarafından geliştirilen sınıf öğretmeni adaylarının Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği ve Öztürk tarafından geliştirilen Sınıf Öğretmeni Adaylarına Yönelik Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlilik Algısı Ölçeği kullanılmıştır. Sınıf öğretmeni adaylarının sosyodemografik nitelikleri hakkında bilgi vermek amacıyla betimsel istatistiklerden yararlanılmıştır, Yaş, Cinsiyet, sınıf düzeyi gibi değişkenlerin analizinde, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) , varyansların homojenliği varsayımının karşılanamadığı durumlarda Welch t testi ya da Welch F testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, Kadın adayların öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları erkek adaylara göre daha yüksektir, kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulan öğretmen adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha yüksek bulunmuştur, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarında bir farklılık bulunmamaktadır, Öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünen adayların oyun ve fiziksel etkinlikler dersine olan tutumları daha yüksek bulunurken öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarında farklılık göstermemektedir, Düzenli spor yapan öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre farklılık göstermemektedir, Kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulan, düzenli spor yapan ve genel yeterliği yüksek olan adaylar oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik pozitif tutum sergilemektedir, oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutum öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarını etkilememektedir. Ayrıca sınıf düzeyi, anne-baba eğitim durumu, ailede öğretmen olarak çalışan veya bu meslekten emekli olan birinin olması durumu, dersi yeterli bulma, geçmişte spor yapma durumuna göre öğretmen adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Oyun, Öğretmenlik Mesleği, Tutum

ABSTRACT

EXAMINATION OF CLASS TEACHER CANDIDATES' ATTITUDES TOWARDS THE GAME AND PHYSICAL ACTIVITIES COURSE AND THE GENERAL PERCEPTIONS OF THE TEACHING PROFESSION

Şule ÖĞÜT

Amasya University Institute of Health Sciences
Physical Education and Sports Department, MA, April 2023
Advisor: Prof. Dr. Resul ÇEKİN

The aim of this study is to examine the attitudes of teacher candidates studying in the Department of Primary Education towards the game and physical activities course and their perceptions of general competence in the teaching profession. For this purpose, a cross-sectional research model was used, and the 3rd and 4th grade students of the Classroom Teaching Department of 6 universities, namely Amasya University, Bülent Ecevit University, Giresun University, 19 Mayıs University, Ordu University and Gaziosmanpaşa University, were personally visited and volunteered. The sample of the study consists of 532 primary school teacher candidates, 402 female and 130 male. Sociodemographic information form, Attitude Scale Towards Game and Physical Activities Lesson of pre-service classroom teachers developed by Hazar and Tekkurşun Demir, and General Efficiency Perception Scale of Teaching Profession towards Primary School Teacher Candidates developed by Öztürk were used to collect data. Descriptive statistics were used to provide information about the sociodemographic characteristics of prospective classroom teachers. In the analysis of variables such as age, gender, grade level, one-way analysis of variance (ANOVA), Welch t test or Welch F test were used in cases where the homogeneity of variances assumption could not be met. As a result of the research, female candidates' perception of general efficacy in teaching profession is higher than male candidates, pre-service teachers who find themselves sufficient for the game and physical activities lesson have higher attitudes towards the game and physical activities lesson, there is no difference in their perceptions of general competence in the teaching profession. While the attitudes of the candidates who think that it will be sufficient for the game and physical activities lesson are higher, the teaching profession does not differ in their perception of general proficiency, It does not differ according to the gender of the teacher candidates who regularly do sports, Those who find themselves sufficient for the game and physical activities lesson, regularly do sports and have high general proficiency pre-service teachers have positive attitudes towards the game and physical activities lesson. In addition, the attitudes of the pre-service teachers towards the game and physical activities lesson and their perceptions of general proficiency in the teaching profession do not differ according to the grade level, the education level of the parents, the status of someone working as a teacher in the family or retiring from this profession, finding the course sufficient, and doing sports in the past. .

Keywords: Attitude, Play, Physical education, Teaching Profession,

1. GİRİŞ

Öğretmenlik mesleği bir milletin en değerli meslek gruplarının başında gelmektedir. Öğretmenler; bir milletin kalkınmasında, sosyalleşmesinde, toplumun kültürü ve nitelikli insan gücünün oluşmasının yeni nesillere aktarılmasında başrolde yer aldıkları için eğitim sisteminin en temel yapı taşıdır (Özden, 1999). Öğretmenlik mesleği yalnızca ders işlenen gün için değil gelecekte yer alan nesillerin nasıl ilerleyeceğini etkileyebilecek yapıda özelliklere sahiptir. Gelecek nesillerin kalitesi o öğrencileri yetiştiren öğretmenlerin kalitesi ve niteliği ile belirlenir. Çocukların, ailelerinin yanından ayrılıp ilk kez sosyal topluluk olan sınıf ile tanışmaları onların yanında gerçekleşir ve çocuğun rol model aldığı kişi öğretmendir. Öğretmende var olan özellikler öğrencilerin kişilikleri için oldukça önemli rol oynar (Dağ, 2010).

1.1. Problem Durumu

Öğretmenlik mesleği sadece ders anlatmak ve yeterli alan bilgisine sahip olmak ile yeterli değildir. Bir Öğretmenin kişisel özellikleri, mesleği yapabilirliğine olan inancı, iletişim kabiliyeti, davranış ve tutum gibi özellikleri de eğitim-öğretim için oldukça önemli yere sahiptir (Süral ve Sarıtaş, 2015). Özellikle öğretmen adayları mesleğe başlamadan önce kendi kişilik özelliklerini çok iyi bilmelidir. Öğretmenlik mesleğini layığı ve başarı ile yapabilmesi, öğrencilerine ve içinde yer aldığı millete faydası dokunabilmesi için mesleğinin gerektirdiği yeterlilikleri kendi içinde barındırması gerekir (Bergmark, Lundström, Manderstedt ve Palo, 2018). Nitelikli ve donanımlı öğretmenler yetişmesi için olayın özünde öğretmen eğitimi ve öğretmen yetiştirme kurumları yer alır.

Öğretmenlik mesleğini uygulayacak olan adayların öğretmenlik mesleğinin şartlarını oldukça etkili bir şekilde yerine getirebilme şartlarından bir tanesi de öğretmenliğe yönelik tutumlarının pozitif yönde olmasıdır (Üstüner, 2006). Öğretmenlik bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin öğretmenlik mesleğine karşı olan tutumları ileride içinde bulunacakları öğretmenlik mesleğini nasıl gerçekleştireceklerinin göstergesi şeklinde görülür (Carter, 2018). Adayın mesleğe karşı gerçekleştirdiği tutum, öğretmenlik mesleğini ve mesleğin getirdiği görevleri yapma şekline karşı etki gösterecektir. Öğretmen adayı mesleğe karşı olumlu yönde bir tutum takındığı sürece mesleğini daha iyi gerçekleştirme arzusunda olacaktır. Öğretmenlik mesleğine yönelik olumlu tutum sergileyen öğretmenin, sınıfın

içindeki davranışları da değişecek ve bu da öğretmenlik görevini daha nitelikli gerçekleştirmesini sağlayacaktır (Deringöl, 2020; Receptoğlu, 2013).

Sağlıklı nesiller amaçlayan birçok ülke; vatandaşlarının düzenli olarak gerçekleştireceği fiziksel aktivite, spor alışkanlığı kazandıracak önlemler oluşturur. Bu ülkeler ilerleyen yıllarda vazgeçilmeyen yaşam tarzı, spor yapma durumu ve becerilerin ana oluşumu ilköğretimden önce ve ilköğretim gibi çocukluğun başlangıç dönemlerinde kazandırmanın faydalı olduğunu bilerek, okul eğitim yapılarında beden eğitimi ve sporun öğretilmesi ile alakalı değişiklikler geliştirerek çözüm yolları aramıştır (Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2012). İlkokullardaki beden eğitimi derslerinin işlenişinden sorumlu olan kişi ise sınıf öğretmenleridir. Oyun ve fiziksel etkinlikler dersi ile alakalı yeterliliklerinin artması, sınıf öğretmeni adaylarına lisans eğitimi sürecinde verilen beden eğitimi dersleri ile sağlanmaya çalışılır bundan dolayı lisans eğitiminde verilen derslerin kalitesi arttırılmalıdır.

Çocuklar özellikle oyun yoluyla merak duygusunu yaşayıp, keşfedip yeni şeyler öğrenme çabasına girerler. Çocuklar oyun oynadıkça doğru yönde düşünüp, sebep ve sonuç ilişkilerinde bulunarak bağlantı kurmasını öğrenirler (Altunay, 2004). Beden Eğitimi dersleri ise öğrencinin yaşama hazır hale gelmesini amaçlayan eğitim sistemimizin önemli bir parçasıdır (Thomas, Tuytens, Moolenaar, Devos, Kelchtermans ve Vanderlinde, 2019). Beden Eğitimi dersleri öğrencinin zihinsel, fiziksel ve psikolojik yönlerinde gelişme sağlar. Beden eğitimi aktiviteleri sayesinde öğrenci kendi yeteneklerinin yanında diğer arkadaşlarının yeteneklerini de görmüş olur, eşitlik içerisinde yarışmayı öğrenmiş olur, yenilgi durumunda ise yenilgiyi kabul edip rakibini tebrik eder, yendiği durumlarda ise alçak gönüllü hareket edebilmeyi öğrenir (Mirzeoğlu, 2003).

Beden eğitimin nihai amacı beden eğitimi programlarının hepsi ile, öğrenciye vücut yapısını en verim alabileceği ve doğru şekilde nasıl yönlendirebileceğini öğretmektir (Tamer ve Pulur, 2001). İlkokullarda yer alan beden eğitimi dersi incelendiğinde, oyun ağırlıklı olduğu söylenebilir. Oyun ve fiziksel etkinlikler dersi ilkokulda öğrenim gören öğrencilerin, bütüncül gelişimini gerçekleştirmesi için oldukça önem taşır (Thomas ve diğ., 2019). Bu süreçte öğrencilerin yaş aralığı, hazır bulunuşluk seviyeleri, derse olan ilgileri, dersten beklentileri gibi etkenler dikkate alınmalıdır. Dersin işleniş öğrencilerin özelliklerine göre ve öğrencinin oyun oynayabileceği ve fiziksel aktivitelere katılım sağlayacağı şekilde hazırlanır (MEB, 2012).

1.2 Problem Cümlesi

Sınıf öğretmeni adaylarında sosyodemografik değişkenlerin etkisi kontrol edildiğinde sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algısı, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumun anlamlı bir yordayıcısı mıdır?

1.3 Alt Problemler

- Sınıf öğretmeni adaylarının cinsiyetine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarının sınıf düzeyine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarının ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan birinin olma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarının aldığı lisans eğitim sürecinde oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli bulma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarının kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarının düzenli spor yapma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarının geçmişte spor yapma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

- Sınıf öğretmeni adaylarının anne eğitim düzeyine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarının baba eğitim düzeyine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumu ve öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
- Sınıf öğretmeni adaylarında sosyodemografik değişkenlerin etkisi kontrol edildiğinde sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algısı, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumun anlamlı bir yordayıcısı mıdır?

1.4 Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı farklı üniversitelerde öğrenim gören sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumları belirlenmek ve öğretmenlik mesleği genel yeterliklerine ilişkin algılarını inceleyerek aralarındaki ilişkiyi farklı değişkenlere göre tespit etmektir.

1.5 Araştırmanın Önemi

Öğretmen, öğretimin en büyük aracıdır; disiplinden sorumlu, sınavlar yapan kişidir (Çelikten, Şanal ve Yeni, 2005). Öğretmenlik mesleğine hazır olma süreci öğretmen eğitimlerinin programlarıyla başladığı düşünülür. Öğretmen adaylarının okul dönemlerinde ve lisans eğitimi sürecinde karşılaştıkları durumlar ve tecrübeler ilerleyen yıllarda sınıflarda gösterecekleri etkin bir öğreticinin davranışlarını ve tutumlarını oluşturmada kaynaktır (Baki ve Gökçek, 2007). Nitelikli bir öğretimin gerçekleşmesi için nitelikli öğretmenlere ihtiyaç duyulur. Derslerin verimli geçebilmesi için öğretmenin bilgi donanımı önemlidir. Öğretmenlerin lisans eğitiminde aldığı derslerin nitelikli olması öğretimin kalitesine ve öğrencilerine yansır. Bununla birlikte öğretmen adayının öğretmenlik mesleğine olan tutumunu da olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir.

Yaptığımız bu çalışmanın ilerleyen zamanlarda yapılacak olan araştırmalara kaynak oluşturması ve bilimsel nitelik taşıması düşünülmektedir. Ayrıca, elde edilen sonuçlar doğrultusunda Üniversitelerin Sınıf Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören öğretmen adaylarının lisans eğitimi döneminde aldıkları oyun ve fiziksel etkinlikler derslerine donanımın artması ve nitelikli işlenmesi açısından önem arz etmektedir.

1.6 Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırmanın sınırlılıkları şu şekildedir:

- Araştırma sınıf öğretmeni adayları ve sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumları ile,
- 2021-2022 eğitim öğretim yılı bahar yarıyılında elde edilen veriler ile,
- Araştırma verileri, fiziki etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algısı ölçeğinden elde edilen veriler ile sınırlıdır.

1.7 Araştırmanın Varsayımı

Araştırmanın varsayımları şu şekildedir:

- Araştırmada sınıf öğretmeni adaylarının gönüllü olarak araştırmaya dahil oldukları ve ölçeklerdeki ifadelere samimi bir şekilde yanıt verdikleri varsayılmaktadır.
- Araştırmada belirlenen örneklemin evrene ait özellikleri yansıttığı varsayılmıştır.

2. GENEL BİLGİLER

2.1 Eğitim

Bireyde davranış değiştirme süreci eğitim olarak tanımlanır ve kişinin toplum standartlarını, değerlerini ve yaşama yöntemlerini kazanmasında etkin olan sosyal süreçlerin tamamını ifade eder (Simić, Purić ve Stančić, 2018). Eğitim kontrollü ve seçilmiş olan dış etkenlerin, öncelikli olarak okulun büyük etkisinde öğrenciye yetme, üst düzey şekilde kişisel gelişimi oluşturan yoldur. Okullar eğitim aşamalarının en önemli kısımlarını oluşturur. Okulda yer alan eğitim, bireyin yaşantısında şahsi davranışları yoluyla kasten ve isteyerek davranış oluşturma süreci olarak yer edinir (Aral ve Baran, 2011).

Eğitim aynı zamanda öğrencilerin problemleri anlamalarını ve çözüm bulmalarını, güven içinde olmalarını, farklı boyutlarda düşünebilmeyi ve yeni buluş fikirlerine yardımcı olan, yaratıcı yönlerini ve zor durumlarla baş edebilmesini sağlayan iyi bir kişi olmayı amaçlamaktadır. Eğitim aracılığı ile öğrencilerin hareketli, sağlıklı ve nizamlı yaşam becerilerini, temel hareketleri edinerek ilerideki eğitim dönemine hazır olmaları istenmektedir (Can ve Çava, 2018). Eğitim farklı bir taraftan çoğunlukla bilgi ve becerilerin oluşumundan sorumlu olan bir toplumsallaşmış yapı şeklinde de önümüze çıkabilir (Zgourides ve Zgourides, 2000).

Eğitim başka bir tanımla; kişinin yaşam sürdüğü toplulukta davranışlarını, yetenek düzeylerini, tutum ve diğer davranışlarını ilerlettiği birikimdir. Eğitime detaylı bakıldığında ise kişinin yeteneğinin toplum boyutunda olan ayrıca en makul düzeyde bireysel ilerleme sağlaması için denetim altında olan çevrede kişi bu süreç içerisine dahil olur ve bir toplum süreci oluşur. Eğitimcilerimizden bir tanesi ise, kişinin tutumunda şahsi yaşantıları ile davranış geliştirme olarak tanımlar (Tezcan, 1985).

Eğitim bütün organizmayı kapsar; zihin-beden birliği eğitimin temelini oluşturur (Aracı, 2006). Kişi, yaratılan varlıkların arasında mükemmel ve en iyi gelişim potansiyeli bulunan varlık olarak dünyaya gelmiştir. Bulunduğu yaşam koşulları ve kültür boyutuna bakıldığında kişinin farklı açılardan eğitimi, gelişimi de farklılaşmıştır (Şişman, 2007). Bir diğer değerli görev ise kişilerin belli olan bazı hedefleri için büyütmek, kişileri bulundukları toplum için aynı zamanda ilerleyen zamana uygun kişiler oluşturmak, hayat için gereken beceri ve yetenekleri sağlayarak kişilere insanlar açısından istenmekte olan özellikleri sağlamaktır (Dalaman, 2015).

Eğitim; kişiye bilgi, alışkanlık, beceri ve tavırlar ekleme ve kazandırma etkinliği

bütünüdür. Farklı bir anlamıyla eğitim, kişinin hareketlerinde kendi yaşantısından dolayı plânlar ve programlar dahilinde olması istenilen değişimi meydana getirmeyi sağlayan süreçtir. Kişisel ve sosyokültürel olgular ile alakalı değişkenler bütünüünün etkileşim durumu eğitimidir. Bu durumun sonunda, bireyin hedefleri ve bilgisi, davranış ve tutumları, dilek düzeyi ve ahlâk ölçüleri gelişmiş olur. Eğitim etkileşim kurma yoluyla sağlandığından dolayı öğrencinin kendisi ve grubu, öğrenci ve öğretmen, öğrenci-arkadaşlık ilişkileri, öğrenci ve fiziksel çevre arasındaki etkileşimler üzerinde durur (Levent, 2018). Eğitimin genel amaçlarında yetiştirilmesi gereken insan ‘gelenekler, ulusal değerler ve ulusal kültüre bağlı olma, diğer taraftan değişime ve yeniliklere açık olma’ şeklindedir (Sağlam, 2008).

2.2 Beden Eğitimi

Eğitim öğretimin en mühim ve birleşik yapılarından bir tanesi beden eğitimidir. Öğrencilerin psikolojik, sosyal ve fiziksel gelişmesine en büyük katkı beden eğitimi sayesinde sağlanır. Sistemli olarak devam eden beden eğitimi ve spor için, öğrencilere aktivite yapma, aktiviteyi arttırma, bedensel kuvveti devam ettirme, sağlık becerileri sosyal becerileri pozitif yönde ilerletme açısından büyük katkısı olacaktır (Dalaman, 2015).

Beden eğitimi kişinin ruh, beden ve fikir gelişiminin oluşmasını sağlar. Toplum kurallarına uygun olarak yaşam sürmesi, iyi ilişkiler örneği vermesi evrensel haklara saygı duyan yardımsever akıllı ve fiziksel olmak ile iç içedir. Bedenin eğitilmesi, kişinin sosyalleşmesi ve kişiliğini oluşturup yol kat edebilmesinde fazlaca rolü vardır. Beden eğitimi kişinin fiziksel sağlığı, psikolojik sağlığı ve fiziksel yeteneklerini geliştirmek için çevrenin faktörleri ile katılanların durumlarına bakılarak değişiklik gösterebilen geniş kurallı oyun, jimnastik, spor ile ilgili tüm çalışma ve alıştırmaları kapsayan geniş içerikli etkinliklerdir (Aracı, 2006). Beden eğitimi, kişinin beden dengesini, beden sağlığını ve becerilerinin gelişmesini sağlamak için yapılan bütün spor aktiviteleridir. Bundan dolayı beden eğitimi farklı spor faaliyetleriyle öğrencinin fiziksel uygunluklarını, yeteneklerini geliştirmek için eğitim çalışmalarında üst düzey bir göreve sahiptir (Kirchner ve Fishburne, 1995).

Beden eğitimi demek bireyin bedensel aktivitelere katılım sağlamak için kasten beden eğitimi amaçları doğrultusunda değişim oluşturma halidir. Başka söyleyiş ile bedensel hareketlerin aracılığı ile kişinin eğitilmesinin sürecine beden eğitimi denir (Ünlü, Aydos, 2010). Beden eğitiminin faydaları oldukça fazladır: Büyüme ve gelişme için temel oluşturur, fiziksel uygunluğa katkıda bulunur, serbest zamanların kullanımına katkı sağlar, estetik beğeniye katkıda bulunur, toplumsal uyum sağlamayı ve öğrencinin psikomotor gelişimini

ilerletir (Aracı, 2006).

Beden eğitimi ve spor tamamlayıcı özelliğe sahip ve birbirinden uzak düşünölemeyen kavramlardır. Kişinin vücut, ruh sağlığı ve düşünce yapısını sağlamlaştırmak, geliştirmek, beden eğitimi ve sporun nihai amaçlarının arasında olduğı kadar aynı şekilde kişinin fark edilmemiş yapılarını ve yaratıcı tarafını çalıştıran mühim bir etkindir (Erkal, 1986). Beden eğitimi aktivitelerinin toplum açısından pozitif etkisini gösteren, ayrıca çocuk ve gençlerdeki uyum sorunu olduğunda tedavi edici etkileri olan birçok araştırmayı kapsar (F. Kuter ve M. Kuter, 2012). Beden Eğitiminin genel amaçları, Türk Milli Eğitimi ve Milli Eğitim Temel Kanunu Temel Amaçlarına göre;

- Atatürk'ün ve düşünürlerin beden eğitimi ile spor kavramları ile alakalı söylenen sözlerini ifade edebilme,
- Tüm sistem ve organlarını seviyeye uygun olacak şekilde geliştirme ve güçlendirme,
- Eklem koordinasyonu ve Sinir-Kas sistemini sağlama,
- Düzgün duruş kabiliyeti kazanabilme,
- Beden eğitimi ile alakalı bilgi, alışkanlıklar ve temel seviyede beceri kazanabilme,
- Müzik ve Ritim ile birlikte harekete geçme,
- Halk dansları ile alakalı beceriler ve bilgiler kazanabilme ve bu kazanımları göstermeye çalışabilme,
- Milli bayramlarda törenlere katılmaya istekli olma ve kurtuluş tarihlerinin önem değerlerini anlayabilme,
- Beden eğitiminin ve sporun sağlık açısından gerekliliğini anlayarak serbest vakitlerde spor faaliyetleri ile incelemeye istekli olma,
- İlk yardım ve sağlık ile ilgili beceri, alışkanlıklar, bilgi ve tavır kazanabilme,
- Doğa ile alakalı olayları sevgi besleme, doğadan ve güneşten fayda sağlayabilme,
- Birlikte çalışmalar yaparak iş birliği aracılığıyla hareket halinde olma,
- Görevlerden ve sorumluluk almaktan kaçmama, liderlik yapma ve birliktelik oluşturabilme,
- Zamanında ve hızlı kararlar alabilme ve kendine güven duygusunu geliştirebilme,
- Dostluk çerçevesi içinde yarışma ve oynama, kazananı tebrik edebilme, kaybetmeyi kabullenebilme haksızlık yapmayıp yapanın karşısında durabilme,
- Demokratik hayata uygun davranışlar sergileyebilme,
- Kamu kaynaklarını koruyup yeri geldiğinde uygun bir şekilde kullanabilme,

- Spor ekipmanları ve spor tesisleri ile ilgili bilgi birikim sahibi olma ve bunları gerektiği yerlerde uygulayabilmelidir (Millî Eğitim Bakanlığı [MEB], 2018).

2.3 Fiziksel Aktivite

İskelet kaslarının kasılması sonucu Bazal düzeyin üzerinde enerji harcamayı gerektiren beden ile yapılan hareketlere fiziksel aktivite denir. Farklı bir tanımda ise iskeletimizdeki kasların aracılığıyla bedenin hareketleri sonucu olarak enerjinin harcanma şeklidir. Fiziksel aktivite ile enerji harcaması için, hareketler gereklidir. Aktivitenin amacına ve şiddetine yönelik farklı biçimde bölümlere ayrılabilir. Öğrencilerin fiziksel anlamda aktivite yapma alışkanlığını elde etmiş; fiziki, psikolojik anlamda sağlık sorunu olmayan kişiler olup, halkın içinde bulunmalarının büyük bir önemi vardır (Simić ve diğerleri, 2018). Özellikle çocukluk ve ergenlik döneminden itibaren yapılmaya başlanan aktiviteler; yalnızca sporun dallarında geçerli yüksek derece performansa ulaşmak için değil, ayrıca sağlık açısından da kişiyi olumlu etkiler (E. Saygın, Karacabey ve Ö. Saygın, 2011).

Fiziksel aktivite, ilerleyen enerjinin tüketilmesi sonucu, iskeletimizdeki kaslar aracılığı ile üretim sağlayan istendik hareketlerdir. Yaşantının içinde bulunan ve yapılmakta olan aktiviteler fiziksel aktivitelerin içinde yer alır. Alışveriş merkezlerinin içinde bulunan merdivenler, yürünen alanlar ve benzeri alanlar da fiziksel aktivite alanlarıdır. Bedensel etkinlikler, çocuklarda gelişime yardımcı olur; yaşlanmış kişilerde ise sağlıklı yaşam ile alakalı olumlu davranışlar ve sonuçlar oluşturur. Bazı hastalıkların tedavisinde aynı zamanda tedbir alınmasında faydalı olan davranışlardır (Soyuer ve Soyuer, 2008).

2.4 Spor

Bireyin kendi başına veya topluluk ile yaptığı, kendisine göre kurallar dahilinde genellikle yarışma için fiziksel ve zihin anlamında gelişim sağlamaya yardımcı eğitsel değeri olan aktivitelere spor denir. Öğrenilen hareketleri ilerleten sabit kurallı ve belli materyal destekli veya desteksiz, kişisel veya topluluk halinde boş zamanları değerlendirmek için veya tüm zamanını alacak şekilde meslek haline getirerek yapılan sosyal ve toplumu birleştirici, psikolojik ve fiziksel artış gösteren rekabet sağlayan, dayanışma oluşturan bir yapıdır (Atasoy ve Kuter, 2005).

Canlı olmanın temel belirtisi harekettir ve insan bedeninin eğitiminin kıymetli bir parçası hareketle sağlanır. Günümüzdeki anlayışa göre spor, öncelikle oldukça çok insana hitap eder ve eğitsel amaç ile yapılır. Kişinin vücudunda fiziksel yönlerini ilerlettiği şekilde

oyun, hareket ve yarışma aracılığı ile aynı zamanda kişinin seviyesini, ego durumunu ve davranışlarını belirlemede yardımcı yeni bir bilim dalıdır. Sporda kişinin gelişmesi açısından oldukça etkin olan dönem, çocukluğun yer aldığı dönemdir. Çocuk olunan zaman için öğretmenler öğrencilere içlerindeki düşünceleri aktarabilme olanağı sağlarsa, sağlık sorunu olmadan ilerleme kat edecekleri doğru orantıda belirtilir (Çelik ve Şahin, 2013).

Spor, beden eğitimi etkinliklerini özel hale getirerek farklı birçok branşta somut hale gelmiş olan ve üst seviyede yapıldığında psikolojik, fizyolojik, teknik ve estetik özellikler olmasını gerekli hale getiren mücadele ve yarışma içeriklidir (Aracı, 2006). Spor sayesinde çocuklar büyüme konusunda daha hızlı artış gösterir. Ayrıca onlara başarı duygusu yaşatırken ekip çalışması oluşturma, lider olma, problem çözme, karar verme ve iletişim becerileri konusunda katkı sağlar (Clark, 2008).

2.5 Oyun

Oyun, bütün gelişim alanlarını direkt olarak etkisi altına alan aktivitelerdir. Bu etkiler için tüm oyunların, yapılarındaki farklılıklarla beraber, kişinin gelişimini bir bütün olarak etkilediği yok sayılamaz. Oyunun faydası ise öğrencilerin kendi vücutlarını tanımalarına yardımcı olmayı sağlar. Oyun öğrencilerin birçok gelişim alanına etki eder, duygusal ve sosyal gelişim bu alanların içerisinde yer alır. Oyun, öğrencilerin kendini fark etmesine, tanımalarına yardımcı olur. Aynı zamanda öğrencileri hayata hazır hale getirir. Çocuklar oyun sayesinde, bencil düşüncelerden uzaklaşır, başkalarına saygılı olmayı öğrenir. Öğrenci haklarının farkında olur ve korur; rekabet duygusunu lider olmayı, yardımsever olmayı, kendini seven ve özgüveni yüksek birey olmayı öğrenmiş olur. Çocuk oyun sayesinde, bilgilerini hayata geçirme ve oyunu çeşitlendirerek geliştirme şansı kazanır, düşünerek fikir oluşturabilir ve çocuğun iletişim becerisinin gelişimini sağlar (Can ve Çava, 2018). Oyunlar zorla öğretilemez, öğrencinin bireysel özelliklerine uygun hareketler ile ilerler. Oyun anlamlı ve yeniliğe, değişime açıktır, ayrıca semboliktir. Aktif devam eden oyun, çocukların gözlem yapma tanımlama becerilerini ilerletir. Oyunun yapısında kurallar vardır. Oyun, genel olarak zevklidir ve o yüzden zevk seviyesi yüksek oyunlar tercih edilir (Aksoy ve Çiftçi, 2014).

2.5.1 Oyunun çocuk gelişimine etkisi

Oyun, çocukların tüm gün yaptıkları etkinliklerdir; çocuk için oyun oynamak zevklidir. Çocuklarda oyun her zaman kendiliğinden oluşur ve genellikle oyun oynamaya müsaitlerdir. Oyun kavramı bir açıdan öğrenmenin ilk habercisidir; çocuğun zamanı verimli

ve üretken geçirmesi için aynı zamanda diğer yaşam alanlarında olumlu farklı yollar gösteren etkinliklerdir. Çocukların bireysel deneyimlerinden faydalanarak dünyaya uyum sağlamayı, gelişim evrelerini ve öğrenmeyi destekler. Çocuklar oyun oynarken kendisi için bir şeyler yapabilme, kontrol edebilme, elde ettiği becerileri deneyimleyip, kendine güven duygusunu kazanabilmeyi öğrenirler (Aksoy ve Çiftçi, 2014).

Her çocuğun davranışları ve gelişim özellikleri farklıdır; fakat çocukta yer alan karakteristik özelliklerini, herkesin kendine göre olan yapısını keşfederek gelişimine göre ilerleyebilmesine destek sağlamak önemlidir. Bir çocuğun gelişiminde ise oyun; farkındalık sağlar, kendi bedenini keşfetmenin nasıl olduğunu gösterir, vücudunun organlarını nasıl kullanılacağını kavratır, oyun ile birlikte birçok kavramı öğrenir ve kendisinde gözlemler (Şimşek, 2016).

Oyun etkinliklerinin amacı ise; eğitici ve eğlendirici etkinlikler sağlayarak çocukların gelişim alanlarına destek vermek, öğretim alanına ait pozitif davranış gelişimi yaratarak öğrencilerinin rahatlığını oluşturmaktır (Thomas, Tuytens, Devos, Kelchtermans ve Vanderlinde, 2020).

2.5.2 Oyunun fiziksel gelişime etkisi

Oyun kavramı, çocuğun gelişim seviyesi ile orantılı beceriler elde etmesine yardım sağlar, oyun sırasında çocuklar bedenlerini kullanırlar, kaba motor becerileri güçlü hale gelir. Kas-beden kontrolleri ile ince kaba motor kasların koordinasyon kullanımı artar, çocukların hem gelişimine hem de hareket algı ve uygulamalarına yardımcı olur. Oyun demek hareket demektir, çocuklar da etkili bir katılımcı olmalıdır. İlerleyen süreçte kilo artışına baktığımızda da hareketli oyunlar çocukların fiziksel gelişim açısından oldukça önemlidir (Aksoy ve Çiftçi, 2014). Motor becerileri sağlayan hareketlerin gelişmesinde, fiziki yeterliliğin oluşmasında ve sağlık açısından önemli derecede yarar sağlar; ayrıca çocukların sosyal ve duygusal gelişim sağlaması açısından oldukça önemli derecede desteği vardır (DeCorby, Halas, Dixon, Wintrup ve Janzen, 2005).

Öğrencilerin fiziksel gelişimleri için katkı sağlamak, sadece beden eğitiminin amaçları arasındadır. Hareketlerin temelini aktif olarak çalışan kaslar ve kemikler oluşturmaktadır. Hareket de daha kuvvetli ve güçlü olmasını destekler. Beden ile yapılan etkinlikler kemik ve kas gelişiminin olmazsa olmazıdır. Düzenli olarak yapılan fiziksel etkinlikler, hem fiziksel uygunluğu hem de dayanıklılığı ve iç organların gelişimini sağlar; şişmanlık sorunun ileriki dönemlere taşınmaması için de etkilidir (Aracı, 2006).

Oyun esnasında öğrencilerin bazı hareketleri devamlı tekrarlaması normal bir şekilde kas gelişim oranını hızlandırır. Devamlı hareket halindeki oyunlar oynanırken küçük ve büyük kas grupları hareket halindedir; hava aracılığı ile de bol miktarda oksijen sağlanır. Farklı aktivitelerde ise koşma, sıçrama, atlama gibi fiziksel yeterlilik ve kuvvet gerektiğinde çocuğun vücudundaki tüm sistemler düzenli olarak çalışır (Karadağ ve Çalışkan, 2008).

2.5.3 Oyunun duygusal gelişime etkisi

Oyunun gelişim üstündeki bir diğer katkısı ise duygusal gelişim üzerinedir. Başarılı olma duygusu çocuğun önemli güdülerinden bir tanesidir. Başarı sağlandığında öğrencinin kendine güveni artar, başarıyı kendisi için ödül kabul eder. Bunun yanında çocuklara etkin olma, sorumluluk verme, sonuçları kabul etme, bireysel sorumlulukları anlama ve birçok değeri, davranışlar aracılığı ile ifade etmeyi sağlar (Aracı, 2006).

Oyun; Ericson'un kuramının ilk evrelerini destekler, oyun sayesinde çocuk çevreye hakimiyet sağlar ve yönetimde var olur. Hayal gücü sayesinde oyun senaryosu oluşturur; ilerleyen zamanlarda da seçim yapma, karar alma gücü oluşur. Oyun birçok gelişim alanına oldukça büyük katkılar sağlar. Çocukların seçtikleri ve oynadıkları oyunlar duygusal ve sosyal boyutta gelişime katkı sağlarken, bu katkılar aynı zamanda mutlu birer birey oluşturmak için gelişime ve öğrenmeye eşlik eder (Aksoy ve Çiftçi, 2014).

2.5.4 Oyunun psikomotor gelişime etkileri

Oyunun etkilediği alanlardan bir tanesi de psikomotor gelişim alanıdır. Çocukların yaşamını yönlendiren ve etkisi olan hareketler büyük kas grubunun becerileri elde etmesi ile oluşum sağlar. Yürümek, koşmak, sallanmak gibi hareketler çocukların büyük kas motor gelişmesini oldukça etkiler. Küçük kas gruplarının gelişimi için de; tutma, koparma, bağlama gibi aktiviteler ve el-göz koordinasyonu da kuvvetlenir (Karadağ ve Çalışkan, 2008). Oyunun amacı; çocuğun fiziksel etkinliklere karşı gelişim sağlayacağı hareketlerle, becerilerin artması ile gerçekleşmiş olur. Genellikle gelişim için, temel hareketlerin gereken derecede güçlenerek, toplumun içinde olan şartlar ile öğretilmesi de önemli bir durumdur (Gallohue, 1976).

Genel beden kontrolü, koordinasyonu, beyin- sinir sistemlerinin gelişiminin oluşumunu psikomotor gelişim sağlar, ayrıca psikomotor becerilerin kazanılması için diğer gelişim alanları da önemlidir. Çocukları güdülemek, yeteneklerini ortaya çıkarmak, psikolojik anlamda hazırlamak gereklidir. Birtakım becerileri kazanmak için el- göz ve el-

ayak koordinasyonu olmalıdır, ilkokul dönemi yaş grubundaki çocuklarda bu durum orantılı ve devamlı gelişim gösterir (Aracı, 2006).

2.5.5 Oyunun zihinsel gelişime etkileri

Oyunun zihinsel açıdan gelişim sağlamasının en önemli etkisi, öğrenmeyi gerçekleştirmesidir. Öğrenci, oyun sayesinde çeşitli kavramları ve nesneleri tanır, bu kavram ve nesneleri nasıl kullanması gerektiğini ve yapması gerekenleri öğrenmiş olur. Çocuk oyun oynadığında hep zihinsel anlamda çalışır ve hareket halinde olur. Bu faaliyet zihinsel gelişimin gerçekleşmesi için önemlidir. Çocuk, oyun esnasında; oyun kurallarını, karşısındaki rakibinin ve kendinin becerilerini kıyaslamaktadır. Bu durum, bazı çalışmalar için düşünme yoluyla akıl yürütmeyi ve gelecekteki yaşantıda bilimin temelini oluşmasını sağlar (Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2016).

Bilginin sağlanması, anlaşılması ve iç gözü elde edilmesi zihin gücünün malzemesidir. Bu malzemeler; değerlendirme, yapma, karar alma, düşünme gibi aşamalarda kullanılır. Eğitimi sağlanmış kişi düşünen kişidir; beceri ise otomatik olarak kazanılmaz, öğrenme süreci gereklidir. Bu sebeplerden dolayı kişinin öğrenimini oluşturan unsurlardan; algılayabilme, düşünebilme, zihinsel gücü kullanabilme gereği vardı. Bir beceriyi öğrenmek ise beyin kas koordinasyonuna bağlı olarak zihinsel potansiyel de gerektirir. Beden eğitimi ve oyunlar sayesinde öğrenci, hareketlerin hayat boyu önemini kavrar; sağlıklı beslenme, hastalıklardan korunma konularında daha bilgili birey olarak düşünür (Aracı, 2006).

2.6 Oyun ve Fiziksel Etkinlikler

İlköğretim eğitimi süreci içerisinde uygulanan beden eğitimi ve spor dersleri, öncelikle ilkokul 1. sınıftan başlayarak oyun yoluyla uygulanır. Oyun kavramının ana yapısında hareket becerilerinin oluşması yer alır. Kişinin hayatını daha verimli ve sağlıklı bir şekilde devam ettirebilmesi için harekete ihtiyacı vardır (Koç ve Tekin, 2011). Kişinin reşit yaşa gelinceye kadar göstermiş olduğu yeterliliğin %42'si ilkokul dönemindeki kazanımlarıyla ifade edilir (Bloom, 1974).

Oyun ve fiziksel etkinlikler ilerleyen nesillerin fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal gelişimi açısından, okullardaki diğer eğitimlerin en büyük tamamlayıcısı olan, bilgi ve donanım gerektiren, planlı ve bilinçli olarak gerçekleştirilen etkinliklerdir (N. Demirci ve P. Demirci, 2014). 2012 yılında güncellenen müfredat ile ilkokulun 1.sınıf, 2.sınıf ve 3.sınıf kademelerinde eğitim alan öğrencilere haftada 5 saat, 4. Sınıfta eğitim alan öğrencilere

haftada 2 saat şeklinde okutulan "Oyunlar ve Fiziksel Etkinlikler" dersi ile; öğrencilerin fiziksel oyunlar ve fiziksel aktiviteler yoluyla zihinsel ve duygusal gelişimlerini destekleyerek, insani değerler ve yaşam becerilerini geliştirip, gelecekteki eğitim ortamına hazırlanmaları amaçlanmaktadır. Oyun ve etkinliklerle öğrenmeye dayalı derslerin gerçekleşmesi ve ilkokuldan sonra okul dönemlerinde uygulanmış olan ders ile alanda oluşturulan içerik ve algı açısından bütünlük oluşturması nedeniyle dersin adı “Beden Eğitimi ve Oyun”dur. Talim ve Terbiye Kurulunun 12.09.2018 tarih ve 123. sayılı kararı ile değiştirilmiştir (MEB, 2018).

2.6.1 Beden eğitimi ve oyun dersinin önemi

Bir okulun ders programında bulunan önemli tamamlayıcılardan biri de beden eğitimi dersleridir. İlkokullardaki ismi de beden eğitimi ve oyundur. Dersin ismi değişime uğramaktadır. Temel olarak hareket aktivite deneyimleri aracılığı ile tüm öğrencilerin büyüüp, gelişim sağlamasına yardımcı olur. Beden eğitimi derslerinin, öğrencilerin yaşamlarına dört büyük katkısı vardır: İlki, bütün çocukların gün içerisinde yapması gereken hareket ihtiyacını karşılar. İkinci katkısı bireyselleştirilmiş fiziksel uygunluk düzeyine getirir. Üçüncü katkısı yaşamları süresince yapmış olacakları hareket ve fiziksel etkinlikleri başarılı olarak tamamlamasına olanak sağlayacak olan temel becerilerdeki artışı sağlar. Dördüncü ve sonuncusu ise çocukların sağlıklı ve hareketli bir hayat biçiminde gereken bilgiyi elde etmelerini sağlamış olur (Darst, Pangrazi, Brusseau ve Erwin, 2014).

Beden eğitimi ve oyuna katılım, sağlık açısından oldukça fazla etkilidir. Ayrıca beden eğitimi ve spor aktiviteleri ile oyun etkinliklerine katılım sağlamanın, birçok gelişim alanına dair olumlu etkileri bulunduğu bilinir. Spor faaliyetlerine katılmak, çocukların gelişimleri açısından; özellikle kemik gelişimleri için oldukça fazla araştırmanın konusu olmuştur (Hekim, 2016). Sağlıklı yaşamın devamı ve gelişiminde oyun ve fiziksel aktivitelerin değeri ilerleyerek oldukça belirgin duruma gelmiştir (Janssen ve LeBlanc, 2010). 7-11 yaşları içine alan bu öğrenim yılları; öğrencinin, ailenin yanından uzaklaşıp çevreyle yakından tanıştığı bir evredir. Evrenin başlangıcı olarak okula ilk başlangıç, sondaki zamanları da öğrencinin ergenliğe giriş yapması için oldukça önemlidir. Eğitim-öğretim zamanı olan evrede birçok becerinin artışı, örneğin; sosyal, bilişsel, motor ve fiziksel olarak öğrencilerin olduğundan daha fazla özgür olmasını sağlamaktadır. Aileden uzaklaşıp birçok farklı fırsat oluşması, bunun sonucunda öğrencinin heyecan yaşaması, okula başlama ile alakalıdır. Bedensel olarak büyüme ve farklı beceri kazanma bu dönemde elde edilir. Bu dönemde fiziksel

boyutta yetenekleri olduğunu anlarlar ve vücutları için denge kurma da artış gösterir. Oyun esnasında fiziksel aktiviteler ağırlıktadır. Akranları ile yaptığı aktiviteler, akranları ile anlaşmasını kolaylaştırır ve geliştirir (Aral ve Baran, 2011).

Herhangi bir spor branşına yönelik ve branş öncesi dönemde eğitimin temelini oluşturan ilkökul zamanındaki öğrenci, birçok açıdan diğer dönemler için sağlam basamak oluşturmaktadır. Süreçte öğrencinin spor anlamında, ayrıca karakter ve kişi benliği oluşumunda iyi veya kötü etki oluşması ya da oluşmaması, ilerideki başarının olumlu veya olumsuz olma durumunu oluşturur. Spor alışkanlığının oluşması için oldukça mühim olan bir dönemdir (Tortop ve Ocak, 2010). İlkokul çağındaki çocuğunun duygusal, bilişsel, fiziksel ve sosyal açıdan gelişimine katkıda bulunan büyük etkenlerden bir tanesi de oyundur. Çocuğun sağlıklı bir birey olarak gelişim göstermesinde etkili olan, yeme içme ve sevgi kadar oyunun da önemi oldukça fazladır. Çocukluk zamanında temel hedeflerden olan öğrenme, tecrübe, yaratma, kazanma, iletişim kurabilme ve birey olabilme evresinde önemli araçlardan biri oyundur. Oyun; duyguları anlatmayı sağlayan, sıkıntılardan kurtulmaya uğraşan, rahatlık veren, mutluluk sağlayan ve hazzı arttıran, eğlendirirken gelişim sağlayan, gelişimin tüm bölümlerine desteği olan aktivitelerin tamamıdır (Can ve Çava, 2018).

Günümüzdeki anlayışa göre beden eğitiminde bedensel etkinlikler sayesinde bütün çocukların gelişmesi ve büyümesi için, eğitimin bütünü şeklinde değerlendirilmekte, ilköğretim üzerine araştırmalar ve çalışmalar yapan kişilerde ilkökul dönemindeki oyun, spor adı altındaki derslerin amaca ulaşım sağlaması için kesin olması belirtilmektedir. Oyun derslerinin, öğrencinin gelişmesine sağladığı birçok katkı açısından, ayrıca spor için teşvik etmede ve yine spor için sempati oluşturmada önemli payı vardır. Bundan dolayı ilkökul seviyesinde oyun dersi adı altındaki tüm ders eğitimcileri; öğrencilerin gelişimleri için, öğrencilere bedensel faaliyetlerin düzenli olarak yapılması için; takip etme, yardımcı olma aşamalarında sorumludur (Alemdağ, Öncü ve Sakallıoğlu, 2014).

2.6.2 İlkokul dönemi beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programının amacı

Öğrencinin hayatı boyunca kullanacağı hareketler, aktif ve sağlıklı yaşam becerileri, kavram ve stratejilerini; oyun ve fiziksel etkinliklerle, hayatın yanı sıra oyunlarla da destekleyerek; öğrenciyi sonraki dönemlerdeki eğitim seviyesine hazırlamak, beden eğitimi ve oyun dersinin nihai amacıdır. Bu durumla ilişkili beceriler ve değerler ile, Beden Eğitimi ve Oyun dersini alan ilkökul öğrencilerinin dersin amacına uygun hareket ederek aşağıdaki hedeflere ulaşmaları beklenmektedir (MEB, 2018).

2.6.3 İlkokullarda beden eğitimi ve oyun dersi öğretimi

Beden Eğitimi ve Oyun dersinin öğrenme alanları, çocukların gelişimlerine yönelik ihtiyaçları ve eğitimin öncelikli olan durumlarına dikkat edilerek belirlenmiştir. Bu öğrenme alanları “Aktif ve Sağlıklı Yaşam” ile “Hareket Yetkinliği” şeklindedir. Bu öğrenme alanlarını desteklemek, dokuz öğrenme çıktısıdır. Program çıktılarından elde edilen bulgularla, sarmal yapıya sahip sınıf seviyelerine özgü kazanımlar oluşturulmuştur. Program yapısındaki unsurlardan önemi yüksek olan, programın hedefine ulaşmada öğrenciler ile öğretmene rehber görevinde bulunmak için gerekli olan, Fiziksel Aktivite Kartlarıdır (FEK). Dersin kazanımları ile ilişkilendirilen FEK'ler, hareket becerilerini ve oyunlaştırma yoluyla kazandırılacak oyunları görsel içerikle sunar. Beden Eğitimi Dersi Programının amaç ve çıktıları incelendiğinde sınıf seviyesine göre öncesinden belirlenmiş kazanımlar ve sınıf düzeyine göre olan öğrenme alanı, alt öğrenme alanı ve kazanım sayıları vardır. Öğrenme Alanları ve Sınıf Düzeylerine Göre Kazanım Dağılımlarını incelediğimizde, Hareket Yetkinliği öğrenme alanının alt öğrenme alanı olan Hareket becerileri, 1.sınıf düzeyinde 5, 2.sınıf düzeyinde 9, 3.sınıf düzeyinde 8, 4.sınıf düzeyinde 5 kazanıma sahiptir. Diğer alt öğrenme alanı olan Hareket kavramları ve ilkelerinde, 1.sınıf düzeyinde 4, 2.sınıf düzeyinde 3, 3.sınıf düzeyinde 1, 4.sınıf düzeyinde 3 kazanıma sahiptir. Hareket stratejileri ve taktikleri alt öğrenme alanında, 1.sınıf düzeyinde 2, 2.sınıf düzeyinde 1, 3.sınıf düzeyinde 2, 4.sınıf düzeyinde 2 kazanıma sahiptir. Düzenli fiziksel etkinlik alt öğrenme alanında ise, 1.sınıf düzeyinde 2, 2.sınıf düzeyinde 2, 3.sınıf düzeyinde 2, 4.sınıf düzeyinde 2 kazanıma sahiptir. Aktif ve Sağlıklı hayat öğrenme alanının alt öğrenme alanı olan Fiziksel etkinlik kavramları, ilkeleri ve ilgili hayat becerileri, 1.sınıf düzeyinde 8, 2.sınıf düzeyinde 10, 3.sınıf düzeyinde 13, 4.sınıf düzeyinde 9 kazanıma sahiptir. Kültürel birikimlerimiz ve değerlerimiz alt öğrenme alanında ise, 1.sınıf düzeyinde 3, 2.sınıf düzeyinde 3, 3.sınıf düzeyinde 3, 4.sınıf düzeyinde 4 kazanıma sahiptir (MEB, 2018).

“Beden eğitimi ve oyun öğretmenleri ile spor bilimciler arasında geniş çapta tartışılan bu karara göre; 2016-2017 eğitim-öğretim yılından itibaren ilkokul 1, 2 ve 3. sınıflarda haftada 5 saat Beden Eğitimi dersi uygulanmaya başlandı. 4. sınıflarda haftada 2 saat seçmeli ders olarak öngörülen “Spor Etkinlikleri Dersi (Güreş, futbol, basketbol, voleybol, masa tenisi vb.)” ilkokul 1, 2 ve 3. sınıflarda 1 saat, 4. sınıflarda 2 saat şeklinde ders işlenmektedir” (Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2017).

2.6.4 Fiziksel etkinlik kartları (fek)

“Kartlar programın temelini oluşturdu. FEK, ayrıca öğrencilerin bütün gelişim alanlarını sağlayacak oyunlara da yer vermektedir. Öğretmen kartları, diğer kartların kullanımı için bir rehber olarak hazırlanmıştır. Bununla birlikte her kart, kartı kullanırken neye dikkat edilmesi gerektiğini açıklıyor. Sonuçlarda kartların hangi sırayla kullanılacağı veya bir sıra izlenip izlenemeyeceği ile ilgili bilgiler gösterilir. Kartlardaki oyunlar ve fiziksel aktiviteler hazırlanırken, engelli öğrencilerin katılacağı oyunlara da vurgu yapıldı. FEK'te ulusal ve evrensel oyunların yanı sıra fiziksel hareketler de vardır (MEB, 2012). Bu kartlar mor ve sarı kartlar şeklindedir. Sarı kartlar “Öğretmen Kartı”, “Temel Hareket Becerileri Kartları”, “Temel Hareket Kavramları Kartı”, “Kombine Hareket Kartları”, “Sağlık Kavram Kartları”, “Spor Bedava Kartı” ve “Fiziksel Aktivite ve Beslenme Piramidi Kartı” şeklindedir. ” Mor kartlar “Öğretmen Kartları”, “Ağ ve Raket Oyunları”, “Saldırı Oyunları”, “Vur ve Yakala Oyunları”, “Etkili Katılım”, “Sağlık Anlayışı” ve “Spor Engelsiz” kartları şeklindedir” (MEB, 2018).

2.6.5 Oyun oynuyorum derleme kitapçığı

“FEK kartlarına ek olarak kazanımlara ve konuya uygun olarak öğretmene, derslerde yardımcı olması hedeflenen “Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı” oluşturulmuştur. Bu oluşturulan kitapçığın; tüm sınıf düzeyine başarı, öğrencinin yaşı ve gelişimine göre geleneksel, bölgesel ve yaratıcı oyunlardan örnekler gösterilmektedir. Bu kitapçıktan faydalanıp, dersin gelişimini gerçekleştirip, kazanımını sağlayabilirler” (MEB, 2012).

1. Sınıf Oyun kazanımları; “Yer değiştirme hareketleri yapar. Nesne kontrolü gerektiren hareketler ile dengeleme hareketleri yapar. İki veya daha fazla hareketler içeren basit kuralları olan oyunlar oynar. Ritim ve müzikle hareket eder, vücudunun parçalarını bilir ve gösterir. Bireysel ve ortak alanınızı gösterir. Temel hareketleri gerçekleştirirken dengeyi korumak amacı ile vücudunun parçalarını kullanır ve planlar. Oyunlarda gerekli olan stratejileri/taktikleri ifade eder. Sağlık ile oyun ve fiziksel aktiviteye ilişkin bağ kurar. Oyun ve fiziksel aktivitelere katılım sağlarken vücutta oluşan değişimi ifade eder, Oyun ve fiziksel aktivitelere katılırken, sağlığını korumak için dikkat etmesi gereken faktörleri söyler, Oyun ve fiziksel aktivitelere katılım sağlarken dengeli ve düzenli beslenme alışkanlığı gösterir. Oyun ve fiziksel aktivitelere katıldığında temizlik alışkanlığı gösterir. Geleneksel çocuk oyunlarımızı oynar, oyunlar ve fiziksel aktiviteler sırasında çeşitli iletişim becerileri gösterir, doğada aktiviteler yapar, oyun oynar” (MEB, 2018).

2. Sınıf Oyun Kazanımları; “Yer değiştirme hareketlerini artan doğrulukla yapar. Beden, mekan farkındalığı ve ilişkileri kullanarak yer değiştirme hareketleri yapar. Dengeleme hareketlerini artan doğrulukla gerçekleştirir. Beden, mekan farkındalığı ve ilişkileri kullanarak dengeleme hareketleri gerçekleştirir. Artan doğrulukla nesne kontrolü gerektiren becerileri gerçekleştirir. Alan farkındalığı, efor ve hareket ilişkilerini kullanarak nesne kontrolü gerektiren hareketleri gerçekleştirir. İki veya daha çok hareket becerilerini birleştirip uygulamaya geçer. Verilen ritim ve müziğe uygun olarak, tek başına ve grupla nesneli veya nesne olmadan dans eder. Temel ve birleşik hareket becerileri de dahil olmak üzere çiftler ve küçük gruplar halinde basit kurallı oyunlar oynar. Vücudun parçalarının ve bütünü hareketlerini açıklar. Çaba kavramlarına göre bedeninin nasıl hareket edeceğini açıklıyor. Oyunda oyun kurallarına uygun basit strateji ve taktikler kullanır. Fiziksel uygunluğu gerçekleştiren kavramları ifade eder. Fiziksel uygunluk boyutlarını birçok oyun ve fiziksel aktivitelerle bağlantı kurar. Çevresindeki imkanları kullanarak düzenli olarak oyunlara ve fiziksel aktivitelere katılır. Fiziksel zindeliği destekleyen oyunlara ve fiziksel aktivitelere katılır. Çiftler ve küçük grup ile gelenekselleşmiş çocuk oyunlarımızı oynar. Oyun ve fiziksel aktivitelerde iş birliği sistemine dayanan tutum ve davranış gösterimi sağlar. Doğanın içinde oyunlar ile fiziksel etkilere katılım sağlarken, çevre açısından duyarlı davranır” (MEB, 2018).

3. Sınıf Oyun Kazanımları; “Artırılmış çeviklikle yer değiştirme hareketleri yapar. Vücut, alan farkındalığı ve hareket ilişkilerini kullanarak, yer değiştirme hareketlerini artarak gerçekleştirir. Farklı nesneler üzerinde denge gösterir. Vücut, boşluk farkındalığı ve hareket ilişkilerini kullanıp artarak dengeleme hareketleri gerçekleştirir. Nesne kontrolüne ihtiyaç duyulan hareketler üstüne çalışır. Alan farkındalığı çabası ve hareket ilişkilerini kullanarak artan doğrulukla nesne kontrolü gerektiren hareketleri gerçekleştirir. Artan doğrulukla, temel ve birleşik hareket becerilerini içeren basit kural oyunlarını oynar. Temel hareket becerilerini uyguladığı sırada kullandığı bağlantıları anlatır. Oyun oynanırken kullanacağı, basit bireysel ve takım stratejilerini/taktiklerini ifade eder. Oyun ve fiziksel aktivitede nesne kontrolü gerektiren basit stratejiler/taktikler geliştirir. Oyunlarda ve aktivitelerde kullanılması gereken spor kıyafetlerinin gerekliliğini ifade eder. Oyunlarda ve fiziksel aktivitelerde hem kendisi hem de arkadaşları için güvenliği zayıf olup risk oluşturabilecek faktörleri, nedenleri ile anlatır. Fiziksel zindeliğini destekleyen oyunlara ve fiziksel aktivitelere düzenli olarak katılır, oyun ve fiziksel aktivitelerde arkadaşlarıyla etkili

iş birliği becerilerini geliştirir. Eşli ya da gruplu oyunlarda oluşan sorunlara çözüm önerir” (MEB, 2018).

4. Sınıf Oyun Kazanımları; “Güç, hız ve çevikliği arttırılmış deplasman hareketleri yapar. Oyunlarda denge gerektiren hareketleri etkin bir şekilde kullanır. Oyunlarda nesne kontrolü gerektiren hareketleri etkin bir şekilde kullanır. Küçük gruplarda yaratıcı, modern, aerobik, kültürel danslar ve halk dansları gibi çeşitli dans türleri yapar. Düzenli takım oyunları oynar. Hareket becerileri ile ilgili kavramları uygun şekilde gösterir. Sağlığı için dengeli yemek listeleri oluşturur. Okulda ve dışarıda katılım sağlayabileceği oyunlar ve fiziksel aktiviteler planlar ve katılır. Oyunlara ve fiziksel aktivitelere, uygun spor kıyafetleri ile katılır. Kendisinin ve başkalarının güvenliği için sorumluluk alarak, oyunlara ve fiziksel aktivitelere katılır. Kültürlere uygun çocuk oyunlarını öğrenir ve oynar. Oyunlarda ve fiziksel aktivitelerde zamanını etkin kullanır. Küçük grup ve takım oyunlarında arkadaşlarıyla iş birliği halinde olur. Küçük grup ve takım oyunlarında adaletli olur. Kendisinin ve arkadaşlarının oyun ve fiziksel aktivitelerdeki yeteneğini inceler” (MEB,2018).

2.6.6 Lisans programında okutulan oyun ve fiziki etkinlikler öğretimi dersi

Sınıf öğretmeni adaylarının “lisans eğitimleri boyunca aldıkları, beden eğitimi dersleri aracılığıyla; beden eğitimi derslerine ilişkin yeterlilikleri geliştirilmeye çabalanmaktadır. 2006-2007 eğitim ve öğretim senesinde uygulanmak istenen öğretmen yetiştirilmesi için hazırlanan programa göre üçüncü ve dördüncü yarıyıllarda oyun ve fiziksel etkinlikler dersi adı altında “Beden Eğitimi ve Spor Kültürü” ile “Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi” dersleri verilmektedir. Sınıf öğretmeni adaylarının lisans programı, uygulamalı ve teorik olarak iki aşamadan oluşur ve bir haftanın ders programında 3 saat 3 saat olmak üzere toplam 6 saat yer almaktadır. 3 saatin 1 saati teorik, 2 saati ise açık spor sahalarında uygulanmaktadır” (Yükseköğretim Kurulu [YÖK], 2007). 2018 yılı müfredat değişimi ile sadece dördüncü yarıyılta oyun ve fiziki etkinlikler öğretimi dersi adı altında 3 saat teori olarak düzenlenmiştir (Yükseköğretim Kurulu [YÖK], 2018).

Ülkemizdeki üniversitelerin, Sınıf Öğretmenliği Bölümü programlarında yer alan oyun ve fiziksel etkinlikler dersinin ana bölümü; sınıf yönetimi ile ilkökul oyun ve fiziksel etkinlik derslerinde ölçme ve değerlendirme gibi dersleri, öğretim yöntemleri ders planları, modern danslar, eğitici oyunlar ve oyun öğretimi (Dalaman, 2015).

2.7 Öğretmenlik Mesleği

Öğretmen, teknik olarak öğretme işinden sorumlu olarak tutulan kişidir. Hedeflenen amaç doğrultusunda kişilerde oluşması beklenen davranışları, okul içinde ve okul dışındaki zaman diliminde kazandırılan bireysel ve mesleki yeterliliklerin tamamıdır. Öğretmenlik mesleğinin teknik tarafı kadar sanatsal yönü de mevcuttur (Espinoza Saunders, Kini ve Darling-Hammond, 2018). Sanat açısından baktığımızda öğretmenlik, bireylere etkili ve kalıcı davranış kazandırmada yüksek seviyede motivasyon verme ve öğrencilerde büyük izler bırakma için olan zaman dilimidir. Öğretmenlik mesleğinin romantik olan boyutunda ise görülebilen teknik ve mekanik öğretimden farklı olarak öğrenmeyi öğrenme, yaratıcı düşünme ve hayal gücüne dikkat çekmektedir (Thomas ve diğerleri, 2020). Meslek olarak öğretmenlik profesyonel olunan bir zaman dilimidir. Öğretmenlik; buna göre ülkede eğitim ve öğretim ile ilgili olan yönetme sorumluluklarını kendinde bulan, uzmanlık gerektiren alandır. Öğretmenler bu sorumluluklarını eğitim ve öğretimin amaçlarına ve esas ilkelerine uygun şekilde ifa etmek ile sorumludur. Bu farklı bakış açıları değerlendirildiğinde mutlak teknik uğraş olan öğretmenlik mesleği kendi duygusal heyecanını kaybeden mekanik bir uğraş durumuna gelmektedir. Bu açıdan öğretmenlik, öğretme sanatının uzmanlaşması süreci olarak görülmeli ve öğretmen olacak adaylara buna göre eğitim sağlanmalıdır (Sağlam, 2008). Öğretmen yetiştirme sisteminin varlığı ve niteliği, geleneği olan bir zemin ile modernliğin gereklerine uygun bir değişim anlayışına bağlıdır. Nitelikli öğretmen, nitelikli yetiştirme süreci ile ilgilidir (Sağlam, 2015). Öğretmenlik bir ulusun geleceğini biçimlendiren, ışıklandıran bir meslektir (Pehlivan, 2008).

2.7.1 Türkiye’de öğretmen yetiştirme tarihçesi

Osmanlıda günümüz ilköğretim kurumlarını mektepler oluşturur. Mektep, adını Arapça “ketebe” kökünden almıştır. Yazı yazma eğitiminin verildiği yer anlamına gelir. Müslümanlık için bazı durumlarda, Kuran-ı Kerimin okunduğu yer manâsına da gelir. Tüm toplumsal kuruluşlar gibi, Selçuklulardan Osmanlılara kadar gelen okullar, birçok bölge ve köyde eğitim sağlamıştır. Mektep öğretmenlerine “muallim” deniliyordu. Muallimler mahallenin veya caminin imamı olan kişiler olup, bu imamların eşleri de kız öğrencilere öğretmen olabilirdi (Ergün, 2000).

Osmanlıda Fatih Sultan Mehmet zamanındaki muallim yetiştirilen şekil; “Öğretim yöntemleri, konuşma kuralları” derslerinin bulunması, Tüm Dünyada ve Türk eğitiminde oldukça büyük bir ilerlemedir. Fatih döneminde öğretmenliğe olan yaklaşımın ne kadar ilerlediğini coğrafya, tarih, felsefe mantık, matematik, edebiyat, doğa bilimi ve diksiyon gibi

derslerin programda bulunması göstermiş olur. Bu yıllarda ilköğretim öğretmenlerine göre bireysel şekilde tasarımı yapılmış bir program planlanmış, bu program ile öğretmenliğin şartlarına uygun şekilde, öğretmenlik mesleğinin ileri seviyede meslek olmasına, Fatih Dönemi öncülük etmiştir (Yalçinkaya ve Aktepe, 2016).

Osmanlı döneminde öğretmen yetiştirme okullarının sıraları şu şekildedir;

- 1848 yılında Ortaöğretmen Okulu (Dârülmuallimin-i Rüşdi),
- 1868 yılında Erkek İlköğretmen Okulu (Dârülmuallimin-i Sıbyan),
- 1870 yılında Kız Öğretmen Okulu (Dârülmuallimat),
- 1891 yılında Yüksek Öğretmen Okulu (Dârülmuallimin-i Âliye),
- 1913 yılında Anan Öğretmen Okulu (Ana Muallim Mektebi) dir (Akyüz, 1999).

Tanzimat Dönemi, Türklerin eğitim tarihi açısından modernleşme ve laikleşme yolunda oldukça büyük bir yere sahiptir. İlköğretim, ortaöğretim, teknik ve meslek eğitimi veren kurumlar bulunmaktadır. Açılan bu okullar, Şeyhülislamlik yerine, yeni kuruluş olan Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlanmıştır. Kız çocukları da eğitime başlamıştır. Günümüzdeki ifadesiyle, öğretmenliğin oluşumu da Tanzimat Dönemine dayanır. Öğretmen Okulları açılmaya başlarken bilimin bir parçası olduğu, öğretmenlik mesleğinde eğitim-öğretimin öneminin büyük olduğu ve bilgi verilmesi gereken meslek grubunun içinde bulunduğu düşüncesine varılmıştır. Varılan bu düşünce ülkemizdeki çağdaş öğretmenliğin oluşumunu sağlamıştır (Kına, 2006).

Milli Mücadelenin kazanılmasından sonra Mustafa Kemal Atatürk, Türk Milletini çağdaş uygarlık düzeyinin üzerine çıkarabilmek için tüm alanlarda ve eğitimde oldukça önemli inkılaplar yapmıştır. Öncelikle; eğitimin milli olması gerektiğini savunan Atatürk, yetişmekte olan yeni nesillere milli değerlerin kazandırılması için çaba sarf etmiştir (Yalçinkaya ve Aktepe, 2016). Cumhuriyetin ilanı gerçekleştikten sonra öğretmen yetiştirme amacıyla Teknik Öğretmen Okulları ve Gazi Eğitim Enstitüsü kurulmuştur; fakat mezun öğretmen sayısı yeterli sayıda değildi (Sakaoğlu, 2003).

Cumhuriyetten önceki zamandan başlanan ve cumhuriyet ile devam eden; 7 kız, 13 erkekten oluşan, sayıları 20'den oluşan ilköğretime öğretmen hazırlayan kurumlar, birçok farklı aşamalardan atlayarak ve sayıları çoğaltılarak Cumhuriyetin baştaki elli yıllarında ilköğretim öğretmenlerinin ana kaynağı olmuştur (Koçer, 1983). Darülmuallimin ismi 1924 ve 1925 yılları arasında Muallim Mektebi olarak, 1935 senesinde de Öğretmen Okulu şeklinde değişime uğramıştır (Dilaver, 1992).

Türkiye’de Cumhuriyet’in ilânını takip eden, 1930’lu ve 1940’lı yıllarda nüfus çoğunluğu köylerde ikamet ettiğinden ve tarım açısından Türkiye önemli bir ülke olduğundan dolayı köylerde çalışması için, öğretmen ve köy öğretmeni yetiştiren merkezler her zaman Maarif Vekâleti ve eğitim politikaları için öncelikli olmuştur. Osmanlının son zamanlarından itibaren değer kazanmaya başlayan köylere uygun öğretmen yetiştirme fikri Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşundan sonra da önemli bir konu olmaya devam etmiştir (Cenan, 2015).

1940’lı yıllarda İsmet İnönü idaresindeki köy enstitüleri, o dönemin Millî Eğitim Bakanı olan Hasan Âli Yücel aracılığıyla, eğitime oldukça fazla katkısı olan İsmail Hakkı Tonguç tarafından gerçekleştirilmiştir. İlkokuldan mezun olan, köyde yaşayan çocuklar arasından yetenekli olanların, gereken eğitimi aldıktan sonra ihtiyaç duyulan köylere giderek, öğretmen olarak görev yapmalarını amaçlamıştır (Yalçınkaya ve Aktepe, 2016).

Öğretmen eksikliği, Cumhuriyetin ilk zamanlarında birçok köyde ve özellikle ilkokul seviyesinde, 1950-1970 yılları içerisinde ise ortaokul ve liselerde de görülmüştür (Özoğlu, 2010). Devamlı artmakta olan öğretmen gerekliliğini gidermek amacıyla kısa süren eğitimlerle, öğretmen yetiştirmeyi gerçekleştirecek olan değişik teknikler denenmiştir. Liseden mezun olanların, öğretmen kursuna katılması istenmiş, sonraki süreçte askerlik görevi için köy yerlerinde öğretmenlik yapmaları gerçekleştirilmiştir. Böylelikle yedek subay öğretmenlik yapmışlardır. 1960 yılında başlayan bu uygulama, 1963 yılında oluşturulan yasayla, bu öğretmenlerin arasından isteyenlerin devamlı olarak öğretmenlik kadrosuna geçmelerine imkan sağlanmıştır (Özoğlu, 2010). Üniversiteye başlarken görülen yoğunluğu önlemek amacıyla ve gereken eğitimi karşılamak için daha kısa şekilde öğretmen sağlamayı hedefleyen bu uygulama ile 1974-1975 senelerinde Mektup yoluyla Öğretmen Yetiştirme amaçlanmıştır. Öncelikle yaz sürecinde, bir iki haftalık kısa eğitimlerle birçok öğretmen istihdamı sağlanmıştır (Öztürk, 1996). İki sene eğitim süresi olan enstitülerde, özellikle 1975 ve 1980 yılları arasındaki zamanda, siyasi ve politik olaylar sebebiyle eğitime ara verilmiştir. Bu süreçte eğitimini tamamlayamayan öğrenciler, 1979-1980 senelerinde kısa süreli 1-2 aylık hızlandırılmış bir eğitime katılarak, Hızlandırılmış Programla Öğretmen Yetiştirme adı altında öğretmenlik görevine yerleştirilmiştir (Özoğlu, 2010).

Üniversitelerde verilmekte olan eğitim 1978-1979 senelerinde dört yıllığa yükseltilmiştir. Bu zamanlarda öğretmen yetiştirmeyi sağlayan okullarının ismi, Yüksek Öğretmen Okulu ismiydi; ancak 1982 senesi ve sonrasında adı değişmiş ve Eğitim

Fakülteleri adını almıştır. Okulların eğitim süreleri 1989 yılı sonrasında dört yıla yükselmiştir (Başkan, Aydın ve Madden, 2006).

Bu süreçten başlayıp 1997'ye kadar olan zamanda öğretmenlerin kaliteli ve nitelikli yetişmesi, yeterli sayıda olmamış ve öğretmen istihdamı yeterli değildi. Bundan dolayı 1982'den başlayarak görevini eline alan okulların tekrardan düzenlenmesi gündem meselesi olmuştur. Bunun devamında Yükseköğretimde, öğretmenlerin yetiştirilmesi için birkaç yenilik ve değişikliğin olması gerektiğini düşünülmüş, bundan dolayı 1996 senesinde bu alanda çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. 1994 senesinde başlayan ve YÖK-Dünya Bankasının bizzat yürüttüğü eğitim-öğretim öncesinde Öğretmen Yetiştirme çalışmalarının hedefleri 1996 senesinde incelenerek, yenileşmeyi kapsayacak şekilde öğretmen yetiştirme sistemi genişletilmiştir. 1997 senesinde zorunlu eğitim 8 yıl olduktan sonra, okul yapılarının ilköğretim ve lise şeklinde değişmesinden sonra, 1998–1999 öğretim senesinden başlayarak Yükseköğretim Kurulu, eğitim fakülteleri ve Milli Eğitim Bakanlığından çıkan kişilerin birliktelikleri ile yürütülen çalışmalardan sonra, eğitim fakülteleri tekrardan yapılandırılmaya başlamıştır (Yükseköğretim Kurulu [YÖK], 1998).

Türkiye'de günümüzde devam eden öğretmen yetiştirme sistemi iki ayrı yol ile gerçekleşir. Bu yollar, Eğitim Fakültesinde eğitim görüp öğretmen olma ve Fen Edebiyat Fakültesini bitirip pedagojik formasyona başvurup alma şeklinde öğretmen olunabilmektedir. Fen Edebiyat Fakültesini bitirenler, eğitim derslerini pedagojik formasyon aracılığıyla alırlar; fakat alan derslerine olan hakimiyetleri daha fazladır. Bundan dolayı Fen Edebiyat Fakültesini bitiren öğrencilerin alan bilgileri, öğretmenlik mesleği için gereken bilgilere göre oldukça fazladır. Eğitim fakültesini bitiren öğretmen adaylarında ise öğretmenliğe karşı 4 yıl boyunca aldıkları eğitim, alan derslerinin bulunduğu eğitimlerden oldukça fazladır (Yıldırım ve Vural, 2014).

2.7.2 Öğretmenlik mesleği genel yeterlilikleri

Öğrenmenin aracı öğretmendir; sınav yapan, disiplin oluşturan, sınıf ahlakının vekili ve savunucusudur. Öğretmen çok fonksiyonludur; yeri geldiğinde en güvenli bireydir, ikinci velidir, öğrencinin danıştığı kişi ve toplumsal anlamda katılım sağlayan kişidir (Balcı, 1991). Birey olarak yaşam seviyemizi yükseltmenin en temel yolu, toplumsal ilerleme göstermenin, çağdaş ülkelerin içinde bulunmanın temel ögesi eğitimidir. Eğitimin nihai amaçlarından biri, olumlu sonuçlar alınabilmesi için gerekli nitelik ve sayıda kişi yetiştirmektir. Bu açıdan öncelikle, öğretmen niteliğinin değeri öne çıkar. Çünkü; öğretmen dediğimizde, eğitimin ana

parçası olduğundan, onun niteliği ve kalitesi eğitimin niteliğini ve kalitesini doğrudan etkileyen durumların önünde gelir (Aydın, Şahin ve Topal, 2008).

Millet olarak yükselebilmek ve gelişmiş milletlerdeki gibi refah seviyesine ulaşabilmek için eğitim kurumlarında kaliteli eğitimin sağlanması gerektiği bilmesi gereken bir gerçektir. Fakat eğitim kurumlarında kaliteli bir eğitimin sağlanabilmesi, yani öğrencilerin başarı düzeylerinin artması için okuldaki öğretimin kalitesinin yükseltilmesi gereklidir. Başarı tablosu ise okullarda, kaliteli ve nitelikli öğretmenler bulunmadan üst seviyede yükseltilemez. Yani nitelikli ve başarılı öğrencilere ulaşabilmenin yolu nitelikli ve iyi öğretmenlerden geçer (Seferoğlu, 2004).

Mesleğin öneminin farkında olan bireyler, kendini öğretmenlik mesleğinde nitelikli ve yeterli olacak şekilde hazırlamalıdır. Eğitim programlarının düzenlenmesi ve işlenmesinde öğretmen yöneticidir. Öğretmen; öğrencilerine düşünebilmeyi, araştırma yapabilmeyi, yaratıcı düşünmeyi, fikirler üretebilmeyi, problem çözüm yolu bulmayı öğretir, öğretime öncülük yapan, öğrenciler ile iyi etkileşim sağlayabilen, öğrencilere çoklu öğrenme alanları sağlayan, eğitim teknolojilerinden faydalanabilen, grup çalışmalarına uyumlu, etrafındakilere örnek olan konusunda yerli ve yabancı gelişmeleri takip eden, olan kaynaklardan faydalanan, eğitimin niteliğinin artmasında öncü olan ve toplumun değerlerine dikkat edip koruyan kişidir (Pehlivan, 2008).

Öğretmen yeterlilikleri, yalnızca eğitim ve diplomayla belirlenmemelidir. Öğretmenlerde bulunması gereken temel özelliklerde göz önünde bulundurulmalıdır. Öğretmen, kendi konusu dışında mesleğe olan inanç ve samimiyet duygularına da yer vermelidir. Öğretmenlerin karakteristik özelliklerinin, tutumlarının, davranışlarının, alakalarının; akademik anlamda öğretim ve öğrenme programında büyük rolü olduğu araştırmalar sonucunda da gözlemlenmiştir (Jones, 1993). Yaşadığımız dönemde öğretmenler gereken niteliğe sahip olmadıkları sürece, okullarda ulaşılması hedeflenen fayda olmayacaktır (Bulut, 2009). Öğrenciler için, öğretmenleri birinci en önemli kişi olarak görüldüğünden, okulda başka bir kişi öğretmenler kadar öğrenciler üzerinde etkili olamaz. Öğretmen ve öğrenci ilişkisi, öğrencilerin gelişimi açısından faydalı olur ve psikolojik bir doygunluğa götürür ya da gelişimlerini engelleyip öğrenciye zararlı olur. Her şey öğretmen ve öğrenci arasındaki ilişkisiyle başlar ve sonlanır (Gordon, 1993).

Bir öğretmenden beklenen; öğretmenin öğretimin içeriği ile alakalı konuları üst seviyede öğrenmiş olmasının yanında, öğrencilerin anlamalarını daha kolay sağlama, öğrenci üstünde etkisi olan bir öğretmen olma, toplu araştırmalarını düzene sokma,

öğrencilerde merak duygusu oluşturma, yeterlilikleri oldukça önemli bulmaktadır. Öğretmenler, öğrencilerin derse katılımını sağlamak, sorgulama, araştırma, problem çözme, etkili iletişim, eleştiri yapabilme, yaratıcı düşünebilme, analitik düşünebilme, yansıtıcı düşünebilme ve karar verebilme gibi becerileri kazandıracak öğrenme-öğretme aktivitelerini planlamak, aktiviteleri planlarken öğrencilerin psikolojik durumlarına, sosyallik derecelerine cinsel ve kültürel eğilimlerine dikkat etmek zorundadır. Bunlar bir öğreticinin sorumlulukları arasındadır (Karacaoğlu, 2008).

2.8 Sınıf Öğretmeni

Öğretmen, öğrenme için araçtır; sınavları yapan, okul disiplinini sağlayan, sınıf ahlakını savunan kişidir. Öğretmen güven veren kişidir, öğrencinin danışmanı ve toplumsal katılımcıdır. Öğretmenler, eğitimin en temel parçasıdır. Bir milletin büyümesinde, yeterli insan gücünün oluşması için, toplum içinde huzurun ve barışın sosyallik içerisinde oluşmasında, kişilerin hayata hazır olma ve sosyal açıdan, toplumun değer yapılarının ve kültürün yeni nesillere devredilmesinde öğretmenlerin rolünün üst düzey olması düşünülmektedir. Oluşacak Genç neslin yeterliliği, o nesillerin yetişmesini sağlayan öğretmenlerin yeterliliği ile benzerdir (Çelikten, Şanal ve Yeni, 2005).

İlkokul seviyesindeki öğrencilere ilk okuma ve yazmayı öğreten; sosyal bilgiler, fen bilimleri, beden eğitimi, temel matematik ve temel vatandaşlık gibi derslerde eğitimini veren kişi ve değerler doğrultusunda kişiler yetiştiren birey sınıf öğretmenidir (Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2008). Ailesinin yanından yeni ayrılan çocukların kendilerini, çevrelerini, Dünyayı ve insan topluluğunu tanıyabilmesi ve davranışlarının oluşmasında sınıf öğretmenlerinin katkısı oldukça fazladır. Bundan dolayı sınıf öğretmenlerinin yetişmesindeki konular ve öğretmenlerde olması gereken nitelikler de önem kazanmaktadır (Aydın ve diğerleri, 2008).

2.8.1 İlkokul dönemi beden eğitimi dersi öğretmen yeterlilikleri

Öğretime olan katkı, etkili öğretimi gerçekleştirecek yeterliğe sahip çağdaş öğretmenlerin yetiştirilmesi ile mümkündür. Nitelikli insanı yetiştirmek, eğitim sistemlerinin evrensel sorunudur ve nitelikli öğretmenlerin eğitim sistemine girmesi ile çözümlenebilir. Gelişmiş ve gelişimi devam eden birçok ülke, nitelikli öğretmen yetiştirmek için öğretmen yeterliliğini yükseltmeye yönelik yeni çalışmalar yapmaktadır (Pehlivan, 2008).

Detaylı ve çok boyutlu bir konu içinde bulunan öğretmen-eğitimci yetişmesini sağlama, öğretmenlik yapacakların belirlenmesi, hizmet öncesi eğitim, uygulanış evresi ve bu süreçteki değerlendirme-izleme uygulamaları, hizmet içi eğitim gibi konular, tamamen bu kavramın içinde yer alır. Ülkenin teknolojik seviyesinin gelişmesi ve ekonomik kalkınma sağlamanın ana yapısında eğitilmiş bireyler yer alır. Eğitilmiş bireyin gücü, direkt olarak öğretmenlerin ve öğretmenlik mesleğinin kendisiyle alakalıdır. Dönemin gerektirdiklerine göre eğitim verilmiş öğretmen adaylarına, bulunduğumuz zaman diliminin özelliklerine göre eğitim verecek, bilgiyi bulma ve kullanabilme konusunda bilgi teknolojilerini üst düzey kullanan, bilgili öğretmenlerin yetiştirmesini sağlamak, eğitimde milletlerin birinci görevleri arasındadır; çünkü sonuç olarak eğitim-öğretimden sorumlu olan öğretmenlerin bir eğitim sürecinden geçmesi gerekmektedir (Taşgın ve Dönmez, 2013).

Beden Eğitimi ve Oyun dersinde hangi aktivitelerin, hangi yaş seviyesinde ne derecede gösterileceği öğrencinin gelişimi ile oldukça bağlantılıdır. Bundan dolayı öğrencileri okul seviyelerine göre dönem dönem ayırıp çocukların yaşlarına ve gelişimlerine göre aktivitelerin seviyeleri oluşturulmalıdır (Yaylacı, 2012).

Öğretmenin öğrencilerine, öğrencilerin özelliklerine uygun öğrenme yaşantıları sağlayabilmesi, etkili öğrenmelerin gerçekleşmesi açısından oldukça önemlidir. Fakat öğrencilerin özelliklerini, öğretmenlerin bilmesi öğrencilerin gelişimlerine ve gelişim özelliklerine karşı eğitimde neleri dikkate alması gerektiği konusunda önemlidir (Seferoğlu, 2004). Öğretmenlerin öğrencileri güdülemesi oldukça önemlidir. Öğrencilerin ilgi alanlarından yararlanabilir öğrenci – öğretmen arası iş birliği sağlanabilir (Binbaşıoğlu, 1995).

Öncelikle beden eğitimi öğretmenlerine ve sınıf öğretmenlerine, öğrencilerimizin fiziksel ve ruhsal anlamda sağlıklı, pozitif, dengesi yerinde, karakter sahibi, ahlaklı değerler sahibi ve üretken bireyler olacak şekilde yetişmeleri durumunda önemseyerek sorumluluk ve görev verilmektedir. Bundan dolayı sorumlulukları ve görevlerini tamamlamada sınıf öğretmenlerinin oldukça önemli görevleri vardır. Ama bu görev ve sorumlulukları gerçekleştirirken ilköğretimdeki okullarda oyun ve fiziksel etkinlik dersinde birçok problemle karşılaşılır (Bozdemir, Çimen, Kaya ve Demir, 2015).

İlkokul düzeyinde 1-5 kademelerinde beden eğitimi dersleri gerekli olan seviyede gerçekleşmemektedir. Beden eğitimi dersi için olan süre, farklı müfredat dersleri ile karşılaştırıldığında zaman beden eğitimi dersi süresi daha az orandadır. Sınıf öğretmenleri diğer derslere hazırlık yapmaktan, beden eğitimi dersleri için zaman ayırıp kendini yeterli

seviyede hazırlayamaz. Fakat, planlama kısmında beden eğitimi derslerini işlemiş olarak göstermeye gittikleri de gösterilmektedir. Sınıf öğretmenlerinin bazılarının diğer dersleri işlediği, yarısından daha az kısmının beden eğitimi dersinde oyun oynattığı, diğerlerinin ise başka etkinliklere yer verdikleri bilinmektedir (Pehlivan, Dönmez ve Yaşat, 2005).

Sınıf öğretmenleri için fiziksel problemler ve yetersizlikler, oyun ve fiziksel etkinlikler dersinin işlenmesi açısından büyük bir sorun olarak görülmektedir. Beden Eğitimi Dersleri hava durumunun elverişli olduğu dönemlerde açık hava, yani okulun alanında gerçekleştirilirken, hava durumlarının elverişsiz bulunduğu zamanlarda ise kapalı sınıf ortamlarında yapılmak istenir. Buna ilaveten beden eğitimi ve spor derslerinde gereken malzemelerin de çoğu okul araç gereçlerinde zayıf olduğu için, sınıf öğretmenleri fiziksel yeterlilik açısından görüşlerini olumsuz olduğu yönde kullanır. Alınan eğitim kapsamına bakıldığında sınıf öğretmenlerinin ilkokulda girdiği beden eğitimi ve spor alanında bilgi birikim bakımından öğretmenlik bilgisi yeterli düzeyi ile alakalı problem yaşadıkları gözlemlenmektedir (Bozdemir ve diğerleri, 2015).

İlkokul öğretmenlerinin oyun ve fiziksel etkinlik derslerini işleme ile alakalı üstlendikleri sorumluluktan dolayı beden eğitimi dersleri ile alakalı olarak sınıf öğretmeni ve adayları üzerinde detaylı durulmalıdır; çünkü beden eğitimi dersi incelendiğinde, öğrencilere fiziksel beceri kazandırma ve öncelikli olarak yaşam boyu egzersizin, aktivitenin içinde bulunma alışkanlığı sağlanabilmesi için, sınıf öğretmenleri tarafından beden eğitim etkinliklerini büyük titizlikle planlayıp gerçekleştirmeleri beklenir (Alemdağ ve diğerleri, 2014).

2.9 Tutum

Tutum olgusu, Latin dilinde uyum şeklinde ifade edilen “aptus” kelimesinden gelir. Tutum kavramının anlam içeriği kişinin bir durum, olay ya da nesne hakkında algıladığı birinci etken şeklinde tanımlanır (Syarif, Syamsunardi ve Saputro, 2020). Tutum kavramı, kişinin yaşamındaki bir olaya karşı duyguları, algıları ve zihni ile kalıcı ve sürekli bir örgütlenme halidir (Krech ve Crutchfield, 1965). Kişinin tüm nesnelere yönelik oluşturacağı davranışlar ve karşı karşıya geldiği durumlar çerçevesinde oldukça güçlü etken oluşumu sağlayan tavır; deneyimler üzerinden öğrenilen, sinirsel olarak davranışta bulunmaya hazır olma halleri tutumdur (İnceoğlu, 1985).

Tutum, bireye verilen ve kişinin bir psikolojik eşya ile alakalı fikirlerini, tavırlarını ve duygularını düzenli bir biçimde oluşturan eğilimidir (Smith, 1968). Tutum başka bir ifadeye

göre, bir olay veya nesne ile alakalı nispeten kalıcı olan düşünme şeklidir. Tutumlar, öğrenilebilir olmalarından kaynaklı nispeten kalıcıdır (Nwosu ve Chukwuere, 2020). Bununla birlikte tutumlar, öğrenilebilir oldukları kadar unutulmaya da müsaittir. Kişi, hiçbir duruma veya olaya sevgi ya da nefret duygusu besleyerek dünyaya gelmez. Bir kişi dil öğrenmek istediğinde, bir tarafı olmayan tutumla başlarsa ve zamanla derse katılımında artış ve isteği olursa, öğrenmek istediği dile karşı tarafsız yönde olan tutumu olumlu şekilde değişim gösterir (Smith, 1971). Tutum, sadece bir duygu ya da fikir anlamına gelmez. Tutum şeklinde tanımını yaptığımız kelime, bilişsel açıdan duygu ve heyecanları içine alan duygusal ve gözle görülebilen etkinlikleri kapsayan davranışsal öğeleri bulundurulur (Cüceloğlu, 2003).

Tutumların 3 şekli vardır: Birinci bileşen, nesneyle alakalı, göreceli olarak sürekli olumlu veya olumsuz duyguların yer aldığı duygusal tutumdur. Bu olgu bir insan, topluluk veya soyut bir şey olabilir. Davranışlarımız gibi olaylara karşı tutumlarımız da öğrenme yolu ile elde edilmiştir. Tutumları kişinin kazanılmış karakteristik özelliklerinin bir parçasıdır ve diğer kazanılmış özelliklerin, koşullanmaların veya modellerin gözlem yolu ile öğrenilmesidir (Nugraha, Putri ve Sholihin, 2020). Bir tutumun içerisinde duygusal ve bilişsel bileşen yer alır. Bilişsel bileşeni, tutumun nesnesi ile alakalı inançlar oluşturur. İnanç, ifadenin kabul görmesidir. Bir duruma yönelik olumsuz tutuma sahipseniz, o duruma karşı olumsuz bakış açınız, olumsuz inancınız gerçekleşecektir. Tutumlar ve inançlar farklı şeyler olmasına rağmen hep birlikte yer alırlar. Tutumlara duygusal açıdan eşlik eden cümleye dökülmüş ifadeler inançtır. Üçüncü ve diğer bileşen ise, duygu ve inançlara uyumlu bir biçimde davranış gösteren davranışsal bileşendir (Morgan, 2004).

2.9.1 Oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum

Nesillerin donanımlı, bilgili, kaliteli, üretken, araştırmayı seven, ahlaklı ve sosyal yönü yüksek yapıda yetişmesindeki en önemli taşlarından biri öğretmendir. Öğretmenlerin yetiştirdiği kişilerin, özellikle ilkokul dönemi öğrencilerinde bulunan özelliklere baktığımızda, öğretmenin derse yönelik tutumuyla ilişkili olduğu söylenebilir (Gunawan, Sasongko, Kristiawan ve Danim, 2020). Tutumların meydana gelişi, ana kaynağı, tutumun kişilerin davranışına olan yansıması ve tutumun bazı dönemlerde değişim sağlaması bilimin dikkatini çekmiş ve oldukça fazla araştırmanın konusu olduğu görülmektedir. Başta ilkokul döneminde, çocukların spor yapma becerisi edinmesi açısından oldukça önemi olan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi derslerine karşı davranışlarının olumlu yönde gerçekleşmesi,

beden eğitimi ve sporun bir öğrenci için önemli olduğunun farkında olması ve öğrencilere göre oyun ve spor aktivitelerinin planlamasının gerekli olduğu söylenir (Tekkurşun Demir, Cicioğlu ve İlhan, 2017).

Oyun ve fiziksel etkinlikler dersleri, öğrencilerin oyun ve aktiviteye düzenli olarak katılmaları açısından önemlidir. Düzenli katılımın sağlanması için gereken unsurlardan biri, çocuğun oyun ve fiziksel etkinliklere katılım sağlarken zevk alması ve bu dersin öğrenciye kattığı yararları gözle görülür bir şekilde anlamasıdır. Bundan dolayı hareketli ve sağlıklı yaşam algıları ilkelerinin çocuklar açısından anlaşılır olması, yaşantılarında keyif alarak gerçekleştirmeleri için oyun ve fiziksel etkinlikler önemi büyük bir araç görevindedir (Kazu ve Aslan, 2014).

Çocukların fiziksel, zihinsel, hissel ve sosyal açıdan ilerlemelerini üst düzeye çıkarmalarında oyun ve fiziksel etkinlikler dersinin önemi büyüktür. Oyun ve fiziksel etkinliklerin bu işlevi gerçekleştirmesinin teminatı için öğrenci, öğretmen ve eğitim müfredatının birlikte uyum içerisinde olması gerekir. Fiziksel aktivite eğitim kurslarına katılım sağlayan ve fiziksel aktivite öğretmenleriyle beraber ilerleyen öğrenciler, aktivite eğitim planlarından etkilenmiş olan ilk öğrencileridir (Gülüm ve Bilir, 2011).

2.9.2 Bilişsel tutum

Bir insanın bilgi ve düşünce yapısı ile alakalı inançları, bilişsel tutumu olarak tanımlanır. Bir tutum ile ilgili edinilen bilgiler öncelikle duyguların, daha sonrasında davranışların oluşumunu sağlar. Bundan dolayı, bilgiye ulaşma işi için birinci basamak olarak kabul görülür (Ekici, 2012).

Bilişsel tutum, kişinin nesneye karşı inanç, bilgi ve düşüncelerinin birleşimidir. Nesneye yönelik olarak bireyin bütün inançlarını kapsar ve bu inancın gerçek veya olumlu bulunması beklenmez. Aynı zamanda kazanımların gerçekliği ne kadar çoksa o denli kalıcılığı fazla olmuş olur. Bilginin değişim göstermesi, tutumun da değişim göstereceği anlamına gelir (Odabaşı, 2004).

Kişinin tutum ile ilgili bilgi, düşünce ve inançları olumlu ya da olumsuz görülebilir. Yani, bir kişinin beden eğitimi ve oyun ders etkinliklerinin fiziki gelişime etkisi bulunduğu inanması veya beden eğitimi ve oyun ders etkinliklerinin akademik başarıya olumsuz etki ettiğine inanması gibi olabilir. Fakat bu konuda, bilişsel tutum faktörünün geçerliliği ya da yanlışlığı söz konusu değildir. Eğer bir kişi beden eğitimi ve oyun

dersindeki aktivitelerin akademik başarıyı olumsuz etkilediğine inanıyorsa, bu durum bilimsel anlamda doğruluğu olmasa bile bunu düşünen birey için geçerlidir (Sakallı, 2001).

2.9.3 Davranışsal tutum

Bireyin bilgi birikimi ve inançları doğrultusunda elde edilen yargı onu bir duruma veya kişiye karşı pozitif ya da negatif tepki oluşturmuş duruma getirecektir. Bu ortaya çıkan durum davranışsal tutumdur. Bir kişi herhangi bir duruma veya insana karşı olumlu bir tutuma sahip ise, o durumun isteği ne ise ona göre davranmaya hazır olacaktır (Üstündağ, 2001).

Davranışların birçoğu gibi, tutumlar da öğrenme aracılığıyla kazanılmıştır. Kişinin tutumları, kazandığı kişilik özelliklerinin parçası halindedir. Tutumların davranışların üzerinde önemli etkisi vardır. Bundan dolayı, çoğunlukla tutumlardan davranışların nedenini çıkarabiliriz (Morgan, 2004).

2.9.4 Duygusal tutum

Duygusal tutum, bireyin tutumuyla alakalı olumlu veya olumsuz duyguları olan, geçmişteki yaşantılarıyla alakalıdır. Bununla beraber, duygusal tutum değer ile yakından alakalıdır. Tutum duygusal açıdan, inançlarla heyecan duyguları oluşumu sağlar. Tutumlara duygusal açıdan bakıldığında bilişsel tutumdan daha kolaydır ve tutumların ölçümünde oldukça fazla dikkat edilir (Çetin, 2006).

Kişinin bir konu ile ilgili pozitif veya negatif davranışları, duygusal tutumun sonucudur. Bireyin nesneye yönelik gösterdiği davranış, bireyin edindiği deneyimler ile orantılı ilerlemektedir. Bu durumun sonucu olarak, bireyin bir nesneye yaklaşımının deneyimler sonucu olduğu kanıtlanmıştır (Güzel, 2014).

2.10 İlgili Araştırmalar

Akkaya'nın (2021) yapmış olduğu çalışmada; sınıf öğretmenliği bölümünde eğitimine devam eden öğrencilerin, oyun ve fiziksel etkinlikler dersinin, oyun algısı ile etkileri, oyunun yapısı ile derse göre duyuşsal tutum içerisinde doğrusal bir ilişki vardır ve bu ilişki olumsuz yöndedir. Derse yönelik bilişsel tutum, oyunun işlemesi ile davranışsal tutum arasında anlamlı bir şekilde bulunmaktadır. Bilişsel tutumun, oyunun özgün yapısı ile duyuşsal ve davranışsal tutum ile birlikte etkisi incelendiğinde anlamlı yönde yer aldığı görülmektedir. Bilişsel tutum azaldıkça oyun artar.

Alemdağ ve diğerleri (2014) tarafından incelenen çalışmanın amacı, sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumlarını ve öz yeterlik düzeylerini araştırmak ve arasındaki bağlantıya ulaşmaktır. Araştırma, 354 kadın ve 174 erkek katılımcı olup, toplamda 528 sınıf öğretmenliği bölümü öğretmen adayından oluşur. Araştırmanın sonucuna göre, beden eğitimi dersine karşı tutumların farklı değişkenlere göre anlamlı olarak farklılık gösterdiği görülürken, öz-yeterlik algılarında düzenli bir şekilde spor yapma durumuna göre farklılık gösterdiği gözlemlenmiştir. Başka bir taraftan araştırmanın sonuçları, sınıf öğretmenliği öğretmen adaylarının, derse olan tutumunun, beden eğitimi açısından yeterlik algısının bir öngörüsü bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tekkurşun Demir ve diğerleri (2017) tarafından yapılan çalışmada 2, 3, ve 4. Sınıf düzeyinde öğrenim gören sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine karşı tutumlarını incelemek amaçlanmıştır. Sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin oyun ve fiziksel etkinlikler dersine olan tutumlarının cinsiyet açısından anlamlı olarak farklılaşmadığı; ancak sınıf düzeyleri incelendiğinde anlamlı bir farklılığın bulunduğu görülmüştür. Araştırmada eski yaşamlarında spor yapmış ve yapmamış öğrencilerin beden eğitimi dersine olan tutumlarında anlamlı farklılık bulunmuştur. Çalışmanın sonucunda, sınıf öğretmenliği bölümündeki öğretmen adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumu orta seviyede bulunmuştur.

Çiriş (2020) tarafından incelenen araştırmanın amacı, oyun ve fiziksel etkinlikler dersinde öğretmen adaylarının tutumlarına ulaşmaktır. Sınıf öğretmenliği, okul öncesi öğretmenliği ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinde eğitim alan öğretmen adayları araştırmaya gönüllülük esasına dayanarak katılım sağlamıştır. Araştırmanın sonunda ise cinsiyet ve bölüm, öğretmen adaylarının oyuna yönelik tutumlarında büyük ölçüde farklılık göstermiştir. Oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarında, öğretmen adayları açısından anlamlı seviyede farklılık bulunmuştur.

Öncü ve Cihan (2012) tarafından yapılan çalışmada sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine karşı tutumlarını ölçmek için bir ölçme aracı geliştirilmiştir ve araştırmada eğitim fakültesinin sınıf öğretmenliği bölümünde eğitim alan 164 öğretmen adayı gönüllülük esasına dayanarak katılım göstermiştir. Değişkenler arasında spor yapma durumuna göre anlamlı bir düzeyde fark görülmektedir.

İpek ve Bayraktar (2009)'ın yapmış olduğu çalışmada sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik öz-yeterlik düzeylerine ulaşmak amaçlanmıştır. Verilere ulaşmak için Fatih Eğitim Fakültesi'nin ve Artvin, Rize ve Giresun

Üniversitesi Eğitim Fakülteleri'nin Sınıf Öğretmenliği bölümünde öğrenim gören sınıf öğretmeni öğretmen adayları ile çalışma gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın sonucunda ise erkek adayların beden eğitimi ve spor dersine karşı öz-yeterliliklerinin, teorik bilgi ve uygulamalı yetenek boyutlarına göre kadın öğretmen adaylarının öz-yeterliliklerinden oldukça fazla çıktığı sonucuna ulaşılmıştır. Bunun yanı sıra üniversitede dersleri spor tesislerinde gerçekleştiren sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin, beden eğitimi dersine karşı öz-yeterliliklerinin, bu dersleri spor tesislerinde gerçekleştirmeyen adayların öz yeterliliklerinden fazla olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Dalaman'ın (2015) Sınıf Öğretmeni Adaylarının, “Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi” Dersine Yönelik Tutumlarının, Değişik Faktörlerce İncelenmesi isimli araştırmasında; öğretmenlerin yeterliliklerini, geçmişte spor yapıp yapmamalarının etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan araştırma sonucunda 472 öğretmenden 337'sinin geçmişte spor yaptığı, 137'sinin yapmadığı belirtilmiştir. Sınıf öğretmenliği bölümünü tercih etme değişkenine bakıldığında ise 280 öğretmen adayı kendisi istemiştir. 98 adayın devlet dairesinde çalışma olanağı olacağını düşünenler, 70 adayın aile ısrarı ile seçmiş olan öğretmen adayları olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen sonuca baktığımızda adayların kendilerinin sınıf öğretmenliği bölümünü seçmesi, beden eğitimi ve oyun öğretimi dersine ilişkin olumlu sonuçlar olduğunu göstermiştir.

Demirtaş, Cömert ve Özer (2011)'in araştırma sonucuna göre; sınıf öğretmeni adaylarının öz-yeterlilik inançları ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının belirlenmesini incelemiştir. Bu çalışma, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesinde bulunan, başka bölümlerde öğrenim gören 380'i 4. sınıf öğrencisi sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin katılmasıyla yapılmıştır. Çalışmada, katılım sağlayan öğretmenlik bölümü öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını ölçmek için, Üstüner (2006)'in geliştirdiği “Tutum Ölçeği” ve öğretmenlik öz yeterliliklerini ölçmek amacıyla “ÖYÖ” n'den faydalanılmıştır. Çalışma sonucunda sınıf, okul öncesi ve matematik öğretmenliği bölümündeki eğitim gören adayların, diğer bölümlerde eğitim gören öğretmen adaylarına göre; erkek adayların kadın adaylara göre daha fazla öz yeterlilik inancı olduğuna ve adayların mesleğe yönelik tutumları ile öz yeterlilik inançları arasında olumlu şekilde az derecede ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tortop ve Ocak'ın (2010) ilkökul seviyesinde beden eğitimi ve oyun derslerini veren öğretmenlerinin yeterlilikleri ile ilgili yaptıkları çalışmada genellikle sınıf öğretmenin kendini oyun öğretimi açısından formasyon eğitimini gerekli olan derecede bulduğu

sonucuna ulaşıldı. Ancak dersi verimli işleme ve öğretmek amacına yönelik kadın öğretmenlerin kendilerini erkeklere göre seviyelerini daha yetersiz gördükleri belirlendi. Devamlı spor yapmış veya bir şekilde spora ilgisi olan öğretmenlerin, oyunları uygulama aşamasında tutumlarının pozitif yönde bulunduğu ve oldukça yeterli derecede buldukları tespit edilmiştir.

Ayan ve Tamer (2010)'ın yaptığı çalışmaya göre; ilkokul seviyesi 1. ve 2. sınıf beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin sayı olarak yetersiz kaldığını, sınıf öğretmenlerinin lisans eğitimi döneminde meydana gelen eğitim formasyonu eksikliğinden dolayı kendini yetersiz bulduklarını, dersi yarım ve yanlış anlattıklarını, bunun yanında öğrencilerin ilkokul 1.sınıftan 2.sınıfa geçiş döneminde motor beceri ve yetenek gelişimi açısından istenilen seviyede karşılanamadığını, kazanımlarının beden eğitimi dersine göre gerçekleştirebilmesi için öğretmenlerin büyük bir kısmının beden eğitimi dersinin branş öğretmenleri ile gerçekleştirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Farklı bir taraftan beden eğitimi dersi ile alakalı gerçekleşen bilimsel çalışmaların sonuçlarının ilkokulların yetkililerince ön planda tutulmaması ile okulların malzeme, araç-gereç eksikliği ve tesis yetersizliğinden dolayı beden eğitimi dersinin programlarında yer alan amaçları istenilen hedeflere ulaşmayı zorlaştırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Dağdelen ve Kösterelioğlu (2015)'nin yapmış olduğu çalışmada Oyun ve Fiziki Etkinlikler (OFE) dersinin uygulama şekli ile, ders esnasında karşılaşılan sorunlara ve sorunların çözülmesine dair sınıf öğretmenlerinin düşüncelerine ulaşmak amaçlanır. Elde edilen sonuçlara bakıldığında ise “Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı” ve “Fiziksel Etkinlik Kartlarını” oldukça fazla kullandıkları, kitapçıkta yer alan oyunları oynatmaya çalıştıkları; ama dersin işleniş için gereken fiziki ortamın ve derse gerekli araç-gerecin yetersiz oluşundan, dersten beklenen kazanımı göremedikleri belirtilmiştir. Bunun dışında Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersinin saatleri içinde farklı derslere yer verdikleri, farklı branş derslerinden kalan eksiklikleri gidermek için Oyun ve Fiziksel Etkinlikler dersini kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Bozdemir ve diğerleri (2015), yapmış olduğu araştırmada; sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerinde karşılarına çıkan problemleri değişkenlere göre belirlemek amaçlanmıştır. Veriler sonucunda beden eğitimi dersleri ile alakalı sınıf öğretmenlerinin fiziki ve uygulamalı yeterlilikler, öğretmenlik bilgisi yeterlilikleri ve önemsemeye göre birtakım mesleki sorunlarının bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Müfredatta yer alan beden

eğitimi dersi ile alakalı tesis, malzeme yetersizliği, sınıf öğretmenlerin beden eğitimi dersi ile alakalı formasyon yeterliliklerinin ve bilgilerinin dersin kazanımlara uygun gerçekleştirilmesi bakımından problem oluşturması, bu sorunlardan meydana gelen uygulamalı ve önemsemeye yönelik sorunlar ulaşılan bazı sorunlar içerisinde olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Arslan ve Altay (2008)'in yapmış olduğu çalışmada amaç; ilkokuldaki beden eğitimi ders programı ve ders öğretimine yönelik görüşlerine ulaşmak ve bu ulaşılan görüşler içerisinde cinsiyete göre, çalışma yılına göre ve mezun olunan bölüme bakılarak anlamlı bir düzeyde farklılık bulunup bulunmadığını tespit etmektir. Araştırma sonunda ulaşılan verilere dayanarak ilkokul kademesi beden eğitimi derslerinin uygulamaları açısından bakıldığında olması gereken niteliklerden uzakta olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

İşgüzar (2021) yapmış olduğu çalışmada, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılarına çıkan sorunların incelenmesini amaçlamaktadır. Sınıf öğretmenlerinin dersin uygulamasına yönelik yoğun sorunlarla karşılaşmadığı belirlenmiştir. Sınıf öğretmenlerinin derse yönelik görüşlerinde ise beden eğitimi ve oyun derslerini beden eğitimi öğretmenlerinin işlemesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Okulda malzeme, tesis yetersizliği, öğretmenlerin beden eğitimi ve spor dersi ile alakalı lisans eğitimindeki eksikliklerin dersin işleniş ve verimi açısından problem oluşturması uygulamada ortaya çıkan sorunlar olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Yenmiş'in (2021) incelemiş olduğu çalışmada, beden eğitimi ve oyun dersinde sınıf öğretmenlerinin görüşleri araştırılmıştır. Sivas merkezde bulunan birçok okulda öğretmenlik görevini gerçekleştiren 192 erkek, 136 kadın olmak üzere toplam 328 kişinin yer aldığı sınıf öğretmeni katılım göstermiştir. İl merkezinde çalışan sınıf öğretmenlerinin çoğunluğunun mesleki yeterliliğe sahip olduğu düşünülmektedir. Sahada görevli olan öğretmenlerin çoğunlukla alan mezuniyetine sahip oldukları gözlemlenmiştir. Üniversitede eğitim aldıkları sırada beden eğitimi dersi için verilen eğitimi verimli bir şekilde alamayan ve alana yönelik deneyimlerde kendi gelişimini sağlamayan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi dersinin işlenmesine yönelik negatif tutumlara sahip olduğu söylenir. Çalışmaya katılım sağlayan sınıf öğretmenlerinin düzenli olarak spor ile ilgilenme düzeylerine göre tutum dereceleri değerlerine bakıldığı zaman, davranışsal tutum ve bilişsel tutum dereceleri içerisinde istatistiksel bir şekilde geçerli farklılığın bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Uzun'un (2019) incelemiş olduğu araştırmada öğretmenlerin çoğunluğu Beden Eğitimi ve Oyun dersinin işlenebilmesi için yeterli derecede donanımın bulunduğunu

söylemişlerdir. Araştırmaya katılım sağlayan öğretmenlerin fazlaca kısmının, hizmet içi eğitimleri az bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Beden Eğitimi ile alakalı gerçekleştirilen çalışmaların, dergi ve kitapların sınıf öğretmenleri tarafından incelenmesinin doğru olacağını söylemişlerdir. Bunun yanında FEK kartları ile ilgili bilgilerinin olduğunu söylemişlerdir. FEK kartları ile alakalı bilgilerinin olduğu halde, FEK'lerin gerçekleştirilme seviyesi çok düşük bulunmuştur. Öğrenciler tarafından oldukça önemli olan bu derste yeterli donanımı olan sınıf öğretmenleri olması oldukça önem taşır. Lisans eğitiminde gerçekleştirilen Beden Eğitimi ve Oyun dersi ile alakalı ders içeriği öğretmenler tarafından gerekli düzeyde bulunmadığı sonucu elde edilmiştir.

Güvendi ve Serin'in (2019) yaptığı araştırmada, sınıf öğretmenliği bölümü öğrencileri açısından oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik davranışları ve fiziksel aktiviteye katılım motivasyonlarını incelenmek amaçlanmıştır. Araştırmaya katılım sağlayan sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin, oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik az seviyede de olsa olumlu tutuma sahip olduklarına ulaşılmıştır. Öğrencilerin aktiviteye katılımı yükseldikçe derse yönelik tutumlarda da artış olduğu gözlemlenmiştir. Aktivite yapmayan sınıf öğretmeni adaylarının, aktivitelerin faydaları ile alakalı bilgi sahibi olmadıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Cebeci'nin (2018) yapmış olduğu araştırmada kişisel ve mesleki gelişim açısından yapılan tamamen katılımcı seviyesinde bulunan sınıf öğretmenlerinin, yeterlilik açısından olumlu yönde yeterli bulunduğu sonucuna ulaşılabilir. Cinsiyet durumlarına göre sınıf öğretmenlerinde öğrenme ve öğretme açısından farklılaşma göstermediği, fiziksel aktivite bulunan maddelerde erkek öğretmenlerin daha yüksek puanlama yaptığı sonucuna ulaşılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin meslek ile alakalı memnuniyetleri incelendiğinde, öğretmenlerin büyük kısmının mesleklerini sevdikleri ve memnun olduklarını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin meslekten memnun olma dereceleri, meslekte yeterlilikleri açısından önemlidir. Araştırmanın sonucunda, tüm değerlendirmelerde, beden eğitimi dersi içerisinde, sınıf öğretmenlerinin öz yeterliliğe sahip oldukları sonucu bulunmuştur.

Çaycı (2014)'nın yaptığı çalışmada, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Fakültesinde üçüncü ve dördüncü sınıflarda yer alan toplam 539 öğretmenlik bölümünde öğrenim gören adayların, öğretmenlik mesleği öz yeterlik inançları ve mesleğe yakınlık seviyeleri araştırılmıştır. Araştırmada öğretmenlik adaylarının öz yeterliklerini ölçmek adına, "ÖYÖ" ve mesleki yakınlık seviyelerini belirlemek için, Mesleki Yakınlık Ölçeğinden

faydalanılmıştır. Araştırmanın sonucunda, öğretmen öz yeterliliklerinin; yaşa, cinsiyete, öğrenim türüne ve bölüme bakıldığında farklılıklar göstermediği, mesleki yatkınlığın öğretmen öz yeterlik inancı ile birbirlerini anlamlı bulduğu, öğretmen mesleğine yatkınlığın ikinci öğretimde eğitim alan öğretmen adaylarında çok daha fazla olduğu; fakat cinsiyet ve yaş açısından bakıldığında farklılaşma olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Demirtaş ve diğerleri (2011) yapmış olduğu çalışmada sınıf öğretmenleri adaylarının öz yeterlilikleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde, diğer bölümlerde öğrenim gören, 380 4.sınıf öğretmenlik bölümü öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada, katılım gösterenlerin öğretmenlik mesleği öz yeterliliklerini ölçebilmek için, "ÖYÖ" ile öğretmenlik mesleğine olan tutumlarını ölçmek amacıyla "Tutum Ölçeği" uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular sonucu sınıf öğretmenliği, okul öncesi öğretmenliği ve matematik öğretmenliği bölümlerinde okuyan adayların, farklı bölümlerde öğrenim gören öğretmen adaylarına göre; erkek adayların kadın adaylara bakılarak daha fazla öz yeterlik inancını sağladığını ve katılan adayların mesleğe yönelik tutumlar ile öz yeterlik inançları arasında olumlu yönde az seviyede ilişkisi olduğu görülmüştür.

Tsangaridou (2005) tarafından yapılan çalışmada; sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin beden eğitimi öğrenimlerinin gerçekleşmesi, ortamlarına göre fikirlerini belirlemek ve öğretmenlerin uygulamalarına ilişkin görüşlerini tanımlamak amacıyla yaptığı araştırmada; sınıf öğretmenleri adaylarından oluşan veriler için, günlük gözlem ve görüşmelerin kullanıldığı bir araştırma gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre; öğretmen adayı görüşlerinin, öğretiminin pedagojik ve sosyal problemle alakalı olduğu gözlemlenmiştir. Elde edilen bulgularda; öğretmen adayları, öğrencilerin öğrenim ve gelişimlerinin, uygulamaları değiştirmede oldukça güçlü etkenler olduğu düşünülmektedir.

3. GEREÇ VE YÖNTEM

3.1 Araştırmanın Modeli

Bu araştırma sınıf öğretmeni adaylarında oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ile öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algıları arasındaki ilişkinin incelendiği kesitsel bir araştırmadır. Kesitsel araştırmalarda evrene gidilmeden, evreni temsil edecek nitelik ve nicelikte ki gruplarda örneklem alınarak araştırma bunlar üzerinde gerçekleştirilir (Sönmez ve Alacapınar, 2019). Bu araştırma deseni beden eğitimi ve spor alanında sıklıkla kullanılan araştırma desenlerinden biri olup araştırmacıların değişkenler arasındaki ilişkileri benzerlikleri ya da farklılıkları herhangi bir müdahalede bulunmadan araştırmanın gerçekleştirildiği zaman dilimi içerisinde incelediği araştırma desenidir. Bu araştırmada da benzer şekilde sınıf öğretmeni adaylarında oyun ve fiziksel etkinlik dersine yönelik tutum ile öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algıları arasındaki sosyodemografik benzerlik ve farklılıklar ve öğretmen adaylarında oyun ve fiziksel etkinlik dersine yönelik tutum ile öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algıları arasındaki ilişki herhangi bir müdahalede bulunulmadan incelenmesi amaçlanmıştır.

3.2 Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, Amasya Üniversitesi, Bülent Ecevit Üniversitesi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Giresun Üniversitesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi ve Ordu Üniversitesi sınıf öğretmenliği programının tüm sınıflarına devam etmekte olan üçüncü ve dördüncü sınıf adaylar oluşturmıştır. Araştırmanın örneklemini ise bu bölümlere devam etmekte olan ve amaçlı örnekleme yoluyla seçilen üçüncü ve dördüncü sınıf öğretmeni adayları oluşturmıştır. Amaçlı örnekleme araştırmanın amacına bağlı olarak içerik yönünden gelişmiş durumların seçilmiş olup, derin bir araştırmanın gerçekleşmesini sağlayan yöntemdir (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2020). Bu araştırmada da oyun ve fiziksel etkinlikler dersini alan öğrencilere ulaşılması amaçlandığından bu örnekleme yöntemi uygun görülmüştür. Araştırmanın örneklemini 532 üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencisi oluşturmıştır. Öğrencilerin 402'si (%75.6) kadın ve 130'u (%24.4) erkektir. Sınıf öğretmeni adaylarının yaş aralığı 19 ila 27 arasında değişmekte olup ortalama yaşları 21.35'tir. Sınıf öğretmeni adaylarının 261'i (%49.1) üçüncü sınıf öğrencisiyken 271'i (%50.9) dördüncü sınıf öğrencisidir.

N Bilinmediğinde;

- $\frac{Z_{\alpha/2}^2 P(1-P)}{d^2}$
- $n = \frac{1,96^2 0,5 0,5}{0,05^2} = 384,16$ yaklaşık 384 gözlem değeri (Arıkan, 2005).

3.3 Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak demografik bilgi formu, öğretmen adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algısı ölçeği kullanılmıştır. Aşağıda bu veri toplama araçlarına ilişkin daha ayrıntılı bilgiler yer almaktadır.

3.3.1. Demografik Bilgi Formu

Sınıf öğretmeni adaylarının cinsiyeti, yaşı, sınıf düzeyi, anne ve baba eğitim durumu, ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten biri olup olmama durumu, düzenli spor yapıp yapmama durumu, geçmişte spor yapıp yapmama durumu, oyun ve fiziksel etkinlikler dersini gerekli bulup bulmama durumu hakkında bilgi edinmek amacıyla bu formdan yararlanılmıştır.

3.3.2. Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği

Sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumlarını belirleyebilmek amacıyla Hazar ve Tekkurşun Demir (2018) tarafından geliştirilen Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek 17 maddeden oluşan beşli Likert tipi bir ölçektir. Sınıf öğretmeni adayları her bir ölçek maddesinin kendisi için ne düzeyde uygun olduğunu hiç katılmıyorum (1) ile tamamen katılıyorum (5) arasında değişen seçeneklerden birini işaretleyerek belirtmektedir. Ölçekten alınabilecek puanlar 17 ile 85 arasında değişmekte olup alınan puanların yüksek olması bireylerin oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumunun olumlu olduğuna işaret etmektedir. Ölçeğin Hazar ve Tekkurşun Demir (2018) tarafından iki hafta arayla uygulanması sonucu elde edilen test-tekrar test güvenirliği değeri .80 iken, ölçeğin tamamı için bildirilen Cronbach alpha iç tutarlılık katsayısı .78 dir. Alpha kat sayısının değerleri 0 ile 1 arasında değerler alabilir ve daha yüksek olan değerler daha yüksek iç tutarlılığı gösterir. Ölçeğin bu çalışmada hesaplanan Cronbach alpha iç tutarlılık katsayısı .83 olup iyi düzeyde maddeler arasında iç

tutarlılığa işaret etmektedir (Yockey, 2011). Ölçekten örnek bir madde “Öğrenciler oyun ve fiziki etkinlikler dersi ile yaşam boyu spor yapma alışkanlığı kazanır.” şeklindedir.

3.3.3. Sınıf Öğretmeni Adaylarına Yönelik Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlik Algısı Ölçeği

Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik genel yeterlik algısını ölçmek amacıyla Öztürk (2020) tarafından geliştirilen Sınıf Öğretmeni Adaylarına Yönelik Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlik Algısı Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 45 maddeden oluşan beşli Likert tipi bir ölçektir. Katılımcılar her bir ölçek ifadesinin kendileri için ne düzeyde uygun olduğunu kesinlikle katılmıyorum (1) ile kesinlikle katılıyorum (5) arasında değişen seçeneklerden birini işaretleyerek belirtmektedir. Ölçekten alınabilecek puanlar 45 ila 225 arasında değişmekte olup puanların yükselmesi sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısının yüksek olduğunu göstermektedir. Ölçeğin Öztürk (2020) tarafından bildirilen Cronbach alpha iç tutarlılık katsayısı .98 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin bu çalışmada hesaplanan iç tutarlılık katsayısı .98 olup .90 ve üzeri bir değer alması mükemmel düzeyde maddeler arasında iç tutarlılığı ifade etmektedir (Yockey, 2016). Ölçekten örnek bir madde “İyi bir dinleyici olmalıdır.” şeklindedir.

3.4 Verilerin Toplanması

Araştırma verileri toplanmadan önce Amasya Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulundan ve ilgili üniversitelerden gerekli uygulama izinleri alınmıştır. Veriler 2021-2022 eğitim öğretim yılında Ekim 2021-Haziran 2022 tarihleri arasında toplanmıştır. Veriler toplanmadan önce araştırmaya katılan sınıf öğretmeni adaylarına araştırmaya katılmaya gönüllü olduğu, verdikleri cevapların gizli kalacağı ve araştırmadan herhangi bir yaptırıma uğramadan çekilebilecekleri hakkında gerekli bilgilendirmeler yapılmış ve araştırmanın amacı açıklanmıştır. Tüm öğrenciler araştırmaya gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama süreci yaklaşık olarak on dakika sürmüştür.

3.5 Verilerin Analizi

Tüm istatistiksel işlemler SPSS 25 veri analizi programında gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler analiz edilmeden önce kayıp ve aykırı değerlerin olup olmadığı ile birlikte istatistikleri ve varsayımları dikkate alınmıştır. Frekans dağılımlarının incelenmesi sonucunda anne eğitim düzeyi ve baba eğitim düzeyi değişkenleri yeniden

gruplandırılmıştır. Veri setindeki sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik genel yeterlik algısı ölçeği toplam puanlarında üç aykırı değer, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanlarında bir aykırı değer tespit edilerek veri setinden çıkarılmıştır. Sonuç olarak veriler 536 katılımcıdan toplanmasına rağmen analizler 532 katılımcının verisiyle gerçekleştirilmiştir. Normallik varsayımı örneklem büyüklüğü dikkate alınmıştır. Çarpıklık ve basıklık değerlerinin -2 ile +2 arasında bir değerde olması verilerin normale yakın kabul edilebilir bir dağılım gösterdiğine işaret etmektedir (George ve Mallery, 2022). Öğretmenlik mesleğine yönelik genel yeterlik algısı toplam puanlarının çarpıklık ve basıklık değerlerinin sırasıyla -1.75 ve 1.96 olduğu, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanlarının ise çarpıklık ve basıklık değerlerinin sırasıyla -.24 ve -.33 olduğu görülmüştür. Bu bulgular verilerin normal dağılımdan belirgin bir sapma göstermediğine işaret etmektedir. Sınıf öğretmeni adaylarının sosyodemografik nitelikleri hakkında bilgi vermek amacıyla betimsel istatistiklerden yararlanılmıştır. Sınıf öğretmeni adaylarının cinsiyeti, ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten biri olup olmama durumu, düzenli spor yapıp yapmama durumu, geçmişte spor yapıp yapmama durumu, oyun ve fiziksel etkinlikler dersini gerekli bulup bulmama durumuna göre öğretmenlik mesleğine yönelik genel yeterlik algısı ve oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarındaki farklılıkları incelemek amacıyla bağımsız örneklem için t testi kullanılmıştır. Sınıf öğretmeni adaylarının anne ve baba eğitim durumuna göre öğretmenlik mesleğine yönelik genel yeterlik algısı ve oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği, toplam puan ortalamalarındaki farklılıkları incelemek amacıyla ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik genel yeterlik algısı ve oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puanları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla ise hiyerarşik doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Hiyerarşik doğrusal regresyon analizine ilk aşamada oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ile ilişkili sosyodemografik değişkenler dahil edilmiş, ikinci aşamada sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puanları dahil edilmiştir. Yukarıda sözü edilen analizlerin varyansların homojenliği, çoklu doğrusallık, eş varyanslılık varsayımları da bulunduğu bu varsayımlar analizler gerçekleştirilmeden önce incelenmiştir. Varyansların homojenliği varsayımının karşılanamadığı durumlarda Welch t testi ya da Welch F testi sonuçları rapor edilmiştir. Tek yönlü ANOVA sonuçlarının anlamlı olması durumunda Tukey testi ya da

Games-Howell testi gerçekleştirilmiştir. Tüm analizlerde istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak kullanılmıştır.

4. BULGULAR

Tablo 4.1’de sınıf öğretmeni adaylarının cinsiyetine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları, standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t*-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.1. Cinsiyete göre bağımsız örneklemeler için *t*-testi sonuçları

	<i>n</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Tutum						
Kadın	402	66,21	8,11	530	-0,62	0,536
Erkek	130	66,74	9,21			
Genel Yeterlilik Algısı						
Kadın	402	217,16	12,84	194,72	2,10	0,037*
Erkek	130	214,11	14,91			

Not. * $p < 0,05$.

Tablo 4.1’de görüldüğü üzere gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t* testi sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında cinsiyete göre anlamlı bir farklılık yokken ($t(530) = -0,62, p > 0,05$), sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($t(194,72) = 2,10, p < 0,05$). Tablo 4.1’de görüldüğü gibi kadın sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı düzeyleri erkek sınıf öğretmeni adaylarından anlamlı bir şekilde yüksektir.

Tablo 4.2’de sınıf öğretmeni adaylarının sınıf düzeyine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t*-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.2. Sınıf düzeyine göre bağımsız örneklemeler için t-testi sonuçları

	<i>n</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Tutum						
Üçüncü sınıf	261	65,72	8,07	530	-1,69	0,091
Dördüncü sınıf	271	66,94	8,65			
Genel Yeterlilik Algısı						
Üçüncü sınıf	261	216,05	13,10	530	-0,61	0,540
Dördüncü sınıf	271	216,76	13,74			

Tablo 4.2’de görüldüğü üzere gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için t testi sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında ($t(530) = -1,69, p > 0,05$) ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında ($t(530) = -0,61, p > 0,05$) sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 4.3’te sınıf öğretmeni adaylarının ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan birinin olma durumu göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için t-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.3. Ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan birinin olma durumu göre bağımsız örneklemeler için t-testi sonuçları

	<i>n</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Tutum						
Evet	166	66,21	7,92	530	-0,24	0,808
Hayır	366	66,40	8,59			
Genel Yeterlilik Algısı						
Evet	166	214,84	14,23	294,62	-1,76	0,079
Hayır	366	217,13	13,00			

Tablo 4.3’te görüldüğü üzere gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için t testi sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında ($t(530) = -0,24, p > 0,05$) ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında ($t(294,62) = -1,76, p > 0,05$) öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan birinin olma durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 4.4'te sınıf öğretmeni adaylarının aldığı lisans eğitim sürecinde oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli bulma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t*-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.4. Lisans eğitim sürecinde sınıf öğretmeni adaylarının aldığı oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli bulma durumuna göre bağımsız örneklemeler için *t*-testi sonuçları

	<i>N</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Tutum						
Evet yeterli buluyorum.	243	65,80	8,89	530	-1,36	0,174
Hayır yeterli bulmuyorum.	289	66,80	7,91			
Genel Yeterlilik Algısı						
Evet yeterli buluyorum.	243	215,41	14,14	492,74	-1,57	0,118
Hayır yeterli bulmuyorum.	289	217,26	12,76			

Tablo 4.4'te görüldüğü üzere gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t* testi sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında ($t(530) = -1,30, p > 0,05$) ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında ($t(492,74) = -1,57, p > 0,05$) sınıf öğretmeni adaylarının aldığı lisans eğitim sürecinde oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli bulma durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 4.5'te sınıf öğretmeni adaylarının kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t*-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.5. Kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumuna göre bağımsız örneklemeler için t-testi sonuçları

	<i>N</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Tutum						
Evet yeterli buluyorum.	347	67,09	8,53	530	2,85	0,005*
Hayır yeterli bulmuyorum.	185	64,94	7,92			
Genel Yeterlilik Algısı						
Evet yeterli buluyorum.	347	216,73	13,23	530	0,74	0,462
Hayır yeterli bulmuyorum.	185	215,83	13,80			

Not. * $p < 0,05$.

Tablo 4.5'te görüldüğü üzere gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için t testi sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumuna göre anlamlı bir farklılık yokken ($t(530) = 0,74$, $p > 0,05$) oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($t(530) = 2,85$, $p < 0,05$). Tablo 5'te görüldüğü gibi kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulan sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha olumludur.

Tablo 4.6'da sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için t-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.6. Öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumuna göre bağımsız örneklemeler için t-testi sonuçları

	<i>n</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd</i>	<i>T</i>	<i>p</i>
Tutum						
Evet	469	66,61	8,42	530	2,00	0,046*
Hayır	63	64,37	7,86			
Genel Yeterlilik Algısı						
Evet	469	216,90	12,83	71,95	1,88	0,065
Hayır	63	212,76	16,87			

Not. * $p < 0,05$.

Tablo 4.6’da görüldüğü üzere gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t* testi sonucunda sınıf öğretmenleri adaylarının sınıf öğretmenleri adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumuna göre anlamlı bir farklılık yokken ($t(71,95) = 1,88, p > 0,05$) oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($t(530) = 2,00, p < 0,05$). Tablo 6’da görüldüğü gibi öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünen sınıf öğretmenleri adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha olumludur.

Tablo 4.7’de sınıf öğretmenleri adaylarının düzenli spor yapma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmenleri adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t*-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.7. Düzenli spor yapma durumuna göre bağımsız örneklemeler için *t*-testi sonuçları

	<i>N</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd</i>	<i>T</i>	<i>p</i>
Tutum						
Evet	109	68,39	8,48	530	2,89	0,004*
Hayır	423	65,81	8,29			
Genel Yeterlilik Algısı						
Evet	109	216,04	14,18	159,87	-0,32	0,753
Hayır	423	216,51	13,24			

Not. * $p < 0,05$.

Tablo 4.7’de görüldüğü üzere gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için *t* testi sonucunda sınıf öğretmenleri adaylarının sınıf öğretmenleri adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında düzenli spor yapma durumuna göre anlamlı bir farklılık yokken ($t(159,87) = -0,32, p > 0,05$) oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında düzenli spor yapma durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($t(530) = 2,89, p < 0,05$). Tablo 4.7’de görüldüğü gibi düzenli spor yapan sınıf öğretmenleri adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha olumludur.

Tablo 4.8’de sınıf öğretmenleri adaylarının geçmişte spor yapma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmenleri adaylarına yönelik

öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen bağımsız örneklem için *t*-testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.8. Geçmişte spor yapma durumuna göre bağımsız örneklem için t-testi sonuçları

	<i>n</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd</i>	<i>T</i>	<i>p</i>
Tutum						
Evet	351	66,39	8,04	530	0,19	0,854
Hayır	181	66,25	9,03			
Genel Yeterlilik Algısı						
Evet	351	215,62	13,87	530	-1,91	0,057
Hayır	181	217,96	12,41			

Tablo 4.8’de görüldüğü üzere gerçekleştirilen bağımsız örneklem için t testi sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında ($t(530) = 0,19, p > 0,05$) ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında ($t(530) = -1,91, p > 0,05$) sınıf öğretmeni adaylarının geçmişte spor yapma durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 4.9’da sınıf öğretmeni adaylarının anne eğitim düzeyine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen tek yönlü ANOVA sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.9. Anne eğitim düzeyine göre bağımsız örneklem için tek yönlü ANOVA sonuçları

	<i>n</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd₁, sd₂</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Tutum						
1. İlkokul ve altı	295	66,13	8,28	3, 528	1,00	0,391
2. Ortaokul	103	67,01	8,20			
3. Lise	94	67,00	9,03			
4. Üniversite ve üstü	40	64,68	8,01			
Genel Yeterlilik Algısı						
1. İlkokul ve altı	295	215,72	13,69	3, 136,52	2,04	0,111
2. Ortaokul	103	218,81	11,41			
3. Lise	94	217,01	13,16			
4. Üniversite ve üstü	40	214,00	16,21			

Tablo 4.9’da görüldüğü üzere gerçekleştirilen tek yönlü ANOVA sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında ($F(3, 528) = 1,00, p > 0,05$) ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında ($F(3, 136,52)$)

= 2,04, $p > 0,05$) sınıf öğretmeni adaylarının anne eğitim durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 4.10’da sınıf öğretmeni adaylarının baba eğitim düzeyine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamaları ve standart sapma değerleri ve gerçekleştirilen tek yönlü ANOVA sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4.10. Baba eğitim düzeyine göre bağımsız örneklem için tek yönlü ANOVA sonuçları

	<i>n</i>	<i>Ort.</i>	<i>Ss.</i>	<i>sd₁, sd₂</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Tutum						
1. İlkokul ve altı	169	66,48	8,75	3, 528	0,97	0,405
2. Ortaokul	95	67,51	8,53			
3. Lise	158	65,97	7,71			
4. Üniversite ve üstü	110	65,65	8,62			
Genel Yeterlilik Algısı						
1. İlkokul ve altı	169	216,00	13,74	3, 528	0,86	0,463
2. Ortaokul	95	217,25	13,50			
3. Lise	158	217,35	12,55			
4. Üniversite ve üstü	110	214,97	14,13			

Tablo 4.10’da görüldüğü üzere gerçekleştirilen tek yönlü ANOVA sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalamalarında ($F(3, 528) = 0,97, p > 0,05$) ve sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında ($F(3, 528) = 0,86, p > 0,05$) sınıf öğretmeni adaylarının baba eğitim durumuna göre anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır.

Sınıf öğretmeni adaylarının kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma, öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumu ve düzenli spor yapma durumu kontrol edildiğinde öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ile ilişkisini incelemek amacıyla hiyerarşik regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Gerçekleştirilen hiyerarşik regresyon analizi sonuçları Tablo 4.11’de görülmektedir.

Tablo 4.11. Oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumun yordanmasına ilişkin hiyerarşik regresyon analizi sonuçları

Değişken	Aşama 1					Aşama 2				
	<i>B</i>	<i>SH</i>	<i>B</i>	<i>T</i>	<i>p</i>	<i>B</i>	<i>SH</i>	<i>B</i>	<i>t</i>	<i>P</i>
Kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumu	-1,60	0,79	-0,09	-2,04	0,042*	-1,54	0,74	-0,09	-2,09	0,037
Öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumu	-1,71	1,15	-0,07	-1,49	0,137	-0,84	1,08	-0,03	-0,78	0,437
Düzenli spor yapma durumu	-2,35	0,90	-0,11	-2,61	0,009*	-2,45	0,84	-0,12	-2,90	0,004*
Genel yeterlilik						0,22	0,03	0,35	8,54	0,001*
R^2	0,04					0,15				
Düzeltilmiş R^2	0,03					0,14				
<i>SH</i>	8,28					7,76				
$F(sd_1, sd_2)$	3, 528					4, 527				

Not. Kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumu: 1=Evet, 2=Hayır

Öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumu: 1=Evet, 2=Hayır

Düzenli spor yapma durumu: 1=Evet, 2=Hayır olarak kodlanmıştır.

* $p < .05$.

Tablo 4.11’de görüldüğü gibi ilk aşamada regresyon denklemine dahil edilen sosyodemografik değişkenler oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum ölçeği puanlarındaki değişimin yaklaşık olarak %4’ünü açıklamakta olup bu değişim anlamlıdır ($F(3, 528)=5,62, p < 0,05, \Delta R^2=0,04$). Oluşturulan bu modelde kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumu ve düzenli spor yapma durumu, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumun anlamlı birer yordayıcısıdır. İkinci aşamada regresyon denklemine girilen sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algısı puanları sosyodemografik değişkenlere ek olarak oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanlarındaki değişimin %12’sini açıklamakta olup bu değişim de anlamlıdır ($F(1, 527)=72,91, p < 0,05, \Delta R^2=0,12$). Oluşturulan son modelde kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumu ve düzenli spor yapma durumuna ek olarak genel yeterlilik algısı puanları sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumunun pozitif anlamlı bir yordayıcısıdır ve bu model de anlamlıdır ($F(4, 527)=23,02, p < 0,05, \Delta R^2=0,15$). Başka bir ifadeyle bu örnekte oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumla ilişkili sosyodemografik değişkenlerin etkisi kontrol edildiğinde sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algısı yüksek olan sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha olumludur.

5.TARTIŞMA

Araştırmada, sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersi ile öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları incelenmiş olup; elde edilen bulgular, literatürdeki benzer ulusal ve uluslararası çalışmalarla karşılaştırılarak tartışılmıştır.

Araştırmada gerçekleştirilen bağımsız örneklemeler için T Testi sonucunda, sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine olan tutum ölçeğinde, toplam puan ortalamalarının cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Benzer şekilde Güvendi ve Serin (2019) yaptıkları araştırmada; sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumlarını incelemiş olup, adayların cinsiyete göre oyun ve fiziki etkinlikler dersine karşı tutumlarının farklılık göstermediği sonuçlarına ulaşmıştır. Araştırmada ulaşılan bulgulara benzer şekilde Ceylan ve Dalaman (2017) sınıf öğretmenlerine uygulamış olduğu çalışmalarında, oyun ve fiziki etkinlikler dersinin kazanımlarını yerine getirme düzeyini incelemiş, cinsiyet değişkeni bakımından farklılık meydana gelmediği sonucuna ulaşmışlardır. Dalaman'ın (2015) çalışmasında, sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi ve oyun dersine karşı olan tutumlarını incelenmiş ve cinsiyete göre farklılığa rastlanılmamıştır. Alemdağ ve diğerleri (2014) sınıf öğretmeni adaylarına uyguladığı beden eğitimi dersine karşı tutumları ile öz yeterliliklerini inceledikleri araştırmada, cinsiyet değişkeni bakımından farklılık bulunmadığı bulgularına ulaşılmıştır. Aydemir (2008) sınıf öğretmeni adaylarına yapmış olduğu çalışmasında, cinsiyetler arasında farklılık bulunmadığı sonucuna ulaşmıştır. Elde edilen sonuçlar cinsiyet bakımından farklılık göstermediği için bu araştırma ile benzerlik göstermektedir.

Çalışmamız ile farklı bir şekilde, Çiriş (2020) yaptığı araştırmada; beden eğitimi ve spor öğretmenliği, sınıf öğretmenliği ve okul öncesi öğretmenliği bölümünde eğitim alan Öğretmen Adaylarının, Fiziksel Etkinlik ve Oyuna Yönelik Tutumlarını incelemiş olup; erkek öğrencilerin, kadın öğrencilere göre tutumunun daha yüksek olduğu sonucunu elde etmiştir. İpek ve Bayraktar (2009) yaptığı araştırmada sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersi açısından yeterliliklerini incelemiş ve erkek öğretmen adaylarının yeterlilikleri, beceri ve bilgi seviyeleri; kadın adayların yeterliliklerinden yüksek bulunmuştur ve araştırmamız ile farklılık göstermektedir.

Araştırmada, sınıf öğretmeni adaylarına yönelik öğretmenlik mesleği genel yeterlik algısı ölçeği toplam puan ortalamalarında anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Araştırmada ulaşılan bulgulara; kadın sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleği genel yeterlik

algısı düzeyleri, erkek sınıf öğretmeni adaylarından anlamlı bir şekilde yüksek bulunmuştur. Benzer bir şekilde Dağ (2010), yaptığı araştırmasında; sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin, öğretmenlik mesleğine olan tutumlarını incelemiştir. Araştırmanın sonunda; kadın sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin, erkek sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerine göre öğretmenlik mesleği tutumlarının, fazla olduğu görülmektedir. Benzer olarak Özdemir (2008) çalışmasında; sınıf öğretmeni adaylarının öz yeterliliklerini incelemiş olup, erkek öğrencilerin, kadın öğrencilere göre daha az mesleki yeterliliği olduğu sonucuna ulaşmıştır. Elde edilen sonuçlar cinsiyet bakımından farklılık gösterip, kadın öğretmen adayların erkek öğretmen adaylarına göre öğretmenlik mesleği tutumlarını yüksek bulmuştur ve araştırmamız ile benzerlik göstermektedir.

Araştırmada ulaşılan bulgulardan farklı şekilde, Sailo (2022) araştırmasında; sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine olan tutumlarını incelemiş olup, cinsiyet değişkeni bakımından bir farklılığın meydana gelmediği bulgusuna varmıştır. Çalışmamız ile Farklı şekilde Arı ve Kardaş (2022)'ın çalışmasında; pedagojik formasyon öğrenimi gören öğretmen adaylarına uyguladığı, öğretmen adaylarının eğitim kalitesi yeterlilikleri incelenmiş, öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre mesleğe yönelik yeterlik algılarının farklılık göstermediği sonucuna ulaşmışlardır. Araştırmamızda ulaşılan bulgulardan farklı şekilde Yolcu ve Kınır (2021), Koçyiğit, Erdem ve Eğmir (2020) araştırmasında; cinsiyet bakımından farklılığın yeterlilik algılarında anlamlı derecede fark oluşturmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Tosuntaş (2020), Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlikleri dökümanlarını inceleyerek yapmış olduğu çalışmada; öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri araştırmış ve cinsiyete göre farklılık meydana gelmediği sonucuna ulaşmıştır, Yenen ve Kılıç (2018), çoğunluğu sınıf öğretmenlerin oluşturduğu farklı branşlarda öğretmenlere uygulanan öğretmenlik mesleği genel yeterlilik düzeylerini inceledikleri araştırmada; erkek öğretmenlerin alan yeterliliği, eğitim planı yapma, öğrenim için ortam oluşturma, öğrenme öğretme sürecinin yönetimi ve evrensel değerlere yönelik yeterliklerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çakmak ve Ercan (2018) araştırmasında, Pedagojik Formasyon Programında eğitim alan öğretmen adaylarının, öğretmenlik mesleğine karşı olan tutumları ve problemi çözme becerilerine uygun gerçekleştirme durumlarını incelemiş, cinsiyet bakımından öğretmenlik mesleğine yönelik tutumların benzer olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Bhargava ve Pathy (2014) yaptığı araştırmada, Farklı branşlardan öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelemiş ve erkek öğrencilerin öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının daha yüksek çıktığına ulaşılmıştır. Elde edilen

sonuçlar cinsiyet bakımından farklılık göstermemekle birlikte , erkek ğretmen adaylarının tutumlarını yüksek bulduğu için araştırmamız ile farklılık göstermektedir. Sonuçlar doğrultusunda sınıf ğretmenliği bölümünün kadın ğretmen adayları tarafından tercih edilmesinden dolayı, öğretmenlik mesleğinde kadın öğretmenlerin, anlamlı bir şekilde fazla olduğu söylenebilir. Bu sonuçlardan dolayı sınıf ğretmenliği bölümü ğretmen adaylarının cinsiyet faktörünün, oyun ve fiziksel etkinlikler dersinde belirleyici bir faktör olmayıp, öğretmenlik mesleği açısından belirleyici bir faktör olduğu sonucu çıkarılabilir.

Araştırmada; sınıf düzeyi değişkeni için bağımsız örneklemler için T Testi sonucunda, sınıf ğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum leği toplam puan ortalamalarında, sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılığa ulaşılamamıştır. Araştırmamız ile benzer olarak Güvendi ve Serin (2019) alışmasında, sınıf ğretmeni adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumlarını incelemiş olup, sınıf düzeyi değişkenine göre oyun ve fiziki etkinlikler dersine olan tutumlarının farklılık göstermediğini sonucuna ulaşmıştır. Hazar ve Tekkurşun Demir (2018) sınıf ğretmenliği bölümü öğrencilerine yaptığı çalışmada, sınıf düzeyine göre farklılık meydana gelmediği ve yaşam boyu fiziksel aktivite ve spor alışkanlığının kazanılmasında bu dersin etkili olabileceği sonuçlarına ulaşmıştır. Benzer şekilde Dalaman (2015) alışmasında, sınıf ğretmeni adaylarının beden eğitimi ve oyun ğretimi dersine karşı tutumlarını incelemiş olup, oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için sınıf düzeyi değişkeni bakımından farklılık bulunmadığı sonucuna ulaşmıştır. Bu çalışmalarda tutum puanları arasında farklılık bulunmadığı için araştırmamızı destekler niteliktedir.

Araştırmada, sınıf düzeyi değişkeni bakımından bağımsız örneklemler için T Testi sonucunda; öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarının farklılık göstermediği belirlenmiştir. Araştırmamızda ulaşılan bulgulara benzer şekilde Arı ve Kardaş (2022), pedagojik formasyon eğitimi alan ğretmen adaylarına yapmış olduğu araştırmada; ğretmen adaylarının, sınıf düzeylerine göre mesleğe yönelik yeterlik algılarının farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Yolcu ve Kınır (2021) sınıf ğretmeni adaylarına yaptıkları çalışmada, mesleki algılarında sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı farklılığın olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Araştırmamızda ulaşılan bulgulara benzer şekilde, Koçyiğit ve diğerleri (2020), eğitim fakültesinde eğitim alan çoğunluğu sınıf ğretmeni adaylarından oluşan birinci ve dördüncü sınıf ğretmen adaylarından ve çalışmakta olan öğretmenlerin öğretmenlik mesleği genel yeterlilikleri ile ilgili yaptıkları çalışmada; adayların mesleki yeterlikler bakımından algılarının yüksek düzeyde olduğu, sınıf düzeyi bakımından farklılık,

yeterlilik algılarında anlamlı bir farklılık meydana gelmediği sonucuna ulaşmıştır. Bektaş, Can ve Çalıkoglu (2019) çalışmasında; sınıf öğretmeni adaylarının mesleki beceri öz-yeterlilik algılarının incelenmesini araştırmış, mesleğe yönelik tutum üzerinde sınıf düzeyi değişkeninin etkili olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Elde edilen sonuçlar, sınıf düzeyi bakımından farklılık göstermediği için araştırmamız ile paraleldir.

Çalışmamız ile farklı bir şekilde, Gürler ve Tekmen (2020)'in araştırmasında; okul öncesi öğretmen adaylarının, öğretmen yeterlikleri bakımından daha yüksek düzeyde oldukları sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca; kendini geliştirme ve uluslararası değerlere sahip olma yeterlikleri bakımından da, 4. sınıf öğretmen adaylarının daha yüksek düzeyde oldukları gözlemlenmiştir. Çelik, Yorulmaz ve Çokçalışkan (2019), öğretmen yeterlikleri bakımından, sınıf öğretmeni ve adaylarını inceledikleri bir araştırmada; öğretmenlerin alan bilgisi düzeyi daha yüksek iken, öğretmen adaylarının alan eğitim ve mevzuat bilgisinin daha yüksek olduğu, eğitim öğretimi planlama ve öğrenme ortamlarının oluşturulması gibi mesleki beceriler bakımından öğretmen adaylarının yeterlilik algılarının daha yüksek olduğu, öğrenci yaklaşım, iletişimi ile evrensel değerlere sahip olma düzeyleri bakımından öğretmen adaylarının algılarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Alemdağ ve diğerleri (2014), beden eğitimi öğretmen adaylarına yaptığı bir çalışmada, sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılığa ulaşmıştır. Sınıf değişkeninin, 4. sınıflarda olumsuz olduğu, 1. sınıf öğretmen adaylarında, diğer seviyedeki adayların yeterlilik puanlarına göre yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu araştırmalarda sınıf düzeyleri arası farklılığa rastlandığı için çalışmamız ile benzerliğe rastlanmamıştır. Bu sonuç, oyun ve fiziksel etkinler dersi için belirleyici bir faktör olmayıp, öğretmenlik mesleği için belirleyici bir faktördür.

Araştırmada, T Testi sonucuna göre; ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan birinin olma değişkeni bakımından, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine karşı olan tutum puanlarının farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Benzer şekilde Koçyiğit ve diğerleri (2020) çalışmasında, eğitim fakültesinde öğrenim gören, çoğunluğu sınıf öğretmeni adaylarından oluşan birinci ve dördüncü sınıf, öğretmen adaylarından ve çalışmakta olan öğretmenlerin öğretmenlik mesleği genel algıları ile ilgili araştırma yapmış olup; öğretmen adaylarının mesleki yeterlikler bakımından algılarının yüksek düzeyde olduğu, ailede öğretmenlik mesleği yapan birinin olması durumunun mesleki yeterlilik algısını etkilemediği sonucuna ulaşılmıştır. Dalaman (2015)'da, sınıf öğretmeni adaylarına uyguladığı çalışmada, benzer şekilde ailede öğretmenlik mesleği yapan/emekli olan birinin bulunmasının mesleğe yönelik tutum üzerinde anlamlı etki

meydana getirmediğini belirtmiştir. Bu çalışmalar, ailede öğretmen olarak çalışan veya öğretmenlik mesleğinden emekli olan birinin olma durumu açısından farklılık göstermediği için araştırmamızı destekler niteliktedir.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan birinin olma değişkeni bakımından öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarının farklılık göstermediği belirlenmiştir. Araştırmada ulaşılan bulgulara benzer şekilde Yılmaz (2015) çalışmasında, Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarını incelemiş olup, ailede öğretmen veya okul yöneticisi olarak çalışan olmamasının öğretmenlik mesleği genel yeterlilik açısından farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Çetinkaya (2009) çalışmasında, Türkçe öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine olan tutumlarını incelemiştir, incelenen bu çalışmada; Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarında “ailede öğretmen bulunup bulunmama” değişkeni açısından anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bu kapsamda, yaşantılarının içinde ailede öğretmenlik mesleğini yapan kişilerin bulunmasının mesleğe yönelik tutumunu etkilemediği söylenebilir. Sonuç olarak; sınıf öğretmeni adayları için ailede öğretmen olarak çalışan veya öğretmenlik mesleğinden emekli olan birinin olma durumu belirleyici bir faktör değildir.

Araştırmada T Testi sonucuna; göre aldığı oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli bulma değişkeni bakımından, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanlarının farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Araştırmamızda ulaşılan bulgulara benzer şekilde Arı ve Kardaş (2022) araştırmasında, pedagojik formasyon alan öğretmen adaylarına uyguladığı öğretmen adaylarının eğitim kalitesi yeterlik algılarını incelemiş olup, öğretmen adaylarının mesleğe yönelik yeterlik algılarının farklılık göstermediği, formasyonu dışarıdan alan adayların eğitim fakültesinden mezun olanlara karşı alan bilgisi, sınıf yönetimi ve öğretim sürecini planlama gibi beceriler bakımından daha yüksek olduğu görülmüştür. Çalışma ile benzer şekilde Güvendi ve Serin (2019) bir araştırmasında, sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziksel etkinlik dersini genel olarak yeterli buldukları ve bu değişkene göre öğretmen adaylarının aldıkları puanlar arasında anlamlı farklılık meydana gelmediği sonucuna ulaşmıştır. Literatürdeki sınıf öğretmenlerine uygulanan çalışmalarda ise, Yenen ve Kılıç (2018), çoğunluğu sınıf öğretmenlerin oluşturduğu farklı branşlarda öğretmenlere uygulanan öğretmenlik mesleği genel yeterliklerine sahip olma düzeylerini inceledikleri araştırmada; Can ve Çava (2018) Sınıf öğretmenlerinin görüşlerine göre ilkokuldaki oyun ve fiziki etkinlikler dersinin değerlendirilmesi çalışmasında, eğitim fakültelerinde beden

eğitimi ve oyun ders saatinin yetersiz olduğunu, ders sayısının artırılması gerektiğini düşünmektedir. Benzer şekilde Dalaman (2015) çalışmasında; sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi ve oyun öğretimi dersine olan tutumlarını araştırmış olup, dersi yeterli bulma durumuna göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşmıştır. Elde edilen çalışmalar, dersi yeterli bulma durumuna göre farklılaşmadığı için araştırmamız ile benzerlik göstermektedir.

Araştırmada, T Testi sonucuna göre aldığı oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli bulma ve kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma değişkeni bakımından öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarının farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Yapılmış benzer çalışmaları incelediğimizde; Sailo (2022) sınıf öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine karşı olan tutumlarını incelediği çalışmada; öğretmenlerin %82 oranında mesleğe karşı olumlu yönde tutuma sahip oldukları sonucuna ulaşmıştır. Tosuntaş (2020), Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlikleri dökümanlarını inceleyerek yapmış olduğu çalışmada; öğretmenlerin ders planı izleme ve değerlendirme, çok yönlü değerlendirmenin gerçekleştirilmesi için alternatif ölçme araçlarını kullanabilme, sosyal kültürel ve evrensel değerlere sahip olma, etkili iletişim ve işbirliği becerilerine sahip olma, mevzuat ve alan bilgisinin olması şeklinde yeterlikler ve becerilere sahip olmaları gerektiği belirlenmiştir ve bilgi, beceri, yeterlikler doğrultusunda sürekli olarak geliştirilmesi gerektiğini düşünmektedir. Puusitnen, Santti, Koski ve Tammi, (2018) Pedagojik Formasyon Programında eğitim alan öğretmen adaylarının, araştırma temelli öğretmen eğitimine yaklaşımlarına ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutuma ilişkin gerçekleştirdikleri araştırmada; teori ve pratik arasındaki uyumun, adayların mesleğe yönelik tutumlarını artırdığı sonucuna ulaşmıştır. Ayan ve Tamer (2010) araştırmasında, Beden Eğitimi ve Sınıf Öğretmenlerinin, Beden Eğitimi Dersinin Amaçlarına Göre Uygulanma Durumunu incelemiş olup, lisans eğitiminde aldığı oyun ve fiziksel etkinlikler dersini yetersiz bulmuştur ve mesleki yetersizlik oluşturduğunu gözlemlemiştir. Elde edilen çalışmalar, dersi yeterli bulma durumuna göre farklılaştığı için, araştırmamız ile benzerlik göstermemektedir. Araştırmanın sonucunda; lisans döneminde alınmış olan derslerin, bu dersin uygulanması için yeterli olmadığı sonucuna varılmıştır. Lisans eğitim sürecinde oyun ve fiziksel etkinlikler dersini yeterli bir şekilde alan adayların hem derse hem de öğretmenlik mesleğine olan tutumunun arttığı ve belirleyici faktör olabileceği düşünülebilir.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulan sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine karşı tutumlarının daha yüksek bulunduğu belirlenmiştir ($p>0,05$). Konuyla ilgili olarak Yılmaz,

Akgün ve Öztürk, (2020) çalışmasında, sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmenlerinin oyun ve fiziksel etkinlikler dersine olan tutumlarını incelenmiştir ve öğretmenlerin kendini yeterli bulma durumunun oyun ve fiziksel etkinlikler dersine olan tutumları olumlu etkilediği sonucuna ulaşmıştır. Çiris (2020) Sınıf Öğretmenliği, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Okul Öncesi Öğretmenliği bölümlerinde eğitim alan Öğretmen Adaylarının, fiziksel etkinlik ve Oyuna Yönelik Tutumlarını incelediği çalışmada; Öğretmen adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine olan tutumlarının genel olarak yüksek bulmuştur. Araştırmamız ile benzer şekilde Güvendi ve Serin (2019), Sınıf Öğretmeni adaylarına uyguladığı bir çalışmada; kendini derse yönelik yeterli bulan öğretmen adaylarının, derse yönelik tutumlarını daha yüksek bulmuştur. Benzer şekilde Dalaman (2015) çalışmasında, sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlik dersine olan tutumlarını araştırmış olup, oyun ve fiziksel etkinlik dersine ilişkin kendilerini yeterli bulan öğretmen adaylarının derse yönelik tutumların daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Literatürdeki çalışmalarda, kendini ders için yeterli bulan sınıf öğretmeni adaylarının, derse olan tutumları yüksek bulunduğu için araştırmamız ile benzerlik gösterir.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulan adayların, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarının farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Dağdelen ve Kösterelioğlu (2015), Sınıf Öğretmenlerine yapmış olduğu araştırmada; Oyun ve fiziki etkinlikler dersine giren öğretmenlerin görüşlerini incelemiş olup, öğretmenlerin oyun bilgisi yönünden kendilerini yetersiz gördüğü sonucuna ulaşmıştır. Bu çalışmada öğretmen adayları, kendilerini oyun bilgisi alanında eksik bulduğu için oyun ve fiziksel etkinlikler dersinde yetersiz olduğu düşünülebilir. Sonuç olarak, fiziksel hareketlilik ve oyun bilgisinin oyun ve fiziksel etkinlikler dersinin işlenişinde ve öğretmenlik mesleğine olan tutumda artırıcı rolü olduğu söylenilebilir.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünen sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha yüksek bulunmuştur ($p>0,05$). Araştırmamız ile benzer şekilde Akkaya (2021) çalışmasında, Sınıf Öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlik dersi üzerindeki algılarını incelemiş olup, öğretmen adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile yeterlikleri içinde pozitif yönde ilişki olduğu gözlemlenmiş ve elde edilen sonuçlar, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumların olumlu yönde olduğu sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca Hazar ve Tekkurşun Demir (2018), araştırmasında, Sınıf Öğretmeni adaylarının oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumlarını incelemiş ve öğretmenlik mesleğinde başarılı olacağı

algısına sahip olanların, derse yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu sonuçlarına ulaşmıştır. Literatürdeki bu çalışmalarda, öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünen Sınıf Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin oyun ve fiziksel etkinlikler dersine karşı tutumları yüksek bulunduğu için araştırmamız ile paralellik göstermektedir.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünen sınıf öğretmeni adaylarının, öğretmenlik mesleği yeterlilik algılarında anlamlı bir farklılığa ulaşamamıştır ($p>0,05$). Literatürdeki çalışmaları incelediğimizde; Sailo (2022) sınıf öğretmenlerinin, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelediği araştırmada, öğretmenlerin %82 oranında mesleğe yönelik olumlu tutuma sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Benzer şekilde, Gürler ve Tekmen (2020) çalışmasında, okul öncesi öğretmen adaylarının, öğretmen yeterlik düzeylerini incelemiş olup, öğretmen adaylarının öğrenciyi tanıma, gelişimi izleme, öğrenme ve öğretme, alan bilgisi ve program içeriğine ilişkin yeterlikler bakımından daha yüksek düzeyde oldukları, bu yeterlik algılarının mesleki yeterlik algısını olumlu yönde etkilediği sonucuna ulaşmıştır. Benzer şekilde Koçyiğit ve diğerleri (2020); eğitim fakültesinde okuyan, çoğunluğu sınıf öğretmeni adaylarından oluşan birinci ve dördüncü sınıf öğretmeni adayları ve çalışmakta olan öğretmenlere yapmış olduğu araştırmada, mesleki yeterlikler bakımından algılarının yüksek düzeyde olduğunu gözlemlemiştir. Yılmaz ve diğerleri (2020), çalışmasında; Sınıf Öğretmeni ve Beden Eğitimi Öğretmenlerinin oyun ve fiziksel etkinlikler dersine karşı tutumları ile öz yeterlilik algılarını incelemiş olup, öz yeterlik düzeyi yüksek olan öğretmenlerin, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine olan tutumlarının daha yüksek olduğuna ulaşmıştır. Benzer şekilde Güvendi ve Serin (2019), Sınıf Öğretmeni adaylarına uyguladığı çalışmada; öğretmenlik mesleğinde başarılı olacağını düşünen öğretmen adaylarının, fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Benzer şekilde Bektaş ve diğerleri (2019), Sınıf Öğretmeni adaylarına yaptığı çalışmada, mesleğe yönelik tutum üzerinde dolaylı ve doğrudan yaşantıların etkili olduğunu belirtmiştir. Öğretmen adaylarının; eğitim öğretimi planlama, öğrenme ortamını hazır hale getirme, öğrenim ortamını etkili kullanma bakımından, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları olumlu düzeyde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Yenen ve Kılıç (2018), çoğunluğu Sınıf Öğretmenlerinin oluşturduğu farklı branşlarda, öğretmenlere uygulanan öğretmenlik mesleği genel yeterliklerini incelediği çalışmasında; eğitim fakültesinden mezun olan öğretmenlerin alan bilgisi, mevzuat bilgisi ve öğrenme ortamlarının oluşturulması bakımından, diğer fakülte mezunlarına göre daha yüksek seviyede yeterliliği bulunduğunu gözlemlemiştir. Puusitnen ve diğerleri (2018),

Pedagojik Formasyon Programında öğrenim, eğitim alan öğretmen adaylarına yaptığı araştırmasında, teori ve pratik arasındaki uyumun, öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını artırdığını belirtmiştir. Buna göre; derslere ilişkin yeterlik algılarının, genel olarak mesleki yeterlik algısını geliştirdiği söylenebilir. Uluslararası ve ulusal çalışmaları incelediğimizde, öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünen sınıf öğretmeni adaylarının, öğretmenlik mesleği açısından farklılık oluşturmadığı, araştırmamız ile benzerlik göstermiştir. Araştırmanın sonucunda, öz güveni yerinde olan ve mesleği yapabilme inancına sahip olan adayların, oyun ve fiziksel etkinlikler dersi ile öğretmenlik mesleğine olan tutumunda belirleyici rol oynadığı söylenilebilir.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; düzenli spor yapan sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p>0,05$). Literatürdeki çalışmalara baktığımızda Yenmiş ve Gül (2021), sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine olan tutumlarını incelediği araştırmasında; düzenli bir şekilde spor yapan öğretmenlerin beden eğitimi ve oyun dersine olan tutumlarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Çalışmamız ile benzer şekilde Akkaya (2021), Sınıf Öğretmeni adaylarına uyguladığı araştırmasında, öğretmenlik bölümü öğrencilerinin derse karşı tutumları ve aktif spor yapma durumları içinde pozitif yönlü anlamlı ilişkilerin bulunduğu sonucuna ulaşmıştır. Yenmiş (2021) çalışmasında, sınıf öğretmenlerinin düzenli spor yapma açısından, Beden Eğitimi Dersine olan tutum puanlarında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Benzer şekilde Öncü ve Cihan (2012), Sınıf Öğretmenliği Bölümü öğrencilerine uyguladığı araştırmasında; oyun ve fiziksel etkinlikler dersine karşı tutumlarının, düzenli spor yapan öğretmen adaylarının, yapmayan adaylara göre tutum puanlarının yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Konuyla ilgili olarak, Yılmaz ve diğerleri (2020) araştırmasında; hala sporla aktif etkileşiminin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilediği görülmektedir. Buna göre; bireylerin sporla aktif etkileşiminin, Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine yönelik tutumda etkisi olduğu görülebilir. Güvendi ve Serin (2019) ile Hazar ve Tekkurşun Demir (2018) araştırmalarında; sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumlarını incelemiş olup, fiziksel aktivite ve spor alışkanlığının kazanılmasında bu dersin etkili olabileceğini ifade etmişlerdir. Tekkurşun Demir ve diğerleri (2017), Sınıf Öğretmeni adaylarına yaptığı çalışmada, sınıf öğretmeni adaylarının OFE dersine olan tutumlarında, düzenli olarak spor yapanların ve yapmayanların değişkenine göre anlamlı seviyede farklılığa rastlanmamıştır. Dalaman (2015) araştırmasında, sınıf öğretmeni adaylarının Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi dersine

olan tutumlarını incelemiş ve çalışmada derse yönelik tutumların, hala spor yapan öğretmen adaylarında daha yüksek olduğu sonuçlarına ulaşmıştır. Benzer şekilde Alemdağ ve diğerleri (2014), Sınıf Öğretmeni adaylarına uyguladığı bir çalışmada düzenli egzersiz yapan öğretmen adaylarının, derse yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır ve bu çalışmalar araştırmamız ile benzerlik gösterir.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; düzenli spor yapma durumu bakımından, öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algılarında anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. Literatürdeki çalışmaları incelediğimizde; Altuntaş, Kul ve Karataş (2016), Beden Eğitimi Öğretmen adayı öğrencilerinin spor yapma durumuna göre, öğretmenlik mesleğine olan tutumları ve yeterliklerini incelemiş olup, çalışmada anlamlı bir farklılık gözlemlenmemiştir. Öğretmenlik mesleği yeterliliği açısından ulaşılan sonuçlar, araştırmamız ile benzerdir. Sonuçlar doğrultusunda, günlük yaşantılarında spor yapmayı alışkanlık haline getiren öğretmen adaylarının, fiziksel hareket gerektiren bu dersi, gösterip-yaptırma yönteminin kullanılmasından dolayı, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları yüksek olmaktadır.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; geçmişte spor yapma durumu bakımından, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanlarının farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Literatürdeki çalışmaları incelediğimizde; Güvendi ve Serin (2019), Sınıf Öğretmenliği Bölümü öğrencilerine uyguladığı, Sınıf Öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlik dersine karşı tutumlarını incelediği çalışması ile Alemdağ ve diğerleri (2014), Sınıf Öğretmeni adaylarına uyguladığı beden eğitimi dersine karşı tutum ve öz yeterliliklerini inceledikleri çalışmaları, geçmişte spor yapma durumu bakımından derse yönelik tutumlarında anlamlı farklılık meydana gelmediği sonucu bulunmuştur, farklılık göstermediğinden dolayı bu çalışmalar araştırmamız ile benzerlik göstermektedir. Araştırmamız ile benzerlik göstermeyen çalışmalara baktığımızda; Hazar ve Tekkurşun Demir (2018) çalışmasında; sınıf öğretmeni adaylarının fiziksel aktivite ve spor alışkanlığının kazanılmasında, oyun ve fiziksel etkinlik dersinin etkili olabileceği sonuçlarına ulaşılmıştır. Tekkurşun Demir ve diğerleri (2017) araştırmasında; Sınıf öğretmeni adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını incelemiş olup, geçmiş yaşantıda spor yapmış olan adayların, yapmamış adaylara göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarının daha anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşmıştır. Dalaman (2015), Tortop (2005), Sınıf Öğretmeni adaylarına yapmış olduğu araştırmalarında, beden eğitimi dersine yönelik tutumların geçmişte spor yapan öğretmen adaylarında daha yüksek

olduğu sonuçlarına ulaşmıştır. Elde edilen çalışmalarda, tutumlar arasında farklılık gözlemlendiği için araştırmamız ile farklılık göstermektedir. Araştırmada T Testi sonucuna göre; geçmişte spor yapma durumu bakımından öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algılarında anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Sonuç olarak; geçmişte spor yapmış olan öğretmenlik bölümü öğrencilerinin, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine karşı yüksek tutum gösterdikleri ve öğretmenlik mesleğine karşı da yüksek tutuma sahip olduğu görülmektedir. Bu sonuçlar baz alındığında, geçmişte spor yapan adayların dersi kavrama ve öğretebilme konusunda etkili faktör olacağı düşünülebilir.

Araştırmada T Testi sonucuna göre; anne ve baba eğitim düzeyleri bakımından oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanlarının farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Benzer şekilde Güvendi ve Serin (2019), Sınıf Öğretmeni adaylarına uyguladığı araştırmasında; öğretmen adaylarının anne ve baba eğitim durumlarının, oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumlarında farklılık oluşturmadığı sonucuna ulaşmıştır. Dalaman (2015), Sınıf Öğretmeni adaylarına uyguladığı araştırmasında, oyun ve fiziksel etkinlik dersine yönelik tutumlarda anne ve baba eğitim düzeylerinin etkili olmadığı belirlenmiştir. Alemdağ ve diğerleri (2014), Sınıf Öğretmeni adaylarına yaptığı çalışmalarında öğretmen adaylarının anne ve baba eğitim durumlarına göre oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutumlarının farklılık göstermediği belirlenmiştir. Elde edilen çalışmalarda da anne ve baba eğitim düzeyleri bakımından, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanları farklılık göstermemiştir ve araştırmamızı destekler niteliktedir. Araştırmada T Testi sonucuna göre; anne ve baba eğitim düzeyleri bakımından, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarının farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Arı ve Kardaş (2022), Pedagojik Formasyon Eğitimi alan öğretmen adaylarına yapmış olduğu araştırmada; öğretmen adaylarının öğretim kalitesi yeterlik algılarını incelemiş olup, öğretmen adaylarının anne ve baba eğitim durumlarının mesleki yeterlik algısı üzerinde etkili olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Benzer şekilde Sailo (2022), Sınıf Öğretmenlerinin, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelediği araştırmada; anne ve babanın eğitim düzeyi bakımından anlamlı farklılık meydana gelmediği sonucuna ulaşmıştır. Benzer şekilde Yolcu ve Kınır (2021), araştırmasında; Sınıf Öğretmeni adaylarının, mesleki kimlik algılarının incelenmiş olup, anne ve baba eğitim düzeyine göre puanlar arasında farklılaşma meydana gelmediği sonucuna ulaşmıştır. Koçyiğit ve diğerleri (2020) araştırmasında, eğitim fakültesinde öğrenim gören çoğunluğu Sınıf Öğretmeni adaylarından oluşan, birinci ve dördüncü sınıf öğretmen adaylarından ve çalışmakta olan öğretmenlerden öğretmenlik

mesleği genel algılarını incelemiş ve öğretmen adaylarının, mesleki yeterlikleriyle alakalı algıların, anne ve babanın eğitim düzeylerine göre farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Gürler ve Tekmen (2020), Okul Öncesi Öğretmen adaylarına yaptıkları araştırmada, anne ve baba eğitim durumlarının mesleki yeterlik üzerinde farklılık oluşturmadığı sonucuna ulaşmıştır. Uluslararası ve Ulusal bu çalışmalarda da, anne ve baba eğitim düzeyleri bakımından oyun ve fiziksel etkinlikler dersi ile öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarının farklılık göstermediği belirlenmiştir ve tutumları üzerinde belirleyici bir etken olmadığı sonucu çıkarılabilir.

Kendini oyun ve fiziki etkinlikler dersi için yeterli bulan, düzenli spor yapan ve genel yeterliği yüksek olan sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarını pozitif yönde etkilediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Araştırmamızda ulaşılan bulgulara benzer şekilde Akkaya (2021), Sınıf Öğretmeni adayları üzerinde yaptığı araştırmasında, öğretmen adaylarının beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile öz-yeterlikleri arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu görülmüş ve elde edilen sonuçlar beden eğitimi dersine karşı tutumların olumlu yönde olduğunu göstermektedir. Beden Eğitimi Dersi öz-yeterlik algısının, anlamlı bir yordayıcısı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bektaş ve diğerleri (2019) çalışmasında, Sınıf Öğretmeni adaylarının mesleki beceri öz-yeterlik algılarını incelemiş olup, mesleğe yönelik tutum üzerinde dolaylı ve doğrudan yaşantıların etkili olduğu belirlenmiştir. Bu kapsamda yaşantılarının olumlu deneyim üzerine odaklı olması, mesleğe yönelik tutumu olumlu yönde etkilemektedir. Bu etkilerin, öğretmen adaylarının eğitim sürecini planlaması, öğrenme ortamını hazırlaması ve eğitimi etkili yönetme konusunda, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları olumlu düzeyde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Alemdağ ve diğerleri (2014) araştırmasında, Sınıf Öğretmenliği bölümü öğrencilerinin, beden eğitimi ve spor dersine karşı olan tutumlarını incelemiş ve beden eğitimi dersi yeterlik algıları açısından anlamlı bir yordayıcısı olduğu sonucuna ulaşmıştır. Sonuç olarak, elde edilen bu çalışmalar ile araştırmamız arasında pozitif bir etki olup, anlamlı bir yordayıcısı olduğu için araştırmamız ile paralellik gösterir ve destekler niteliktedir.

6. SONUÇ ve ÖNERİLER

Araştırmada; sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersi ile öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları incelenmiş olup, elde edilen veriler doğrultusunda ulaşılan sonuçlar ve öneriler aşağıda verilmiştir.

6.1 Sonuçlar

Araştırmada ulaşılan sonuçlar şu şekildedir;

- Sınıf öğretmeni adaylarının cinsiyetlerine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının cinsiyetleri incelendiğinde; kadın adayların öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları, erkek adaylara göre daha yüksektir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, sınıf düzeylerine göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, sınıf düzeyleri bakımından öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan birinin olma durumuna göre, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, ailede öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan birinin olması durumuna göre öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının aldığı oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli bulma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutum puanları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, aldığı oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli bulma durumuna göre, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.
- Kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulan sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha yüksektir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, kendini oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli bulma durumuna göre öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.

- Öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünen sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha yüksektir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağını düşünme durumuna göre, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.
- Düzenli spor yapan sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları daha yüksektir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, düzenli spor yapma durumuna göre, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, geçmişte spor yapma durumuna göre oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, geçmişte spor yapma durumuna göre, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, anne ve baba eğitim düzeylerine göre, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları farklılık göstermemektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının, anne ve baba eğitim düzeylerine göre, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algıları farklılık göstermemektedir.
- Kendini oyun ve fiziki etkinlikler dersi için yeterli bulan, düzenli spor yapan ve genel yeterliği yüksek olan sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları pozitif yönde etkilenmektedir.
- Sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları arasında nedensel bir ilişki bulunmamaktadır. Diğer bir ifadeyle, oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik tutum, öğretmenlik mesleği genel yeterlik algılarını etkilememektedir.

6.2 Öneriler

- Sınıf öğretmeni adaylarının, oyun ve fiziksel etkinlikler dersinin sağlayacağı faydaları ile alakalı bilgi donanımlarının artması için; lisans programlarında yer alan beden eğitimi dersleri ile ilgili güncellemeler ve düzeltmeler yapılabilir, böylelikle dersin kalitesi artırılabilir.

- Sınıf öğretmeni adaylarının spor yapmaları, sporun içinde bulunmaları ve sporun faydaları ile ilgili bilgi sahibi olmaları, oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumlarında olumlu yönde gelişim gösterebilir.

- Eğitim Fakültelerinin, Sınıf Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören, Sınıf Öğretmeni Adaylarının spora olan yatkınlığının ve derse olan tutumunun yükselmesi adına, üniversitelerde spor etkinlikleri yapılabilir.

- Öğretmen öz yeterliliği yüksek olan adayların yetişmesi, öğrencilerin akademik başarılarında artış sağlayacaktır. Bundan dolayı; öğretmen adaylarına lisans eğitimi süresinde, öğretmenlik mesleğine yönelik mesleği tanıttak ve adayların tutumu yükseltmeye yardımcı konferanslar artırılabilir.

- Eğitim Fakültelerinin Sınıf Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören adaylara, öğretmenler tarafından; öğretmenlik mesleği ve çocukların gelişimine oyun etkisi alanlarında kitap, dergi ve film önerileri yapılabilir.

7.KAYNAKÇA

- Akkaya, S. (2021). Teacher Candidates' Perception According To Mediation Effect Of Play Perception and Play And Physical Activities Lesson. *International Journal Of Curriculum And Instruction*, 13(3), 3165–3196.
- Aksoy, A. B., ve Çiftçi, H. D. (2014). *Erken Çocukluk Döneminde Oyun*. Ankara : Pegem Akademi.
- Akyüz, Y. (1999). Cumhuriyet Döneminde Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Paneli . Ankara.
- Alemdağ, S., Öncü, E., ve Sakallıoğlu, F. (2014). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum ve Öz-Yeterlikleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2), 45-60.
- Altunay, D. (2004). *Oyunla Desteklenmiş Matematik Öğretiminin Öğrenci Erişimine ve Kalıcılığa Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Altuntaş, E. A., Kul, M., ve Karataş, İ. (2016). Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları ile Öz Yeterlikleri Arasındaki İlişki. *Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 196-215.
- Aracı, H. (2006). *Okullarda Beden Eğitimi*. İstanbul: Nobel Kitap Yayıncılık.
- Aral, N., ve Baran, G. (2011). *Çocuk Gelişimi*. İstanbul: Ya-pa Yayıncılık.
- Arı, C., ve Kardaş, F. (2022). Öğretmen Adaylarının Öğretim Kalitesi Yeterlik Algılarının Cinsiyet ve Fakülte Açısından İncelenmesi. *Avrupa Bilim Ve Teknoloji Dergisi*(38), 370 - 375.
- Arıkan, R. (2005). Araştırma teknikleri ve rapor hazırlama (5. Baskı). Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Arslan, Y., ve Altay, F. (2008). Sınıf Öğretmenlerinin, Beden Eğitimi Ders Programı ve Ders Uygulamalarına İlişkin Görüşleri. *Spor Bilimleri Dergisi*, 19(2), 63-79.
- Atasoy, B., ve Kuter, F. Ö. (2005). Küreselleşme ve Spor. *Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(1), 11-22.
- Ayan, S., ve Tamer, K. (2010). İlköğretim I. ve II. Kademedede Beden Eğitimi Dersinin Uygulama Durumunun İncelenmesi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 24-44.
- Aydemir, T. (2008). *Sınıf Öğretmeni Adaylarının Yeni İlköğretim Matematik Dersi Programının Sayılar Öğrenme Alanı İçeriğine İlişkin Hazır Bulunuşluk Düzeyleri*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.

- Aydın, R., Şahin, H., ve Topal, T. (2008). Türkiye'de İlköğretime Sınıf Öğretmeni Yetiştirmede Nitelik Arayışları. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 119-142.
- Baki, A. ve Gökçek, T. (2007). Matematik öğretmeni adaylarının benimsediği öğretmen modeline ilişkin bazı ipuçları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32, 22-31.
- Balcı, E. (1991). Öğretmenlerin Sosyal Statüsü ve Ödüllendirilmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(6), 121-128.
- Başkan, G. A., Aydın, A., ve Madden, T. ((2006)). Türkiye'deki Öğretmen Yetiştirme Sistemine İncelemeli Bir Bakış. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15(1), 35-42.
- Bektaş, M., Can, A. A., ve Çalıkoğlu, E. (2019). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Mesleki Beceri Öğretmen Yeterliklerinin İncelenmesi. *Trakya Eğitim Dergisi*, 9(4), 771 - 790.
- Bergmark, U., Lundström, S., Manderstedt, L., and Palo, A. (2018). Why Become A Teacher? Student Teachers' Perceptions Of The Teaching Profession and Motives For Career Choice. *European Journal Of Teacher Education*, 41(3), 266-281.
- Bhargava, A., and Pathy, M. (2014). Attitude Of Student Teachers Towards Teaching Profession. *Turkish Online Journal Of Distance Education*, 15(3), 27-36.
- Binbaşıoğlu, C. (1995). *Okullarda Öğretim Sorunları*. Ankara: Egit-Der Yayınları.
- Bloom, B. S. (1974). Time and Learning. *American Psychologist*, 29(9), 682-688.
- Bozdemir, R., Çimen, Z., Kaya, M., ve Demir, O. (2015). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemler (Tokat İli Örneği). *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 221-234.
- Bulut, İ. (2009). Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumlarının Değerlendirilmesi (Dicle ve Fırat Üniversitesi Örneği). *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13-24.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç-Çakmak, E., Akgün, E.Ö., Karadeniz, Ş., ve Demirel, F. (2020). Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri (29.baskı) Ankara: Pegem Akademi.
- Can, S., ve Çava, G. (2018). Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre İlkokulda Uygulanan Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Değerlendirilmesi. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 261-273.
- Carter, T. (2018). Preparing Generation Z For The Teaching Profession. *Srate Journal*, 1-8.
- Cebeci, Ü. (2018). *Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersindeki Öz Yeterlilik Algılarının Bazı Parametreler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırıkkale.

- Cenan, Ö. (2015). *İsmet İnönü Dönemi Öğretmen Yetiştirme Politikaları (1938-1950)*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Dokuz Eylül Üniversitesi Atatürk İlkeleri Ve İnkılap Tarihi Enstitüsü, İzmir.
- Ceylan, G. C., ve Dalaman, O. (2017). İlkokul II. Sınıf Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı Kazanımlarının Gerçekleşme Düzeyine İlişkin Öğretmenlerinin Görüşleri. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*(10), 235-254.
- Clark, W. (2008). Kids' sports. *Component Of Statistics Canada Catalogue*, 85, 54-61.
- Cüceloğlu, D. (2003). *İnsan ve Davranışı*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Çakmak, M., ve Ercan, L. (2018). Öğretmen Adaylarının Öğretmenliğe İlişkin Tutumları ve Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi. *Ufuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(13), 29-43.
- Çaycı, D. (2014). *Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Öz-Yeterlikleri ile Mesleki Yatkinlıkları Arasındaki Yordama İlişkisi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.
- Çelik, A., ve Şahin, M. (2013). Spor Ve Çocuk Gelişimi. *International Journal Of Social Science*, 467-478.
- Çelik, Ö., Yorulmaz, A., ve Çokçalışkan, H. (2019). Öğretmen Genel Yeterlikleri Açısından Sınıf Öğretmenleri ve Öğretmen Adaylarının Kendilerini Değerlendirmeleri. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 20, 203-215.
- Çelikten, M., Şanal, M., ve Yeni, Y. (2005). Öğretmenlik Mesleği Ve Özellikleri. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*(19), 207-237.
- Çetin, Ş. (2006). Öğretmenlik Mesleği Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28-37.
- Çetinkaya, Z. (2009). Türkçe Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi. *İlköğretim Online*, 8(2), 298-305.
- Çiriş, V. (2020). Investigation Of Prospective Teachers' Attitudes Towards Game and. *Published By Canadian Center Of Science and Education*, 10(4), 94-102.
- Dağ, E. (2010). *Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları ile öğretmenlik Mesleğini Tercih Etmelerinde Etkili Olan Faktörler Arasındaki İlişki (İzmir Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Dağdelen, O. ve Kösterelioğlu, İ. (2015). İlkokullardaki Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(19), 98-128.

- Dalaman, O. (2015). Sınıf Öğretmeni Adaylarının “Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi” Dersine Yönelik Tutumlarının Değişik Faktörlerce İncelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(36), 59-71.
- Darst, P. W., Pangrazi, R. P., Brusseau, T. J., and Erwin, H. (2014). *Dynamic Physical Education For Secondary School Students S (8th. ed.)*. USA: Pearson.
- DeCorby, K., Halas, J., Dixon, S., Wintrup, L., and Janzen, H. (2005). Classroom Teachers and The Challenges Of Delivering Quality Physical Education. *The Journal Of Educational Research*, 98(4), 208-221.
- Demirci, N., ve Demirci, P. T. (2014). Özel Eğitime Gereksinim Duyan Öğrencilerin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinde Elde Ettikleri Kazanımları İncelemesi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 25-34.
- Demirtaş, H., Cömert, M., ve Özer, N. (2011). Öğretmen Adaylarının Özyeterlik İnançları ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 36(159), 97-111.
- Deringöl, Y. (2020). Öğretme Motivasyonu Ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum: Sınıf Öğretmeni Adayları Örneği. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 295-310.
- Dilaver, H. H. (1992). *Türkiye'de Öğretmen Yetiştirme Ve İstihdam Şartları*. Yayımlanmamış Doktora Tezi: T.C. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Ekici, T. (2012). Bireysel Ses Eğitimi Dersine Yönelik Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32(3), 557-569.
- Ergün, M. (2000). Medreseden Mektebe Osmanlı Eğitim Sistemi. *Yeni Türkiye*(Sayı 32), 735-753.
- Erkal, E. M. (1986). *Sosyolojik Açıdan Spor*. Ankara: Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanlığı yayınları.
- Espinoza, D., Saunders, R., Kini, T., and Darling-Hammond, L. (2018). *Taking the Long View: State Efforts to Solve Teacher Shortages by Strengthening The Profession*. Learning Policy Institute.
- Gallahue, D. L. (1976). Why Children Play. *Physical Educator*, 33(3), 114.
- George D. and Mallery P. (2022) *IBM SPSS Statistics 27 Step by Step A Simple Guide and Reference (Seventeenth Edition)* Routledge TaylorAnd Francis Group.
- Gordon, T. (1993). *Etkili Öğretmenlik Eğitimi*. (E. Aksay, & B. Özkan, Çev.) İstanbul: YA-PA Yayınları.

- Gunawan, M. A., Sasongko, R. N., Kristiawan, M., and Danim, S. (2020). The Role Of Scouting Extracurricular in Developing The Attitude Of Students'. *Budapest International Research and Critics Institute-Journal (BIRCI-Journal)*, 5(2).
- Gülüm, V., ve Bilir, P. (2011). Beden Eğitimi Öğretim Programının Uygulanabilme Koşulları İle İlgili Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 57-64.
- Gürler, S. A., ve Tekmen, B. (2020). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmen Yeterlilik Algıları Üzerine Bir İnceleme. *Başkent University Journal of Education*, 7(1), 158-168.
- Güvendi, B., ve Serin, H. (2019). Sınıf Öğretmenliği Adaylarının Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutumları İle Fiziksel Aktiviteye Katılım Motivasyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(72), 1922-1933.
- Güzel, M. (2014). *Zonguldak'ta Kadın Doğum Hastanesi'ne Başvuran Gebelerin Bilgi tutum Ve Deneyimlerinin Doğum Şekli Tercihlerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Zonguldak.
- Hazar, Z., ve Tekkurşun Demir, G. (2018). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Oyun Ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutum Ölçeği Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. *Journal Of Human Sciences*, 15(2), 1206-1215.
- Hekim, M. (2016). Çocuklarda Beden Eğitimi, Spor Ve Oyun Etkinliklerine Katılımın Kemik Gelişimi Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 5(2), 66-71.
- İnceoğlu, M. (1985). *Güdüleme Yöntemleri*. Ankara: Ankara Üniversitesi Basın-Yayın Yüksekokulu Yayınları.
- İpek, C., ve Bayraktar, C. (2009). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Beden Eğitimi Dersine İlişkin Özyeterlilik Algıları. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(2), 67-84.
- İşgüzar, S. (2021). *Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemlerin Araştırılması (Afyonkarahisar İl Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afyonkarahisar.
- Janssen, L., and LeBlanc, A. G. (2010). Systematic review of the Health Benefits Of Physical Activity And Fitness In School-Aged Children And Youth. *International Journal Of Behavioral Nutrition And Physical Activity*, 7(1), 1-16.
- Jones, E. (1993). Teaching As A Career. *The Black Collegian*, 23(4), 157-165.
- Karacaoğlu, Ö. C. (2008). Öğretmenlerin Yeterlilik Algıları. *Yüzyüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(1), 70-97.

- Karadağ, E., ve Çalışkan, N. (2008). *İlköğretimde Drama*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Kazu, H., ve Aslan, S. (2014). Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Birinci Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi (Elazığ İli Örneği). *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* , 49-63.
- Kına, M. (2006). *Tanzimat Dönemindeki Eğitimde Çağdaşlaşma Hamlesi Ve Öğretmen Yetiştirme Sistemi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi: T.C. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
- Kirchner, G., and Fishburne, G. J. (1995). *Physical education for elementary school children*. . McGraw-Hill Humanities, Social Sciences & World Languages.
- Koç, H., ve Tekin, A. (2011). Beden Eğitimi Derslerinin Çocuklarda Seçilmiş Motorik Özellikler Üzerine Etkisi. *Van Yeni Yüzyıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* , 9-17.
- Koçer, H. A. (1983). *İlkokul Öğretmeninin Yetiştirilmesi Cumhuriyet Döneminde Eğitim*. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Koçyiğit, M., Erdem, C. ve Eğmir, E. (2020). Öğretmenlerin Ve Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterliklerine İlişkin Öz Değerlendirmeleri. *Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi*, 9(3), 774-799.
- Krech, D. ve Crutchfield, R. S. (1965). *Sosyal psikoloji (nazariyeler ve problemler)*. İstanbul: Baha Matbaası.
- Kuter, F. Ö. ve Kuter, M. (2012). Beden Eğitimi ve Spor Yoluyla Değerler Eğitimi. *Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi*, 3(6), 80-81.
- Levent, E. (2018). Eğitim, Birey ve Değişim. Web: [http://www. etemlevent. com/makaleler/85-egitim-birey-ve-degisim. html](http://www.etemlevent.com/makaleler/85-egitim-birey-ve-degisim.html), 13.
- MEB. (2008). *Öğretmen Yeterlikleri*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
- MEB. (2012). 1-4. SınıflarOyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Temel Eğitim Genel Müdürlüğü.
- MEB. (2016). Çocuk gelişimi Ve Eğitimi Oyun Ve Hareket Etkinlikleri. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı.
- MEB. (2017). *İlkokul Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi (1-4. sınıflar) Öğretim Programı*. Ankara.
- MEB. (2018). *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı (İlkokul 1, 2, 3 ve 4. Sınıflar)*. Ankara.
- Mirzeoğlu, N. (2003). *Spor Bilimlerine Giriş*. Ankara: Bağırhan Yayınevi.

- Morgan, T. C. (2004). *Psikolojiye Giriş*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü Yayınları.
- Nugraha, I., Putri, N. K., and Sholihin, H. (2020). An Analysis of the Relationship between Students' Scientific Attitude and Students' Learning Style in Junior High School. *Journal Of Science Learning*, 3(3), 185-195.
- Nwosu, L. I., and Chukwuere, J. E. (2020). The Attitude Of Students Towards Plagiarism In Online Learning: A Narrative Literature Review. *Gender & Behaviour*, 18(1), 14675-14688.
- Odabaşı, Y. (2004). *Postmodern Pazarlama Tüketim ve tüketici*. İstanbul: MediCat Yayınları.
- Öncü, E., ve Cihan, H. (2012). Sınıf Öğretmeni Adayları İçin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*(18), 31-47.
- Özdemir, S. M. (2008). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretim Sürecine İlişkin Öz-Yeterlik İnançlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 54(54), 277-306.
- Özden, Y. (1999). *Eğitimde Dönüşüm Eğitimde Yeni Değerler*. Ankara: Pegem A Yayınları.
- Özoğlu, M. (2010). *Türkiye'de öğretmen yetiştirme sisteminin sorunları*. SETA-Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı Yayınları.
- Öztürk, B. (2020). *Sınıf Öğretmeni Adaylarına Yönelik Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlik Algısı Ölçeğinin Geliştirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Öztürk, C. (1996). *Atatürk Devri Öğretmen Yetiştirme Politikası*. Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Pehlivan, H. (2008). *Etkili Öğretim İçin Öğretmen Davranışları*. Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Pehlivan, Z., Dönmez, B., ve Yaşat, H. (2005). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Görüşleri. *Gazi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 51-62.
- Puustinen, M., Santti, J., Koski, A., and Tammi, T. (2018). Teaching: A Practical Or Research-Based Profession? Teacher Candidates' Approaches To Research-Based Teacher Education. *Teaching and Teacher Education*, 74, 170-179.
- Recepoğlu, E. (2013). Öğretmen Adaylarının Yaşam Doyumları İle Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(1), 311-326.

- Sağlam, A. Ç. (2015). Pedagojik Formasyon Sertifikası Programının Etkililiğinin Öğrenci Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 63-74.
- Sağlam, Ç. A. (2008). *Eğitim Bilimine Giriş*. Ankara: Maya Akademi.
- Sailo, V. (2022). Elementary School Teachers Of Thenzawl Town And Their Attitude Towards Teaching Profession. *EPRA International Journal of Multidisciplinary Research (IJMR)*, 8(7), 263-266.
- Sakallı, N. (2001). *Sosyal etkiler*. Ankara: İmge Kitabevi.
- Sakaoğlu, N. (2003). *Osmanlı'dan Günümüze Eğitim Tarihi*. İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.
- Saygın, E., Karacabey, K., ve Saygın, Ö. (2011). Çocuklarda Fiziksel Aktivite ve Fiziksel Uygunluk Unsurlarının Araştırılması. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8(2), 922-935.
- Seferoğlu, S. S. (2004). Öğretmen Adaylarının Öğretmen Yeterlilikleri Açısından Kendilerini Değerlendirmeleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(26), 131-140.
- Simić, N., Purić, D., and Stančić, M. (2018). Motivation For The Teaching Profession: Assessing Psychometric Properties And Factorial Validity Of The Orientation For Teaching Survey On İn-service Teachers. *Psihologija*, 309-331.
- Smith, A. N. (1971). The Importance Of Attitude İn Foreign Language Learning. *The Modern Language Journal*, 82-88.
- Smith, B. M. (1968). Attitude Change . *International Encyclopedia Of The Social Sciences* , 1(17), 458-467.
- Soyuer, F., and Soyuer, A. (2008). Yaşlılık Ve Fiziksel Aktivite. *İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi* , 15(3), 219-224.
- Sönmez, V. ve Alacapınar F.G., *Örneklendirilmiş Bilimsel Araştırma Yöntemleri*, (7.baskı) Anı Yayınları.
- Süral, S., and Sarıtaş, E. (2015). Pedagojik Formasyon Programına Katılan Öğrencilerin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Yeterliliklerinin İncelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 62-75.
- Syarif, E., Syamsunardi, and Saputro, A. (2020). Implementation Of Discovery Learning To Improve Scientific And Cognitive Attitude Of Students. *Journal of Educational Science and Technology*, 6(1), 23-31.
- Şimşek, N. (2016). *Yetenek Merkezli Eğitim*. Ankara: Akçağ Yayıncılık.

- Şişman, M. (2007). *Eğitim Bilimine Giriş*. Ankara: Pegem Akademi.
- Tamer, K., and Pulur, A. (2001). *Beden Eğitimi Ve Sporda Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Kozan Ofset Matbaa.
- Taşgın, A., and Dönmez, S. (2013). Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterliklerinin Sınıf Öğretmenleri Ve Sınıf Öğretmeni Adaylarının Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. *Orta Doğu Ve Afrika Eğitim Araştırmaları Dergisi*(3), 80-90.
- Tekkurşun Demir, G., Cicioğlu, H. İ., and İlhan, E. L. (2017). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları. *Uluslararası Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi*, 3(4), 120-128.
- Tezcan, M. (1985). *Eğitim sosyolojisi*. Ankara: Ankara Basımevi.
- Thomas, L., Tuytens, M., Devos, G., Kelchtermans, G., and Vanderlinde, R. (2020). Transformational School Leadership As A Key Factor For Teachers' Job Attitudes During Their First Year In The Profession. *Educational Management Administration & Leadership*, 48(1), 106-132.
- Thomas, L., Tuytens, M., Moolenaar, N., Devos, G., and Kelchtermans, G. (2019). Teachers' First Year In The Profession: The Power Of High-Quality Support. *Teachers And Teaching*, 25(2), 160-188.
- Tortop, Y. (2005). *Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi Ve Eğitsel Oyun Uygulamaları*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afyonkarahisar.
- Tortop, Y., ve Ocak, Y. (2010). Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Oyun Uygulamalarına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 14-22.
- Tosuntaş, Ş. B. (2020). Öğretmenlik mesleği genel yeterliklerinin incelenmesi. *Academy Journal Of Educational Sciences*, 4(1), 53-61.
- Tsangaridou, N. (2005). Classroom Teachers' Reflections On Teaching Physical Education. *Journal Of Teaching In Physical Education*, 24(1), 24-50.
- Uzun, İ. (2019). *Sınıf Öğretmenlerinin Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersine Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Giresun.
- Ünlü, H., ve Aydos, L. (2010). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Yeterlilikleri Üzerine Bir Derleme. *Milli Eğitim Dergisi*(187), 172-192.
- Üstündağ, N. (2001). *Müfredat Labaratuvar Okullarında Görev Yapan Yönetici Ve Öğretmenlerin Bilgisayar Tutumları İle Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Üstüner, M. (2006). Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeğinin Geçerlik Ve Güvenirlilik Çalışması. *Kuram Ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*(45), 109-127.
- Yalçınkaya, E., ve Aktepe, V. (2016). Öğretmen Yetiştirmenin Tarihçesi. A. Uzunöz içinde, *Eğitim Bilimine Giriş* (s. 397-428). Ankara: Pegem Akademi.
- Yaylacı, F. (2012). İlköğretim Okullarında Nasıl Bir Beden Eğitimi Dersi İstiyorum. *Milli Eğitim Dergisi*, 42(195), 194-210.
- Yenen, E. T., ve Kılınç, H. H. (2018). Öğretmenlerin Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterliklerine Sahip Olma Düzeylerinin İncelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 7(4), 2767-2787.
- Yenmiş, A. T. (2021). *Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
- Yenmiş, A. T., & Gül, M. (2021). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ve Oyun Dersine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 19(2), 1104-1118.
- Yıldırım, İ., & Vural, Ö. F. (2014). Türkiye’de Öğretmen Yetiştirme Ve Pedagojik Formasyon Sorunu. *Journal Of Teacher Education And Educators*, 3(1), 73-90.
- Yılmaz, İ. (2015). *Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi: T.C. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
- Yılmaz, N., Akgün, G., ve Öztürk, M. (2020). Sınıf öğretmenleri ile beden eğitimi öğretmenlerinin oyun ve fiziksel etkinlikler dersi tutumları ve öğretmen öz yeterlik inançlarının Araştırılması. *Research in Sports Science*, 10(1), 7-14.
- Yockey, R. D. (2016). SPSS demystified: A step-by-step guide to successful data analysis. For SPSS Version 18.0 Routledge Taylor and Francis Group.
- Yolcu, M. A., & Kınır, S. (2021). Sınıf öğretmeni adaylarının mesleki kimlik algılarının incelenmesi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34(2), 778-812.
- YÖK. (1998). *Eğitim fakülteleri Öğretmen Yetiştirme Programlarının Yeniden Düzenlenmesi*. Ankara.
- YÖK. (2007). Eğitim Fakültesi Öğretmen yetiştirme Lisans Programları. Ankara: Yükseköğretim Kurulu.
- YÖK. (2018). Sınıf Öğretmenliği Lisans Programları. Ankara: Yükseköğretim Kurulu
- Zgourides, D. G. & Zgourides, S. C. (2000). Sociology. America: IDG Books Worldwide inc.

EKLER

Ek 2. Etik Kurul İzin Belgesi

	AMASYA ÜNİVERSİTESİ
	SOSYAL BİLİMLER ETİK KURUL DEĞERLENDİRME FORMU

Ek-1

Araştırmanın Başlığı : Sınıf Öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algılarının incelenmesi	
Başvuru Formunun Etik Kurula geldiği tarih	10.08.2021
Başvuru Formunun Etik Kurulda incelendiği tarih	16.08.2021
Karar tarihi	16.08.2021

SONUÇ

1.	☒ Kabul
2.	☐ Düzeltme gereklidir: Etik sorun olabilecek sorular/maddeler, süreçler ya da unsurlar bulunmaktadır. Açıklama:
3.	☐ Red Gerekçe, Görüş, Tavsiye ve Açıklamalar:

Başvuru dosyasının incelenmesinde hazır bulunan ve araştırmayla doğrudan veya dolaylı olarak ilişkisi bulunmayan Etik Kurul başkan ve üyelerinin ad,soyad ve imzaları.

(Başkan)
Doç. Dr. Songül KEÇECİ
KURT

(Üye-Bşk Yardımcısı)
Dr. Öğr. Üyesi Fatih CAN

(Üye-Raportör)
Dr. Öğr. Üyesi Melike BAŞ

(Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Kurşat EFE

(Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Davut AĞBAL

(Üye)
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa YILDIZ

Ek 3. Anket Uygulama İzinleri

Amasya Üni Gelen Evrak Tarih ve Sayısı: 30.09.2021-35570

T.C.
TOKAT GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Genel Sekreterlik

Sayı : E-36763901-044-79723
Konu : Anket Çalışma İzni

29.09.2021

AMASYA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

İlgi : 27.09.2021 tarih 34535 sayılı yazınız.

Üniversitemiz Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı tezli yüksek lisans programı öğrencisi Şule ÖĞÜT'ün; "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutumları ile Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlilik Algılarının İncelenmesi" başlıklı tez çalışması kapsamında Üniversitemizde anket uygulama isteği Rektörlüğümüzce uygun görülmüştür. Bilgilerinizi arz ederim.

Prof. Dr. Bekir Süha PARLAKTAŞ
Rektör a.
Rektör Yardımcısı

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu :BS9LFDL6ZT Pin Kodu :76692

Belge Takip Adresi :
<https://turkiye.gov.tr/ebd?eK=5695&eD=BS9LFDL6ZT&eS=79723>

Adres:Taşlıcaçiftlik Yerleşkesi 60150 Tokat/Türkiye
Telefon:(0356)2521616-1057 Faks:(0356)2521625
e-Posta:gensek@gop.edu.tr Web:gensek.gop.edu.tr
Kep Adresi:gaziosmanpasa.universitesi@hs03.kep.tr

Bilgi için: Gülşah AYDIN
Unvanı: Şef
Tel No: 1079

Amasya Üni Gelen Evrak Tarih ve Sayısı: 11.10.2021-37928

T.C.
ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Genel Sekreterlik

Sayı : E-39633678-044-89948
Konu : Anket Uygulama İzni

11.10.2021

AMASYA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

İlgi : 27.09.2021 tarihli ve E-47526769-100-34535 sayılı yazınız.

Üniversitemiz Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı Tezli Yüksek Lisans programı öğrencisi Şule ÖĞÜT'ün, Doç. Dr. Resul ÇEKİN danışmanlığında hazırladığı "Sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algılarının incelenmesi" konulu tez çalışması kapsamında Üniversitemiz Ereğli Eğitim Fakültesinde anket çalışması yapma talebiniz Rektörlüğümüzce uygun görülmüştür.
Bilgilerinize arz ederim.

Prof. Dr. Seyfullah KARA
Rektör a.
Rektör Yardımcısı

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu : BSV5M062YB Pin Kodu : 69652

Belge Takip Adresi : <https://www.turkiye.gov.tr/bulent-ecevit-universitesi-ebys>

Adres : Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Rektörlüğü, 67100 Zonguldak

Telefon : (0372) 291 14 96 Faks:(0372) 257 21 40

e-Posta : gensaki@beun.edu.tr Web : <http://w3.beun.edu.tr/>

Keş Adresi : beun@hs03.kep.tr

Bilgi için : Selim GUNDOZ

Unvanı : Bilgisayar İşletmeni

Amasya Üni Gelen Evrak Tarih ve Sayısı: 01.10.2021-35826

T.C.
GİRESUN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Eğitim Fakültesi Dekanlığı

Sayı : E-62357867-100-46267

Konu : Anket, Uygulama, İzin

AMASYA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE
(Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı)

İlgi : Öğrenci İşleri Daire Başkanlığının 27.09.2021 tarihli ve 47526769-100.04.01-E.34535 sayılı yazısı.

Üniversiteniz Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans programı 197901506 numaralı öğrencisi Şule ÖĞÜT, Doç. Dr. Resul ÇEKİN danışmanlığında hazırladığı "Sınıf öğretmeni adaylarının oyun ve fiziksel etkinlikler dersine yönelik tutumları ile öğretmenlik mesleği genel yeterlilik algılarının incelenmesi " konulu tez çalışması kapsamında 30.09.2021-30.06.2022 tarihleri arasında ölçek/anket uygulaması yapma talebi Fakültemizce uygun görülmüştür.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Prof.Dr. Güven ÖZDEM
Rektör a.
Rektör Yardımcısı

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.
Doğrulama Kodu: 2E24599D-8D0A-496C-A733-425F94F1382B Doğrulama Adresi: <https://www.turkiye.gov.tr/>
Giresun Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güre Yerleşkesi Gaziler Mah.Prof. Ahmet Taner Kışlalı Cad. 28200 Merkez / GİRESUN Bilgi için:Hasan AKTAY
Telefon:0 454 310 12 00 Faks:0 454 310 12 87 Bilgisayar İşletmeni
e-posta: egitim@giresun.edu.tr İnternet Adresi: <https://egitim.giresun.edu.tr> Kep
: gru@hs01.kep.tr

Amasya'ya Gelen Evrak Tarih ve Sayısı: 07.10.2021-37154
T.C.

ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
Rektörlük

Sayı : E-49933177-100-129804
Konu : Anket Uygulama Talebi (Şule ÖĞÜT)

AMASYA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

İlgi : 27.09.2021 tarihli ve 47526769-34535 sayılı yazınız.

İlgide kayıtlı yazınızda belirtilen Üniversiteniz Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans programı öğrencisi Şule ÖĞÜT'ün, Doç. Dr. Resul ÇEKİN danışmanlığında hazırladığı "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutumları ile Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlilik Algularının İncelenmesi " konulu tez çalışması kapsamında 30.09.2021- 30.06.2022 tarihleri arasında Üniversitemiz Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Sınıf Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerine anket çalışması yapma talebi Rektörlüğümüzce uygun görülmüştür.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Prof. Dr. Cengiz BATUK
Rektör a.
Rektör Yardımcısı

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu : 8MHT-B79A-0LPM

Belge Doğrulama Adresi : <https://ebyssorgu.omu.edu.tr>

Adres: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Rektörlük Binası

Telefon No : 0362 312 19 19

e-Posta :

Fax No : 0362 457 60 91

İnternet Adresi : <http://www.omu.edu.tr/>

Bilgi İçin : Ayhan Can SARAÇ

Hizmetli

Telefon No:(0362)3121919-7014

Amasya Üni Gelen Evrak Tarih ve Sayısı: 04.10.2021-36267

T.C.

ORDU ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Eğitim Fakültesi Dekanlığı

Sayı : E-17273394-044-0646128

01.10.2021

Konu : Anket, Uygulama, İzin

AMASYA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE

İlgi : 27.09.2021 tarihli ve E-81515450-100-0644276 sayılı yazı.

İlgi'de kayıtlı yazı gereği, Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Tezli Yüksek Lisans programı öğrencisi Şule ÖĞÜT 'ün "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Oyun ve Fiziksel Eklentiler Dersine Yönelik Tutumları ile Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlilik Algılarının İncelenmesi" konulu çalışmayı Fakültemiz Sınıf Öğretmenliği Lisans Programı öğrencilerine uygulama talebi ölçek uygulama süreçlerini kendi imkanlarıyla yürütmesi koşuluyla uygun bulunmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Prof. Dr. Tahsin TONKAZ
Rektör a.
Rektör Yardımcısı

Bu belge güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu: EB906782-66C2-4903-A351-D582F25F3AD7

Belge Doğrulama Adresi: <https://www.turkiye.gov.tr/ordu-universitesi-ebys>

Adres: eğitim fakültesi

Ayrıntılı bilgi için: Çiğdem AŞAR

Telefon: 04522263250 / Faks: 04522263246

Unvan: Sürekli İşçi

e-posta: Elektronik Ağ: <http://www.odu.edu.tr/>

KEP : orduniversitesi@ko01.kep.tr

EK 1. Kişisel Bilgi Formu ve Ölçekler

YÜKSEK LİSANS TEZ ÇALIŞMASI SINIF ÖĞRETMENİ ADAYLARININ OYUN VE FİZİKSEL ETKİNLİKLER DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARI İLE ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ GENEL YETERLİLİK ALGILARININ İNCELENMESİ

Değerli Katılımcılar;

Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında Doç. Dr. Resul ÇEKİN danışmanlığında yüksek lisans tezi kapsamında yürütülen bu çalışmanın amacı Sınıf Öğretmeni Adaylarının Oyun ve Fiziksel Etkinlikler Dersine Yönelik Tutumları ile Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlilik Algılarının İncelenmesidir. Çalışma süresi yaklaşık 10 dakikadır. Lütfen size uygun seçeneği belirleyerek işaretleme yapınız. Bu çalışmaya katılım gönüllülük esasına dayanmakta olup dilediğiniz anda çalışmayı bırakabilirsiniz. Araştırmada katılımcıların isimleri gizli tutulacaktır. Araştırma kapsamında toplanan veriler, sadece bilimsel amaçlar doğrultusunda kullanılacak, izniniz olmadan üçüncü kişilerle paylaşılmayacaktır. Araştırma sorularına vereceğiniz cevaplar bilimsel araştırmanın doğru ve sağlıklı bir sonuca ulaşması için önem arz etmektedir. Gönüllü katılım formunu okumak ve değerlendirmek üzere ayırdığınız zaman için teşekkür ederim.

Araştırmacı: Şule ÖĞÜT

DEMOGRAFİK BİLGİLER

1.Yaş?.....

2. Cinsiyet?

()Kadın ()Erkek

3.Sınıf Düzeyi?

()3. Sınıf ()4. Sınıf

4. Hangi Üniversitede öğrenim görüyorsunuz?

() Amasya Üniversitesi () Bülent Ecevit Üniversitesi () Gaziosmanpaşa Üniversitesi () Giresun Üniversitesi

() 19 Mayıs Üniversitesi () Ordu Üniversitesi () Sakarya Üniversitesi

5. Şu an ki genel not ortalamanız nedir?.....

6. Oyun ve fiziki etkinlik dersi için 100'lük sisteme göre notunuz nedir?.....

7. Anne eğitim durumu?

()Okur yazar değil ()Okur yazar ()İlkokul ()Ortaokul ()Lise ()Ön lisans ()Lisans ()Lisans üstü

8. Baba eğitim durumu?

()Okur yazar değil ()Okur yazar ()İlkokul ()Ortaokul ()Lise ()Ön lisans ()Lisans ()Lisans üstü

9. Ailenizde öğretmen olarak çalışan ya da bu meslekten emekli olan biri var mı?

()Evet ()Hayır

10. Sınıf öğretmenliği bölümünü kendi isteğiniz ile mi seçtiniz?

()Evet ()Hayır

11. Sınıf Öğretmenliğini tercih etme nedeniniz nedir?

()Maaşını tatmin edici bulduğum için ()Kendime en uygun mesleğin bu olduğunu düşündüğüm için

()Ailem ısrar ettiği için ()Sosyo-ekonomik durumum bu bölümü okumaya müsaade ettiği için ()Diğer.....

12. Lisans eğitim sürecinde aldığınız oyun ve fiziksel etkinlik derslerini yeterli buluyor musunuz?

()Evet ()Hayır

13. Kendinizi oyun ve fiziksel etkinlikler dersi için yeterli buluyor musunuz?

()Evet ()Hayır

14. Öğretmenlik mesleğinde yeterli olacağınızı düşünüyor musunuz?

()Evet ()Hayır

15. Düzenli spor yapıyor musunuz?

()Evet ()Hayır

16. Haftalık kaç gün spor yapıyorsunuz?

()Yapmıyorum ()Haftada 1-2 ()Haftada 2-3 ()Haftada 3-4 ()Haftada 4'den fazla

17. Geçmişte spor yaptınız mı?

()Evet ()Hayır

18. Oyun ve fiziksel etkinlikler dersini gerekli buluyor musunuz?

()Evet ()Hayır

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı Soyadı : Şule ÖĞÜT
Doğum Yeri :
Doğum Tarihi :

EĞİTİM DURUMU

Lisans: Gaziosmanpaşa Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu
Yüksek Lisans: Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Bildiği Yabancı Dil: İngilizce

BİLİMSEL FAALİYETLERİ

Özlü, K., Çekin, R. & Öğüt, Ş. (2022). Beden Eğitimi Spor ve Sınıf Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi, 5 (2), 1-17. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/comusbd/issue/72541/1143158>

İŞ DENEYİMİ

Gençlik ve Spor bakanlığı 2022

İLETİŞİM